

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum V

3 Vegetació arbustiva i herbàcia (Prats i pastures)

Edició revisada 2016

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum V

3 Vegetació arbustiva i herbàcia (Prats i pastures)

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat

Edició revisada 2016

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum I
Introducció

Volum II
1 Ambients litorals i salins

Volum III
2 Aigües continentals

Volum IV
3 Vegetació arbustiva i herbàcia
(Vegetació arbustiva)

Volum V
3 Vegetació arbustiva i herbàcia
(Prats i pastures)

Volum VI
4 Boscos

Volum VII
5 Molleres i aiguamolls
6 Roques, tarteres, glaceres, coves

Volum VIII
8 Terres agrícoles i àrees antròpiques

Manual dels hàbitats litorals de Catalunya

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum V

3 Vegetació arbustiva i herbàcia (Prats i pastures)

Catàleg dels hàbitats naturals reconeguts en el territori català d'acord amb els criteris establerts pel *CORINE biotopes manual* de la Unió Europea

Edició a cura de:

Jordi CARRERAS
Albert FERRÉ
Josep VIGO
Universitat de Barcelona

Autors:

Jordi CARRERAS [JC]
Empar CARRILLO [EC]
Xavier FONT [XF]
Ramon M. MASALLES [RMM]
Josep M. NINOT [JMN]
Universitat de Barcelona

Gabriel MERCADAL [GM]
Lluís VILAR [LV]
Universitat de Girona

Moisès GUARDIOLA
Andreu SALVAT

Edició revisada 2016

Edició

* Jordi Carreras
* Albert Ferré
* Josep Vigo

Redacció

* Jordi Carreras
* Empar Carrillo
* Xavier Font
Moisès Guardiola
* Ramon M. Masalles
* Josep M. Ninot
** Gabriel Mercadal
Andreu Salvat
** Lluís Vilar

Coordinació científica

* Josep Vigo

Coordinació tècnica

*** Pilar Vendrell

Assessorament lingüístic

Neus Baltrons

Disseny i maquetació

Robert Masip (primera edició)
Lluís Mestres (edició revisada)

Retoc d'imatges

Gràfiques Ortells, S.L.

Impressió

Gràfiques Ortells, S.L.
Empresa certificada amb els sistemes de qualitat ambiental ISO 14001, EMAS i Cadena de Custodia FSC® (número de llicència C079342). S'ha imprés amb tintes compostes d'olis vegetals.

ISBN

978-84-393-9556-0

DL

B 25237-2016

© Generalitat de Catalunya
© Els autors

Aquesta obra està sota llicència de Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0

* Universitat de Barcelona
** Universitat de Girona
*** Departament de Territori i Sostenibilitat, Generalitat de Catalunya

La motxilla ecològica i les dades de la publicació

La motxilla ecològica és la quantitat de material que cal fer servir durant tot el cicle de vida d'un producte. A més del volum de matèries primeres, avaluem la quantitat d'emissions de CO_2 que es generen en la producció d'aquest llibre. Així fem saber al consumidor l'impacte al medi ambient del producte que ha adquirit.

Tiratge

300

Nombre de pàgines

232 interiors més cobertes

Pes del paper per catàleg

667 g

Fibres reciclades

S'han generat els residus i consums totals següents:

	Impressió de paper	Consum
Residus (kg):	32,7	300,2
Consum aigua (litres):	132,1	3.001,5
Consum eléctric (kWh):	82,1	1.921,0
Emissions CO_2 (kg):	16,9	1.000,5
Matéries primeres (kg):	200,1	480,2

MIXT
Paper procedent de fonts responsables
FSC® C079342
www.fsc.org

El paper d'aquesta publicació té la certificació FSC®. Aquesta certificació de control de la producció paperera garanteix una gestió ambiental, econòmica i social responsable dels boscos originaris de la matèria primera. La gestió forestal ambientalment responsable garanteix l'aprofitament just dels recursos forestals i contribueix a mantenir la biodiversitat dels boscos. La gestió forestal socialment beneficiosa contribueix a que les poblacions locals i la societat en conjunt gaudeixin dels beneficis de la muntanya i alhora conservin els recursos forestals.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA - DADES CIP

Manual dels hàbitats de Catalunya : catàleg dels hàbitats naturals reconeguts en el territori català d'acord amb els criteris establerts pel CORINE biotopes manual de la Unió Europea. – Edició revisada
Conté: volum 1. Introducció -- volum 4. 3, Vegetació arbustiva i herbàcia (vegetació arbustiva) -- volum 5. 3, Vegetació arbustiva i herbàcia (prats i pastures) -- volum 6. 4, Boscos -- volum 7. 5, Molleres i aiguamolls ; 7. 6, Roques, tarteres, glaceres, coves
ISBN 9788439393849 (volum 1). – ISBN 9788439395553 (volum 4). – ISBN 9788439395560 (volum 5). – ISBN 9788439393801 (volum 6). – ISBN 9788439393818 (volum 7)
I. Carreras i Raurell, Jordi, editor literari II. Ferré, Albert (Ferré Codina), editor literari III. Vigo, Josep, 1937- editor literari IV. Catalunya. Departament de Territori i Sostenibilitat
1. Biòtops – Catalunya – Catàlegs 2. Ecosistemes – Catalunya
574(460.23)(083.82)

Sumari

3 Vegetació arbustiva i herbàcia

34 Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

34.1	Pradells medioeuropeus		15
	34.111 + 36.2p	Pradells de *Sedum album* i altres crespinells, de terraprims i replans de roca, calcícoles, de la muntanya mitjana	16
	34.114	Pradells dominats per teròfits, calcícoles, de terraprims de la muntanya mitjana	18
34.3	Prats medioeuropeus (o mediterranis) dominats per herbes perennes		21
	34.323L⁺	Prats calcícoles i mesòfils, amb dominància de *Brachypodium pinnatum*, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus centrals	22
	34.325L⁺	Prats calcícoles i mesoxeròfils, amb *Sesleria coerulea*, *Primula veris* subsp. *columnae*, *Carex humilis*..., dels estatges montà i subalpí dels Pirineus	24
	34.32611⁺	Prats calcícoles i mesòfils, amb *Festuca nigrescens, Plantago media* (plantatge), *Galium verum* (espunyidella groga), *Cirsium acaule*..., de la muntanya mitjana i de l'estatge subalpí dels Pirineus i de les terres properes	26
	34.32612⁺	Prats calcícoles i mesoxeròfils, amb abundància de *Bromus erectus* i *Cirsium tuberosum*..., de la muntanya mitjana poc seca, als territoris catalanídic meridional i central i al Montsec	28
	34.32613⁺	Prats amb *Festuca spadicea* (sudorn), *Leuzea centauroides*..., calcícoles i mesoxeròfils, de vessants solells de l'estatge subalpí dels Pirineus	30
	34.32614⁺	Prats calcícoles i mesoxeròfils, amb *Astragalus sempervirens* subsp. *catalaunicus*, *Sideritis hyssopifolia* (herba del bàlsam), *Festuca ovina*, *Avenula pratensis*..., de l'estatge subalpí (i del montà) dels Pirineus	32
	34.332G1⁺	Prats basòfils i xeròfils, amb *Festuca ovina*, *Avenula iberica*, *Bromus erectus, Brachypodium phoenicoides*, *Seseli montanum*, *Teucrium pyrenaicum* (angelins)..., de l'estatge montà dels Pirineus	34

34.36	Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	36
34.37+	Prats o poblaments de *Plantago albicans*, de sòls argilosos secs de terra baixa	38
34.4	Vorades herbàcies	41
34.41	Vorades herbàcies xeròfiles (lligades a les rouredes i altres boscos poc humits), amb *Origanum vulgare* (orenga), *Geranium sanguineum*, *Tanacetum corymbosum*, *Oryzopsis paradoxa*..., de la muntanya mitjana i de les contrades mediterrànies plujoses	42
34.42	Vorades herbàcies mesòfiles (lligades a les fagedes, freixenedes i altres boscos humits), amb *Trifolium medium*, *Trifolium ochroleucon*, *Valeriana officinalis* (valeriana)..., de la muntanya mitjana	44
34.5	Pradells i prats secs mediterranis	47
34.511	Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	48
34.5131	Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	50
34.5133	Pradells d'anuals amb *Campanula fastigiata*, dels terrenys guixencs, llimosos, ibèrics	52
34.6	Prats alts mediterranis	55
34.61	Espartars de *Stipa tenacissima*, de la terra baixa àrida, al territori catalanídic central i meridional	56
34.621	Espartars d'albardí (*Lygeum spartum*), de les terres interiors	58
34.6321+	Prats oberts amb dominància de ripoll (*Oryzopsis miliacea*), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	60
34.6322+	Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri, S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	62
34.633	Poblaments de càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*), de les contrades marítimes càlides	64
34.634	Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes	66
34.7	Prats submediterranis	69
34.712	Prats de *Sesleria coerulea*, amb *Carex humilis*, *Lavandula angustifolia* (espígol)..., calcícoles, d'obacs dels estatges submontà i montà, als Prepirineus i a les muntanyes catalanídiques centrals	70

	34.7133	Prats, sovint emmatats, d'*Ononis striata*, *Anthyllis montana*, *Globularia cordifolia* (lluqueta)..., calcícoles i xeròfils, de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí), sobretot als Prepirineus	72
	34.7134+	Prats de sudorn (*Festuca spadicea*) amb cornera (*Cotoneaster integerrimus*), calcícoles, d'obacs altimontans dels Prepirineus centrals	74
	34.7135+	Prats de *Festuca gautieri*, calcícoles, dels relleixos i peus de cingle més o menys ombrívols, de les muntanyes catalanídiques centrals meridionals	76
	34.721	Joncedes (prats, sovint emmatats, d'*Aphyllanthes monspeliensis*), calcícoles, de les contrades mediterrànies i de la muntanya mitjana poc plujosa	78
	34.722	Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa pennata*), calcícoles i xeròfils, de la muntanya mitjana poc plujosa	80
34.8	Pradells subnitròfils mediterranis		83
	34.81	Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb *Aegilops geniculata* (traiguera), *Bromus rubens*, *Medicago rigidula*, *Carthamus lanatus*..., de terra baixa	84

35 Prats acidòfils secs

35.1	Prats atlàntics o subatlàntics		87
	35.11	Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), acidòfils, de l'estatge montà (i subalpí) de la Vall d'Aran	88
	35.122+	Prats silicícoles i mesòfils, amb *Agrostis capillaris*, *Festuca nigrescens*, *Anthoxanthum odoratum* (gram d'olor), *Galium verum* (espunyidella groga), *Genistella sagittalis* (gíjol)..., dels estatges montà i subalpí dels Pirineus	90
	35.123+	Prats silicícoles i mesòfils, amb *Agrostis capillaris* i *Genista tinctoria*, de l'estatge montà dels Pirineus	92
	35.124+	Prats acidòfils i mesòfils, amb *Agrostis capillaris* i *Potentilla montana*, de l'estatge montà del Montseny	94
	35.125+	Prats acidòfils i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Antennaria dioica* (pota de gat), *Deschampsia flexuosa*..., de la zona culminal del Montseny	96
	35.126+	Prats acidòfils i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Deschampsia flexuosa*, *Primula intricata*, *Gentiana acaulis*..., generalment en terreny calcari, de l'estatge subalpí dels Prepirineus orientals	98

35.2	Pradells acidòfils medioeuropeus		101
	35.21	Pradells de teròfits (*Aira caryophyllea*, *Vulpia myuros*, *Filago minima*, *Trifolium arvense*...), silicícoles i sovint de sòls arenosos, de la muntanya mitjana	102
	35.23	Comunitats de *Corynephorus canescens*, de sòls arenosos de l'estatge montà	104
35.3	Pradells acidòfils mediterranis		107
	35.31+	Pradells de teròfits (*Helianthemum guttatum*, *Tolpis barbata*, *Crassula tillaea*, *Silene gallica*, *Aira cupaniana*...), sovint amb *Sedum* spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa	108
	35.32+	Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa	110
35.8+	Prats xeròfils de la muntanya mitjana		113
	35.81+	Prats silicícoles i xeròfils, amb *Agrostis capillaris*, *Seseli montanum*, *Festuca ovina*, *Dichanthium ischaemum*..., de la muntanya mitjana pirinenca i del Montseny	114

36 Prats (i comunitats afins) d'alta muntanya

36.1	Congesteres		117
	36.1111	Congesteres amb dominància de molses, de terrenys àcids de l'estatge alpí	118
	36.1112	Congesteres amb dominància de *Salix herbacea*, de terrenys àcids de l'estatge alpí	120
	36.1113	Congesteres amb *Sedum candollei* i *Gnaphalium supinum*, de terrenys àcids de l'estatge alpí dels Pirineus	122
	36.121	Congesteres amb *Gnaphalium hoppeanum*, *Ranunculus alpestris*..., de terrenys calcaris de l'estatge alpí dels Pirineus	124
	36.122	Congesteres amb dominància de salzes nans (*Salix reticulata*, *S. pyrenaica*...), de terrenys calcaris de l'estatge alpí	126
36.3	Prats acidòfils d'alta muntanya		129
	36.311	Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca	130
	36.312	Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), higròfils, de l'alta muntanya pirinenca	132
	36.313	Prats d'*Alopecurus alpinus*, *Trifolium alpinum* (regalèssia de muntanya)..., de llocs ben innivats, de l'estatge alpí dels Pirineus	134

36.314	Gespets (prats de *Festuca eskia*) tancats, de l'alta muntanya	136
36.315	Prats de *Bellardiochloa variegata*, de l'estatge subalpí dels Pirineus	138
36.317⁺	Prats silicícoles i mesòfils, amb dominància de *Deschampsia flexuosa* i *Festuca gautieri* (ussona), de les canals obagues de la zona culminal del Montseny	140
36.3311	Prats de sudorn (*Festuca paniculata*), silicícoles, dels indrets arrecerats, sovint en vessants rocosos, de l'estatge subalpí	142
36.3312	Prats de sudorn (*Festuca spadicea*), de terrenys carbonàtics i sòls descalcificats, dels indrets arrecerats de l'estatge subalpí dels Pirineus	144
36.332	Gespets (prats de *Festuca eskia*) esglaonats, dels vessants solells, rostos, de l'alta muntanya pirinenca	146
36.341	Prats de *Carex curvula*, acidòfils, de l'estatge alpí	148
36.3431⁺	Prats de *Festuca airoides*, de l'estatge alpí dels Pirineus	150
36.3432⁺	Prats de *Festuca yvesii*, dels vessants ventosos, secs, de l'alta muntanya pirinenca	152
36.344	Prats oberts de *Festuca borderi i Saxifraga bryoides*, de l'estatge subnival dels Pirineus	154
36.4	Prats basòfils d'alta muntanya	157
36.4112	Prats de *Sesleria coerulea*, *Carex sempervirens, Ranunculus thora*..., calcícoles i mesòfils, d'indrets frescals de l'estatge subalpí dels Pirineus	158
36.4142	Prats amb *Trifolium thalii*, *Festuca nigrescens*, *Ranunculus gouanii*…, calcícoles i mesòfils, de l'estatge subalpí superior dels Pirineus	160
36.422	Prats de *Kobresia myosuroides*, calcícoles, de l'estatge alpí dels Pirineus	162
36.434	Prats d'ussona (*Festuca gautieri*) i comunitats anàlogues, calcícoles i mesoxeròfils, de l'alta muntanya pirinenca	164

37 Herbassars, jonqueres i prats humits

37.1	Herbassars amb ulmària	167
37.1	Herbassars amb ulmària (*Filipendula ulmaria*), higròfils, i comunitats anàlogues, dels estatges montà i submontà	168
37.2	Jonqueres i herbassars humits eutròfics, medioeuropeus	171

	37.212	Herbassars amb *Cirsium rivulare*, *Chaerophyllum hirsutum*..., molt higròfils i eutròfics, i comunitats anàlogues, dels estatges montà i subalpí	172
	37.217	Jonqueres de *Juncus effusus*, molt higròfiles, dels estatges montà i subalpí	174
	37.21A+	Herbassars megafòrbics amb *Valeriana pyrenaica*, fortament higròfils, de les vores de rierols pirinencs	176
	37.21B+	Herbassars de *Carex paniculata*, molt higròfils, dels sòls entollats de l'estatge montà superior	178
	37.22	Jonqueres de *Juncus acutiflorus*, acidòfiles, de l'estatge montà	180
	37.241	Jonqueres subnitròfiles, de sòls calcigats i temporalment inundats, de la muntanya mitjana	182
	37.242	Prats i herbassars subnitròfils, de sòls calcigats i temporalment inundats, de la muntanya mitjana	184
	37.26+	Herbassars amb cua de cavall (*Equisetum telmateia*) i càrexs (*Carex pendula*, *C. remota*)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central	186
	37.29+	Herbassars higròfils de tendència eurosiberiana amb fel·landri fistulós (*Oenanthe fistulosa*), gracíola (*Gratiola officinalis*), baldèl·lia (*Baldellia ranunculoides*), jonquet (*Eleocharis palustris* spp.)... de la terra baixa, al territori ruscínic i àrees adjacents	188
37.3	Jonqueres i herbassars humits, oligotròfics, medioeuropeus		191
	37.311	Herbassars graminoides amb alba roja (*Molinia coerulea*), higròfils i basòfils, de la muntanya mitjana.	192
	37.312	Herbassars graminoides amb alba roja (*Molinia coerulea*), higròfils i neutroacidòfils, de la muntanya mitjana	194
37.4	Jonqueres mediterrànies		197
	37.4	Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	198
37.5	Prats humits mediterranis		201
	37.5	Prats i gespes de sòls argil·lomargosos, temporalment inundats, de terra baixa	202
37.7	Vorades herbàcies subnitròfiles		205
	37.71	Herbassars i vels de plantes enfiladisses, subnitròfils, de les vores d'aigua	206
	37.72	Herbassars subnitròfils de marges i clarianes forestals, en indrets ombrejats i frescals de la muntanya mitjana	208

37.8	Herbassars subalpins		211
	37.82	Herbassars graminoides, sovint dominats per *Calamagrostis arundinacea*, de vessants solells de l'estatge subalpí	212
	37.83	Herbassars megafòrbics de l'estatge subalpí dels Pirineus i del Montseny	214
	37.88	Sarronars (comunitats dominades per *Chenopodium bonus-henricus*) i altres herbassars nitròfils d'alta muntanya	216
	37.89+	Herbassars de rovell d'ou (*Trollius europaeus*), bistorta (*Polygonum bistorta*)..., no dallats, de l'estatge subalpí	218

38 Prats de dall i pastures grasses

38.1	Pastures grasses		221
	38.112	Prats amb *Cynosurus cristatus*, mesòfils, intensament pasturats	222
38.2	Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana		225
	38.23	Prats dalladors amb fromental (*Arrhenatherum elatius*), dels estatges submontà i montà	226
	38.24+	Prats dalladors, generalment amb *Gaudinia fragilis*, de la terra baixa plujosa	228
38.3	Prats de dall altimontans i subalpins		231
	38.3	Prats dalladors, mesohigròfils, principalment altimontans (i subalpins)	232

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

34.1

Pradells medioeuropeus

34.111 + 36.2p

Pradells de *Sedum album* i altres crespinells, de terraprims i replans de roca, calcícoles, de la muntanya mitjana

Comunitat de crespinell blanc sobre la cinglera del Far (la Selva). A. Ferré

Aspecte

Pradells dominats per petits camèfits suculents del grup dels crespinells, entre els quals poden créixer algunes plantes anuals i molses. De vegades les molses poden ser-hi força abundants i arribar a recobrir fins al 50 % de la superfície. El recobriment total és molt variable (del 25 al 95 %).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Sedum album (crespinell blanc)	•		•	
Sedum acre (crespinell picant)	•		•	
Medicago minima (melgó)				•
Alyssum alyssoides (herba de la ràbia)				•

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana i muntanya mediterrània.

Ambients que ocupa
Indrets ben exposats. Replans i codines de roca calcària; esporàdicament, marges de camins i part superior de murs de pedra seca.

Clima
Medioeuropeu o mediterrani muntanyenc.

Substrat i sòl
Roques calcinals. Sòls esquelètics carbonatats, de reacció neutra o clarament bàsica.

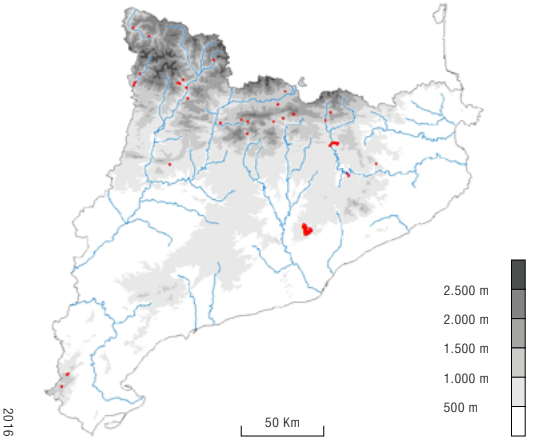
Crespinell picant. X. Font

Crespinell blanc. J. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus), entre 750 i 1.600 m d'altitud, i territoris catalanídic i olositànic.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cerastietum pumili Oberd. et Th. Müller 1968

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6110* Pradells de terraprims i replans de roca, calcícoles o basòfils de l'*Alysso-Sedion albi*.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.111 Middle European stonecrop swards

[XF]

34.114 Pradells dominats per teròfits, calcícoles, de terraprims de la muntanya mitjana

Cerastium pumilum. J. Vigo

Aspecte

Pradells de recobriment extremament variable (del 25 al 95 %), formats principalment per petites plantes anuals. La composició florística és molt diversa, a part que poden dominar-hi clarament determinades espècies o bé no haver-n'hi cap de dominant. Les molses poden ser molt abundants i recobrir fins al 50 % del terra. Sovint aquests pradells fan mosaic amb altres menes de prats.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Indrets oberts; marges de camins, part superior dels murs de pedra seca, replanets de roca, terraprims.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrat calcari. Sòls esquelètics, carbonatats, de reacció neutra o clarament bàsica.

Flora principal

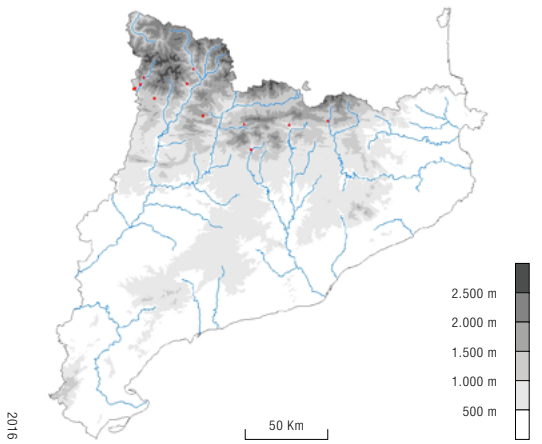
	dom.	ab.	sign.	sec.
Medicago minima (melgó)		•		
Alyssum alyssoides (herba de la ràbia)		•		
Cerastium pumilum			•	
Arabis auriculata			•	
Minuartia rubra			•	
Minuartia hybrida			•	
Apera interrupta			•	
Arenaria serpyllifolia				•
Sedum album (crespinell blanc)				•
Petrorhagia prolifera (clavellet)				•

Herba de la ràbia. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus), entre 750 i 1.600 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cerastietum pumili Oberd. et Th. Müller 1968.

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6110* Pradells de terraprims i replans de roca, calcícoles o basòfils de l'*Alysso-Sedion albi* .

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.114 Middle European rock debris small forb communities

[A]

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

---

34.3

Prats medioeuropeus (o mediterranis) dominats per herbes perennes

34.323L+ Prats calcícoles i mesòfils, amb dominància de *Brachypodium pinnatum*, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus centrals

Pastura de *Brachypodium pinnatum* vora Betren (Vall d'Aran). J. Vigo

Aspecte

Pastures mesòfiles, dominades per *Brachypodium pinnatum*, una mena de fenàs, bé que de vegades hi són molt abundants altres plantes, sobretot *Bromus erectus* o la burnaga blanca. El recobriment sempre és molt elevat (pròxim al 100 %) i l'alçària de la vegetació, molt lligada a la intensitat de la pastura, no sol depassar els 60 cm.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges montà i subalpí.

Ambients que ocupa
Vessants poc o molt costeruts (fins a 40° de pendent).

Clima
Medioeuropeu subatlàntic de transició cap al subalpí.

Substrat i sòl
Substrats calcaris, rarament silicis. Sòls més aviat prims i de reacció bàsica; sovint, però, s'hi donen fenòmens locals de descalcificació que afavoreixen l'entrada de plantes acidòfiles, com *Cerastium arvense* o *Silene ciliata*.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Brachypodium pinnatum	•		•	
Astragalus sempervirens subsp. *catalaunicus* (burnaga blanca)		•	•	
Bromus erectus		•		
Plantago media (plantatge mitjà)		•		
Teucrium pyrenaicum (angelins)			•	
Globularia nudicaulis			•	
Eryngium bourgatii (panical blau)			•	
Cerastium arvense				•
Silene ciliata				•

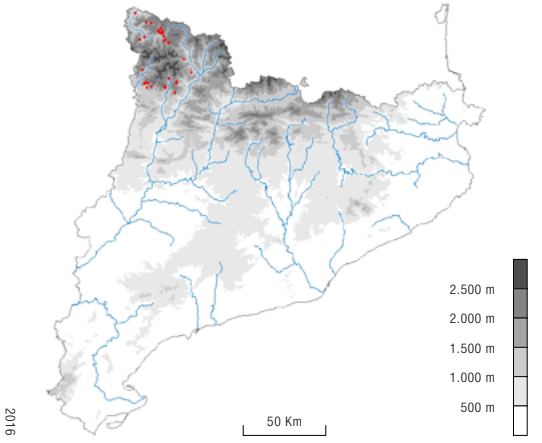
Globularia nudicaulis. I. Soriano

Brachypodium pinnatum. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals, entre 1.000 i 2.000 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Carlino-Brachypodietum pinnati O. Bolòs 1957

Teucrio pyrenaici-Astragaletum catalaunici Carrillo et Ninot 1990

Euphrasio-Plantaginetum mediae O. Bolòs 1954

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
S'utilitza com a pastura d'ovelles i vaques.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts. L'excés de pastura pot degradar-lo, però sense pastura es va emmatant progressivament. En general es tracta de comunitats secundàries originades per la destrucció del bosc, sobretot pinedes.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34a Prats amb dominància de *Brachypodium pinnatum*, calcícoles i mesòfils, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus centrals.

Unitat EUNIS corresponent

E1.263M.ES

[XF]

34.325L+

Prats calcícoles i mesoxeròfils, amb *Sesleria coerulea*, *Primula veris* subsp. *columnae*, *Carex humilis*..., dels estatges montà i subalpí dels Pirineus

Sobre el pla d'Anyella (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Pastures denses (recobriment sempre superior al 95 %), dominades per hemicriptòfits (sobretot la gramínia *Sesleria coerulea*). En són característiques diverses plantes calcícoles dels prats subalpins. En general, solen formar taques d'extensió no gaire gran.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges montà superior i subalpí.

Ambients que ocupa
Vessants obacs més o menys pendents; no rarament, antigues tarteres fixades.

Clima
Medioeuropeu submediterrani o subalpí.

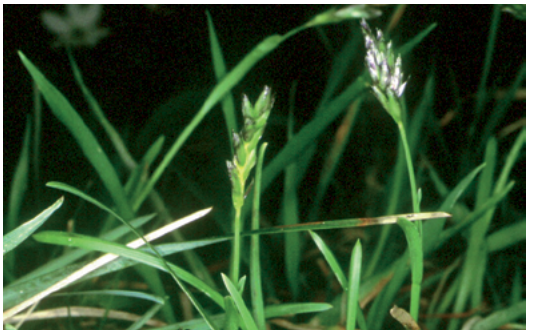
Substrat i sòl
Substrats calcaris. Sòls en general poc desenvolupats, bàsics.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Sesleria coerulea	•		•	
Carex humilis		•	•	
Cirsium acaule (calcida de prat)		•	•	
Festuca gautieri (ussona)		•		
Plantago media (plantatge mitjà)		•		
Leontodon hispidus		•		
Poa alpina			•	
Ononis cristata			•	
Gentiana verna (pastorella)				•
Primula veris subsp. *columnae* (cucut)				•

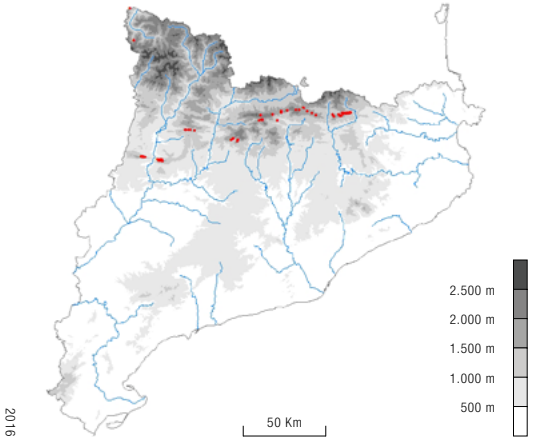
Ononis cristata. X. Font

Sesleria coerulea. X. Font

Distribució dins el territori català

Prepirineus (del Montsec al Ripollès), entre 1.300 i 2.000 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Plantagini-Seslerietum Vigo (1979) 1982

Cotoneastri-Festucetum spadiceae Romo 1989 subass. *seslerietosum* (= *Lathyro pannonici-Seslerietum albicantis* Romo 1989)

Usos i problemes de conservació

Ús
S'utilitza com a pastura d'ovelles i vaques.

Conservació
Amenaçat per la manca de pastura i la recuperació del bosc als indrets on havia estat afavorit.
Sovint són producte de desforestació, sobretot d'antigues pinedes de pi roig i de pi negre, i quan es deixen de pasturar poden ser envaïdes per plantes forestals i evolucionar cap a la pineda potencial.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34a1 Prats amb *Sesleria coerulea*, *Primula veris* subsp. *columnae*, *Carex humilis*..., calcícoles i mesoxeròfils, dels estatges montà i subalpí dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.265J.ES

[XF]

34.32611+ Prats calcícoles i mesòfils, amb *Festuca nigrescens, Plantago media* (plantatge), *Galium verum* (espunyidella groga), *Cirsium acaule*..., de la muntanya mitjana i de l'estatge subalpí dels Pirineus i de les terres properes

Pastures mesòfiles al Port del Comte. M. Guardiola

Aspecte

Pastures denses (recobriment del 100 %) en què les plantes graminoides i les no graminoides presenten un recobriment molt equilibrat. Entre les primeres destaca *Festuca nigrescens*, i entre les segones, el plantatge mitjà.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges montà i subalpí inferior.

Ambients que ocupa
Àrees planes i vessants poc pendents.

Clima
Montà o subalpí.

Substrat i sòl
Terrenys calcaris. Sòls profunds i de bona qualitat, sovint sotmesos a processos de descarbonatació.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca nigrescens		•	•	
Alchemilla flabellata (peu de lleó)		•	•	
Poa alpina		•	•	
Koeleria macrantha		•	•	
Plantago media (plantatge mitjà)		•		
Galium verum (espunyidella groga)		•		
Cirsium acaule (calcida de prat)		•		
Astragalus danicus			•	
Luzula campestris				•

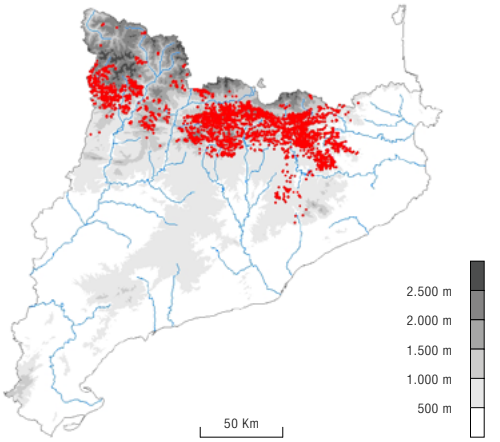
Plantatge mitjà. A. Ferré

Espunyidella groga. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris olositànic i ausosegàrric oriental (puntualment al catalanídic septentrional), entre 500 i 2.000 m d'altitud.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Euphrasio-Plantaginetum mediae O. Bolòs 1954

Alchemillo-Festucetum nigrescentis Vigo (1979) 1982 (incl. *Astragalo-Poetum alpinae* Farràs et Vigo 1981)

Usos i problemes de conservació

Ús
Pastura principalment de vaques, però també d'ovelles i cavalls.

Conservació
La disminució de la càrrega ramadera en algunes indrets pot afavorir l'evolució d'aquesta comunitat cap al bosc potencial. En alguns indrets sobrepasturats es transforma en pastures intensives, s'hi aboquen purins i s'enriqueix amb plantes nitròfiles, de manera que es banalitza la composició florística.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	1
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34b Prats calcícoles i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Plantago media* (plantatge), *Galium verum* (espunyidella groga), *Cirsium acaule*..., de la muntanya mitjana i de l'estatge subalpí dels Pirineus i de les terres properes .

Unitat EUNIS corresponent

E1.26611.ES

[XF]

34.32612+

Prats calcícoles i mesoxeròfils, amb abundància de *Bromus erectus* i *Cirsium tuberosum*..., de la muntanya mitjana poc seca, als territoris catalanídic meridional i central i al Montsec

Bromus erectus. A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Pastures denses (90 a 100 % de recobriment), dominades clarament per *Bromus erectus* i amb abundància de *Cirsium tuberosum*. En el ple del desenvolupament, i si el bestiar no els ha tocat, arriben a fer uns 60 cm d'alçària.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana (estatge submontà) i muntanya mediterrània.

Ambients que ocupa
Fons de vall frescals, cobrint petites extensions.

Clima
Mediterrani muntanyenc subhumit o medioeuropeu submediterrani.

Substrat i sòl
Substrats calcinals. Sòls profunds, carbonatats.

Flora principal

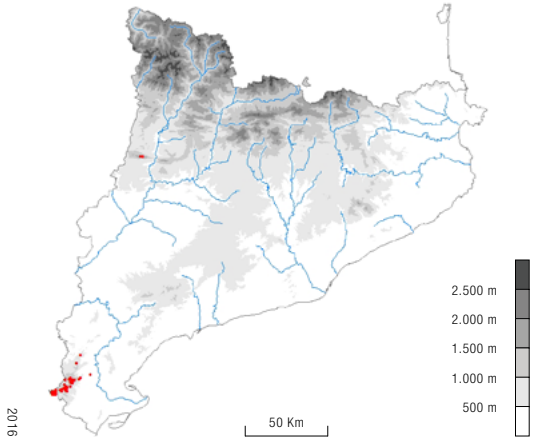
	dom.	ab.	sign.	sec.
Bromus erectus	•			
Cirsium tuberosum		•	•	
Ononis spinosa (gavó espinós)		•		
Polygala calcarea (herba blava)				•
Geum sylvaticum				•
Prunella laciniata (prunel·la blanca)				•

Cirsium tuberosum. A. Mercadé

Distribució dins el territori català

Muntanyes catalanídiques meridionals, i Prepirineus (Montsec).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Bromo-Cirsietum tuberosi O. Bolòs 1967

Usos i problemes de conservació

Ús
Marginalment utilitzats per pasturar ja que ocupen poca extensió i geogràficament es troben fora de l'àrea principal de pasturatges dels Pirineus.

Conservació
S'embosquinen fàcilment, ja que es tracta de comunitats secundàries. Vulnerable a causa de la seva raresa a Catalunya.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34c Prats amb abundància de *Bromus erectus* i *Cirsium tuberosum*..., calcícoles i mesoxeròfils, de la muntanya mitjana poc seca als territoris catalanídic meridional i central i al Montsec.

Unitat EUNIS corresponent

E1.26612.ES

[XF]

34.32613+ Prats amb *Festuca spadicea* (sudorn), *Leuzea centauroides*..., calcícoles i mesoxeròfils, de vessants solells de l'estatge subalpí dels Pirineus

Prat amb *Leuzea centauroides* al port de la Bonaigua (Vall d'Aran). M. Guardiola

Aspecte

Prats alts, de més d'1,5 m, presidits pel sudorn. Els hemicriptòfits són la forma biològica dominant (vora el 70 %), però hi destaquen també els geòfits (12 %), sobretot el lliri blau dels Pirineus i l'albó de muntanya, que al pic de la florida donen a aquests prats un aspecte ufanós. Quan atenyen el màxim desenvolupament, són comunitats força denses (del 95 al 100 % de recobriment).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Vessants solells, sovint en canals i repeus de cingle arrecerats.

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Sòls profunds, sobre calcàries o calcosquistos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca spadicea (sudorn)	•		•	
Iris latifolia (lliri dels Pirineus)		•	•	
Asphodelus albus (albó de muntanya)		•	•	
Teucrium pyrenaicum (angelins)		•	•	
Carex humilis		•		
Helianthemum nummularium (herba turmera)		•		
Bromus erectus		•		
Leuzea centauroides			•	
Carduus carlinifolius (card)			•	
Hippocrepis comosa (desferracavalls)			•	
Galium gr. *pumilum*				•
Dianthus hyssopifolius (clavell d'olor)				•

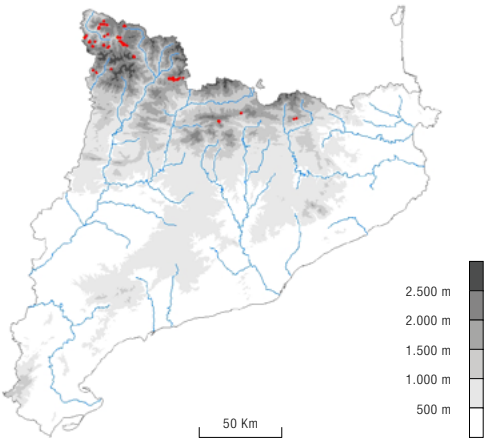
Sudorn. X. Font

Albó de muntanya. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus, entre 1.700 i 2.100 m.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Teucrio-Festucetum spadiceae Carreras et Vigo 1988

Rhinantho-Rhaponticetum centauroidis O. Bolòs 1970

Potentillo-Festucetum Nègre et Geslot 1976

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per ramats de vaques i ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.
La majoria d'aquests prats són de difícil accés, de manera que a penes són pasturats.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34e Prats amb sudorn (*Festuca spadicea*), *Leuzea centauroides*..., calcícoles i mesoxeròfils, de vessants solells de l'estatge subalpí dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.26613.ES

[A]

34.32614+

Prats calcícoles i mesoxeròfils, amb *Astragalus sempervirens* subsp. *catalaunicus*, *Sideritis hyssopifolia* (herba del bàlsam), *Festuca ovina*, *Avenula pratensis*..., de l'estatge subalpí (i del montà) dels Pirineus

Pastura amb burniol blanc a les costes de l'Huguet (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Pastures en què tenen força importància diversos camèfits, que poden recobrir una bona part del terreny (30 %), entre els quals destaquen el burniol blanc i l'herba del bàlsam. La resta són sobretot hemicriptòfits, principalment graminoides. La comunitat no arriba a tancar-se del tot; el recobriment màxim no sol passar del 95 %.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges altimontà i subalpí.

Ambients que ocupa
Vessants solells, secs a l'estiu, ventejats i poc innivats a l'hivern a causa de l'orientació i del fort pendent (de 20º a 35º).

Clima
Subalpí subcontinetal.

Substrat i sòl
Sobretot calcosquistos. Sòls carbonatats, de vegades lleugerament acidificats.

Flora principal

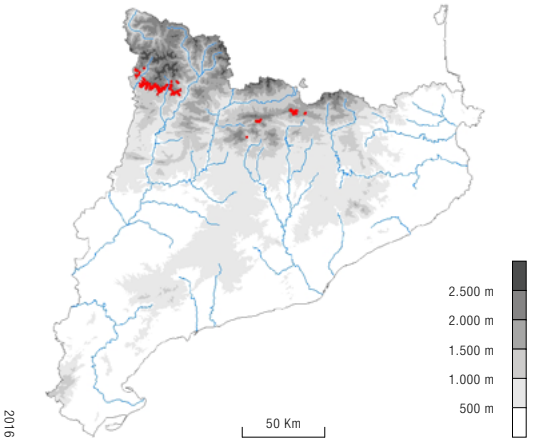
	dom.	ab.	sign.	sec.
Astragalus sempervirens subsp. *catalaunicus* (burniol blanc)		•	•	
Sideritis hyssopifolia (herba del bàlsam)		•	•	
Teucrium pyrenaicum (angelins)		•	•	
Festuca gautieri (ussona)		•	•	
Thymus pulegioides (serpoll)		•		
Avenula pratensis		•		
Festuca gr. *ovina*		•		
Cirsium acaule (calcida de prat)			•	
Carex caryophyllea			•	
Globularia cordifolia (lluqueta)			•	
Bromus erectus				•
Eryngium bourgatii (panical blau)				•

Herba del bàlsam. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals (Pallars i Ribagorça) i Prepirineus orientals (Port del Comte, serra de Cadí); de 1.700 a 2.100 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Festucetum scopariae (Suspl.) Br.-Bl. 1948

Teucrio pyrenaici-Astragaletum catalaunici Carrillo et Ninot 1990

Usos i problemes de conservació

Ús
S'utilitza com a pastura, principalment d'ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34f Prats amb *Astragalus sempervirens* subsp. *catalaunicus*, *Sideritis hyssopifolia* (herba del bàlsam), *Festuca ovina*, *Avenula pratensis*..., calcícoles i mesoxeròfils, de l'estatge subalpí (i del montà) dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.26614.ES

[XF]

34.332G1+

Prats basòfils i xeròfils, amb *Festuca ovina*, *Avenula iberica*, *Bromus erectus, Brachypodium phoenicoides*, *Seseli montanum*, *Teucrium pyrenaicum* (angelins)..., de l'estatge montà dels Pirineus

Pastures sobre Pobellà (vall Fosca). I. Soriano

Aspecte

Pastures seques en què no hi ha una sola espècie dominant sinó una barreja de gramínies diverses, molt abundants, acompanyades d'un gran nombre de plantes no graminoides, menys abundants. El recobriment no és mai total, de manera que sovint s'hi veuen claps de terra nua (fins al 40 % de la superfície). Hàbitat que comprèn nombroses formes, diferenciables per diversos tàxons rars, significatius.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana: estatges submontà i montà.

Ambients que ocupa
Vessants solells poc o molt pendents. Algunes formes d'aquest hàbitat, diferenciades per espècies termòfiles, com ara la lleteresa vera (*Euphorbia chaecias*) o la sempreviva, es desenvolupen en els indrets més costeruts (fins a 35° de pendent) i calents de l'estatge submontà. Les formes amb angelins i *Adonis vernalis* es fan en àrees gairebé planes i una mica ombrívoles.

Clima
Medioeuropeu submediterrani.

Substrat i sòl
Tant calcàries compactes com esquistos calcaris. Sòls sempre carbonatats, de reacció bàsica (pH entre 7 i 8,5).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca ovina		•		
Avenula pratensis subsp. *iberica*		•		
Bromus erectus		•		
Brachypodium phoenicoides (fenàs)		•		
Onobrychis supina (trepadella borda)		•		
Seseli montanum		•		
Helianthemum nummularium (herba turmera)		•		
Teucrium pyrenaicum (angelins)			•	
Linum viscosum			•	
Adonis vernalis			•	
Teucrium montanum			•	
Cleistogenes serotina			•	
Helichrysum stoechas (sempreviva)			•	
Genista scorpius (argelaga)				•

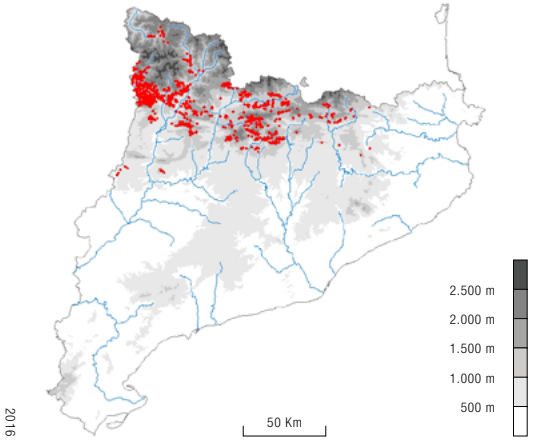
Seseli montanum. J. Vigo

Angelins. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus), entre 600-800 i 1.600 m d'altitud.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Teucrio pyrenaici-Brometum erecti Vigo 1979
Teucrio-Avenuletum mirandanae Carrillo et Ninot 1983
Lino viscosi-Brometum erecti Vigo 1979
Irido-Brometum erecti Carrillo et Ninot 1983
Stipo-Teucrietum montani X. Font et Vigo 1993
Adonido-Brometum erecti Font 1983
Cleistogeno-Dichanthietum ischaemi Carreras et Font 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Pastura principalment d'oví i cabrum.

Conservació
S'embosquina fàcilment si baixa la pressió de pastura. La comunitat amb *Adonis vernalis*, de la Baixa Cerdanya, es troba seriosament amenaçada per la seva poca extensió i les segones residències que s'estableixen sobre seu.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística Algunes formes de l'hàbitat contenen plantes molt rares a Catalunya, com ara *Adonis vernalis*, *Teucrium montanum* o *Cleistogenes serotina*	(IC2)	4
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6210 Prats –i fàcies emmatades– medioeuropeus, seminaturals, sobre substrat calcari (*Festuco-Brometea*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34d Prats basòfils i xeròfils, amb *Festuca ovina*, *Avenula iberica*, *Bromus erectus*, *Brachypodium phoenicoides*, *Seseli montanum*, *Teucrium pyrenaicum* (angelins)..., de l'estatge montà dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.272G1.ES

[XF]

34.36

Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

Fenassar prop de Castelló de Farfanya (la Noguera). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Prats més o menys verds durant tot l'any, de 40 a 80 cm d'alçària, dominats pel fenàs de marge. El recobriment vegetal d'aquesta gramínia és molt elevat (del 50 al 95 %), de manera que la resta de plantes no són mai gaire abundants i fan el paper d'acompanyants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa i muntanya mediterrània.

Ambients que ocupa
Talussos, marges de conreus i erms. El pendent i l'exposició són molt variables, des de llocs plans fins a talussos de vora 80º d'inclinació.

Clima
Mediterrani subhumit.

Substrat i sòl
Sòls profunds i ben airejats, sovint bàsics, i amb un cert grau d'humitat.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Brachypodium phoenicoides (fenàs)	•		•	
Galium lucidum (espunyidellaa blanca)		•	•	
Elymus pungens subsp. *campestris*		•	•	
Elymus hispidus (fenàs de gos)		•	•	
Plantago lanceolata (plantatge de fulla estreta)		•		
Euphorbia serrata (lleteresa)			•	
Centaurea aspera (bracera)				•
Hypericum perforatum (pericó)				•
Daucus carota (pastanaga borda)				•
Eryngium campestre (panical)				•
Elymus repens (xarpolla)				•

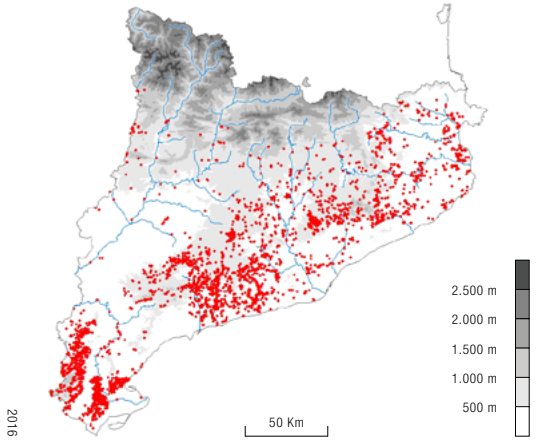
Fenàs. X. Font

Espunyidella blanca. J. Llistosella

Distribució dins el territori català

Hàbitat molt estès pel país, però rar als Pirineus i al territori sicòric. De 50 a 900 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Brachypodietum phoenicoidis Br.-Bl. 1924

Trisetario-Brachypodietum phoenicoidis (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1956

Polygalo-Ononidetum spinosae O. Bolòs (1959) 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturats per ovelles i cabres.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, ans al contrari, es troben en expansió a causa de l'abandó de terres de conreu. Quan cessa l'activitat agrícola, el fenàs colonitza ràpidament els sòls profunds dels camps abandonats i dels ermots i s'hi estableix durant molt de temps, de manera que se'n formen unes tofes denses i atapeïdes que dificulten la germinació dels arbres i dels arbustos. Aquest comportament fa que algunes teories considerin els fenassars comunitats entorpidores de la successió progressiva.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**11**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34g Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània.

Unitat EUNIS corresponent

E1.2A *Brachypodium phoenicoides* swards

[XF]

34.37+ Prats o poblaments de *Plantago albicans*, de sòls argilosos secs de terra baixa

Poblament d'herbafam a Mont-roig del Camp (Baix Camp). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Catifes de vegetació, baixes (5-10 cm) i poc denses (30 a 70 % de recobriment), en què dominen les mates argentades de l'herbafam. Acompanyen aquesta plantaginàcia altres espècies resistents a la sequera, com la farigola, i algunes de feblement nitròfiles, com el tàrrec o els caps blancs. Aquest hàbitat suporta bé la pastura i el calcigament, i això explica que les formes biològiques dominants corresponguin als hemicriptòfits rosulats.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa.

Ambients que ocupa
Petites superfícies de pendent molt variable (de 0 a 50º d'inclinació), normalment talussos o pendissos ben assolellats i àrids: marges de camp i de camins, àrees erosionades, etc.

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Substrats diversos. Sòls argil·lollimosos mal estructurats i compactes.

Flora principal

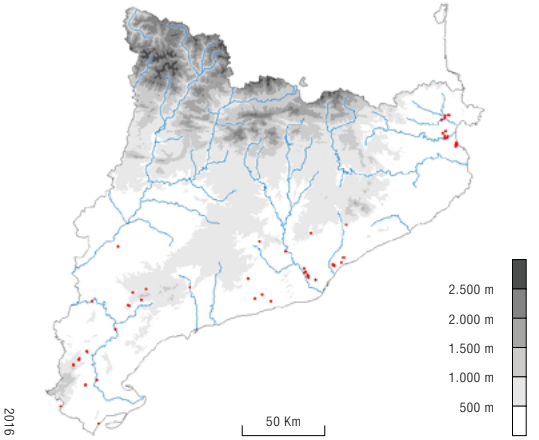
	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat subarbustiu				
Thymus vulgaris (farigola, timó)		•		
Estrat herbaci				
Plantago albicans (herbafam)	•		•	
Salvia verbenaca (tàrrec)		•	•	
Alyssum maritimum (caps blancs)		•		
Asphodelus fistulosus (cebollí)				•
Plantago lagopus (peu de llebre)				•
Sedum sediforme (crespinell gros)				•
Erodium malacoides (filamaria)				•

Tàrrec. S. Buchholz

Distribució dins el territori català

Principalment als territoris catalanídic, ruscínic i sicòric, més rarament a l'ausosegàrric, entre el nivell del mar i uns 400 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Salvio-Plantaginetum albicantis (O. Bolòs et R. Mol.) O. Bolòs & Vigo in Folch 1981

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, si bé localment l'abandonament d'activitats agrícoles i ramaderes en pot fer reduir l'extensió.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.2I.ES

[XF]

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

34.4

Vorades herbàcies

34.41 Vorades herbàcies xeròfiles (lligades a les rouredes i altres boscos poc humits), amb *Origanum vulgare* (orenga), *Geranium sanguineum*, *Tanacetum corymbosum*, *Oryzopsis paradoxa*..., de la muntanya mitjana i de les contrades mediterrànies plujoses

Poblament de *Lathyrus cirrhosus* sota Dòrria (Ripollès). J. Vigo

Vorada amb *Peucedanum cervaria* al Moianès, prop de Castellcir. A. Mercadé

Aspecte

Franges de vegetació herbàcia, denses i generalment estretes (pocs decímetres d'amplada), que ressegueixen els marges de les masses boscoses o envaeixen les clarianes. Hi dominen les plantes perennes, sovint aromàtiques, com l'orenga, i no hi són rares les plantes espinescents, unes i altres defensades dels herbívors, que exerceixen una forta pressió sobre els ecotons entre bosc i espai obert.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

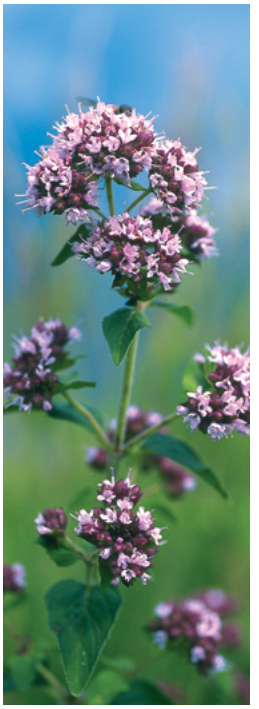
Ambients que ocupa
Zones marginals i clarianes de les rouredes, dels boscos de pi roig, dels alzinars frescals…, en condicions de mitja ombra.

Clima
Medioeuropeu submediterrani o mediterrani muntanyenc subhumit.

Substrat i sòl
Substrats diversos. Sòls profunds forestals.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Prunus spinosa (aranyoner)				•
Estrat herbaci				
Origanum vulgare (orenga)		•	•	
Oryzopsis paradoxa (mill boscà)		•	•	
Geranium sanguineum		•	•	
Vicia tenuifolia (garlanda)		•	•	
Lathyrus cirrhosus		•	•	
Satureja vulgaris (orenga borda)			•	
Bupleurum falcatum			•	
Seseli libanotis			•	
Rosa pimpinellifolia (roser bord)			•	
Galium maritimum (espunyidella peluda)				•
Picris hieracioides (parraca)				•
Tanacetum vulgare (tanarida)				•
Dactylis glomerata (dàctil)				•

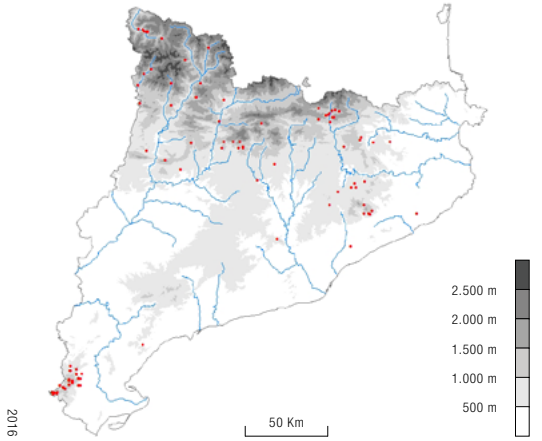
Orenga. R.M. Masalles

Geranium sanguineum. J. Llistosella

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus) i territoris olositànic, ausosegàrric i catalanídic.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Sileno-Geranietum sanguinei Rivas Mart. 1968
Galio-Origanetum vulgaris O. Bolòs 1967
Lathyretum cirrhosi Vigo 1975
Origano-Anthemidetum triumfetti Vigo 1975
Vicio-Geranietum sanguinei Romo 1984
Lathyro-Origanetum vulgaris Carrillo et Ninot 1984
Stellario-Vicietum gerardii O. Bolòs 1983
Chrysanthemo-Oryzopsietum paradoxae O. Bolòs 1978
Campanulo-Vicietum tenuifoliae Krausch apud Müll. 1962 em. Korneck 1974
Genisto-Peucedanetum cervariae Ullmann 1983
Knautio dipsacifoliae-Brachypodietum sylvatici O. Bolòs 1996

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, si bé allà on les àrees boscoses són utilitzades com a pastura, el bestiar pot afectar-lo poc o molt.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E5.21 Xero-thermophile fringes

[XF]

34.42

Vorades herbàcies mesòfiles (lligades a les fagedes, freixenedes i altres boscos humits), amb *Trifolium medium*, *Trifolium ochroleucon*, *Valeriana officinalis* (valeriana)..., de la muntanya mitjana

Vorada amb *Trifolium medium* prop de Tredòs (Vall d'Aran). A. Ferré

Aspecte

Franges herbàcies denses i sovint poc contínues, de fins a 60 cm d'alçària, que ressegueixen les masses boscoses. Les espècies més abundants són totes perennes (hemicriptòfits i geòfits) i de fullatge relativament tendre.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Marges de boscos caducifolis, sobretot fagedes, freixenedes i avellanoses, en condicions de mitja ombra. També clarianes i vores dels camins que travessen les boscúries.

Clima
Medioeuropeu subatlàntic.

Substrat i sòl
Substrats diversos. Sòls forestals eutròfics i poc o molt humits.

Flora principal

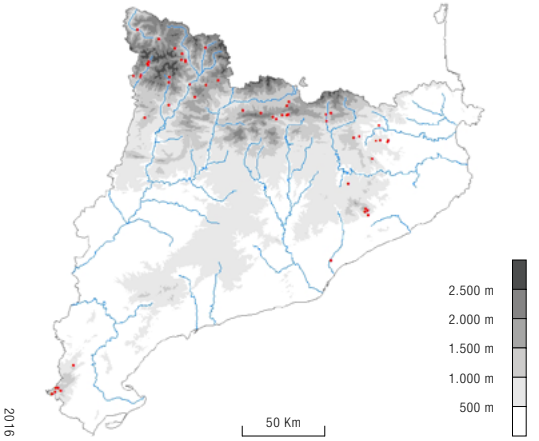
	dom.	ab.	sign.	sec.
Fragaria vesca (maduxeira)		•	•	
Trifolium medium		•	•	
Vicia sepium		•		
Viola sylvestris (violeta)		•		
Brachypodium sylvaticum (fenàs de bosc)		•		
Valeriana officinalis (valeriana)			•	
Trifolium ochroleucon			•	
Agrimonia eupatoria (serverola)			•	
Euphorbia flavicoma subsp. *brittingeri* (lleteresa)			•	
Veronica chamaedrys				•
Primula veris subsp. *columnae* (cucut)				•
Satureja vulgaris (orenga borda)				•
Hepatica nobilis (herba fetgera)				•
Campanula trachelium (campaneta d'ortiga)				•

Vorada amb valeriana a Sant Martí de Campmajor (Pla de l'Estany). J. Vigo i A. Ferré

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus) i territori olositànic (i catalanídic).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Valeriano-Fragarietum vescae O. Bolòs 1977

Agrimonio-Trifolietum medii Th. Müller 1961

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
La pastura en zones boscoses comporta la desaparició de l'hàbitat, ja que les plantes que hi dominen no estan gaire adaptades a ser menjades regularment.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E5.22 Mesophile fringes

[XF]

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

---

34.5

Pradells i prats secs mediterranis

34.511 Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa

Llistonar amb salvió al coll del Bruc (Anoia). A. Ferré i R. Quadrada

Llistó. A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Prats secs, poc o molt rics en plantes anuals, però dominats per una gramínia perenne, el llistó. A la primavera el llistonar és de color verd i tendre, i entremig de les tofes de llistó i de salvió, d'uns 40 cm d'alçària, hi apareixen una munió de petites plantes anuals (en conjunt, més de trenta-cinc espècies) que no solen ultrapassar el mig pam. A l'estiu, tots els teròfits moren, la part aèria de les plantes perennes s'asseca en part i l'hàbitat pren un característic color torrat pallós. A principi d'hivern únicament són visibles les mates perennes i no queda ni rastre de les anuals, que germinaran així que arribi el bon temps.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa.

Ambients que ocupa
Indrets poc inclinats.

Clima
Mediterrani, marítim o continental.

Substrat i sòl
Roques carbonàtiques; sòls poc profunds i més o menys pedregosos, que s'assequen a l'estiu.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat subarbustiu				
Phlomis lychnitis (salvió)		•	•	
Genista scorpius (argelaga)				•
Thymus vulgaris (farigola, timó)				•
Estrat herbaci				
Brachypodium retusum (llistó)	•		•	
Ruta angustifolia (ruda)		•	•	
Eryngium campestre (panical)		•		
Koeleria vallesiana (herba rodona)		•		
Catapodium rigidum		•		
Sedum sediforme (crespinell gros)		•		
Medicago minima (melgó)		•		
Linum strictum (llinet)		•		
Euphorbia exigua (lleterola)			•	
Dipcadi serotinum (marcet)				•

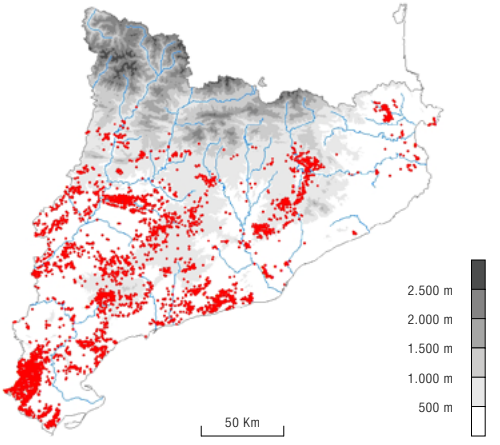
Salvió. X. Font

Catapodium rigidum. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Arreu del territori, per bé que manca als Pirineus axials. Entre 200 i 800 m d'altitud, més rarament fins a 1.000 m.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Phlomido-Brachypodietum retusi Br.-Bl. 1924

Ruto angustifoliae-Brachypodietum retusi Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturats per ovelles i cabres.

Conservació
El principal problema de conservació és la disminució de la pastura en alguns sectors, que afavoreix que sigui envaït per plantes arbustives. Més puntualment, un excés de pastura el pot fer desaparèixer. Els incendis poden fer-ne augmentar la superfície.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34h Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), i prats terofítics calcícoles, de terra baixa.

Unitat EUNIS corresponent

E1.311 Retuse torgrass swards

[XF]

34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental

Pastures de teròfits a la serra d'Almenara (l'Urgell). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Pradells de composició florística i aspecte molt variables d'un indret a l'altre, sempre, però, dominats per petites herbes anuals (d'uns 5-20 cm d'alçària) o bé per petits camèfits suculents (crespinells); en alguns casos poden ser força corrents els geòfits. El recobriment herbaci no sol ser gaire elevat, ni tan sols en l'època de màxim desenvolupament vegetatiu (primavera), de manera que hi queden sempre espais buits. A partir de l'estiu i fins a l'arribada de la nova primavera, les espècies anuals desapareixen completament, de manera que, si no hi abunden els crespinells, l'hàbitat és difícil de detectar en aquesta època.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa (i muntanya mediterrània).

Ambients que ocupa
Petits replans i terraprims.

Clima
Mediterrani i mediterrani muntanyenc.

Substrat i sòl
Sòls molt poc gruixuts (pocs centímetres), desenvolupats sobre roques carbonàtiques.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Sedum album (crespinell blanc)		•		
Sedum acre (crespinell groc)		•		
Hornungia petraea			•	
Micropus erectus			•	
Clypeola jonthlaspi (crenolla de roca)			•	
Galium parisiense			•	
Trigonella monspeliaca			•	
Alyssum simplex			•	
Lithospermum apulum			•	
Minuartia campestris			•	
Bupleurum semicompositum			•	
Bupleurum baldense			•	
Arenaria conimbricensis			•	
Erodium sanguis-christi			•	
Asterolinon linum-stellatum				•
Vulpia unilateralis				•
Catapodium rigidum				•
Filago pyramidata (herba del borm)				•
Poa bulbosa				•
Sedum sediforme (crespinell gros)				•
Sherardia arvensis				•
Linum strictum (llinet)				•
Euphorbia exigua (lleterola)				•
Dipcadi serotinum (marcet)				•
Euphorbia falcata (lleterola)				•

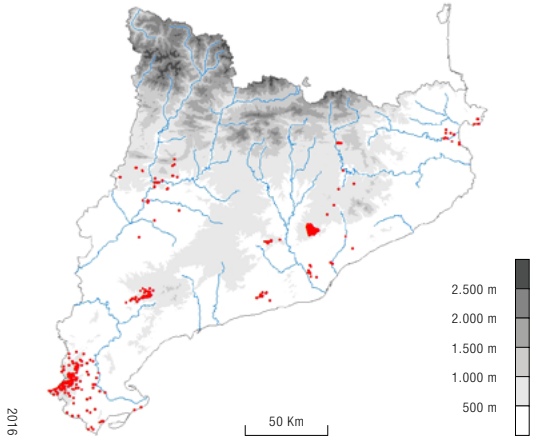
Lithospermum apulum. X. Font

Bupleurum baldense. X. Font

Distribució dins el territori català

General, però manca als Pirineus axials.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Vulpio unilateralis-Minuartietum campestris Mayoral 1992
Saxifrago tridactylitidis-Hornungietum petraeae Izco 1974
Teucrio-Arenarietum fontqueri Romo 1989
Vicio-Moehringietum pentandrae O. Bolòs et J.M. Monts. 1981
Clypeolo jonthlaspii-Psiluretum incurvi Guàrdia et Ninot in Casas & al. 1989
Erodio-Arenarietum conimbricensis A. et O. Bolòs 1950
Sedetum micrantho-sediformis O. Bolòs et Masalles 1981
Onobrychido-Barbuletum acutae Br.-Bl. 1931
Cardamino-Erophiletum praecocis O. Bolòs 1981
Allio sphaerocephali-Poetum bulbosae O. Bolòs 1996
Arenarietum viridis O. Bolòs 1956
Scillo-Erodietum sanguis-christi Br.-Bl. et al. 1935

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per ovelles i cabres.

Conservació
El principal problema de conservació és la disminució de la pastura en alguns sectors, que afavoreix que sigui envaït per plantes arbustives. Vulnerable pel fet de recobrir petites superfícies. Els incendis poden fer-ne augmentar la superfície.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística S'hi fan algunes plantes molt rares o endèmiques, com ara *Erodium sanguis-christi*	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34h Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), i prats terofítics calcícoles, de terra baixa.

Unitat EUNIS corresponent

E1.3131 Western Mediterranean calciphile annual communities

[XF]

34.5133

Pradells d'anuals amb *Campanula fastigiata*, dels terrenys guixencs, llimosos, ibèrics

Vora Castelló de Farfanya (la Noguera). J. Vigo i A. Ferré

Aspecte

Comunitats constituïdes quasi exclusivament per plantes anuals i líquens, en general molt obertes (el recobriment herbaci no supera mai el 60 %). El desenvolupament màxim de la comunitat s'esdevé a seguit dels períodes plujosos primaverals (entre abril i juny).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades mediterrànies interiors seques.

Ambients que ocupa
Llocs plans, sovint entremig d'altres menes de comunitats vegetals, i especialment de les brolles de ruac.

Clima
Mediterrani continental sec.

Substrat i sòl
Substrats guixencs. Sòls també guixencs, preferentment llimosos.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Thymus vulgaris (farigola, timó)		•		
Estrat herbaci				
Campanula fastigiata		•	•	
Catapodium rigidum		•		
Chaenorhinum rubrifolium			•	
Reseda stricta			•	
Euphorbia minuta (lleterola)			•	
Asterolinon linum-stellatum				•
Estrat liquènic				
Squamarina sp.		•	•	
Fulgensia sp.		•	•	

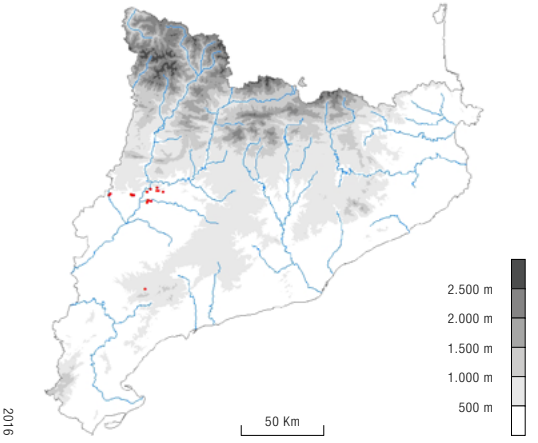
Lleterola (*Euphorbia minuta*). A. Ferré i J. Vigo

Campanula fastigiata. X. Font

Distribució dins el territori català

Territori sicòric i catalanídic central (Montsant).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Chaenorhino rubrifolii-Campanuletum fastigiatae Rivas Martínez et Izco in Izco 1974

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment pasturat quan apareix entre brolles.

Conservació

La seva conservació està amenaçada perquè presenta una àrea de distribució restringida i apareix en forma de taques de superfície molt reduïda. Alguns sectors estan afectats pel canvi d'usos del sòl (agricultura intensiva, urbanització, instauració d'abocadors, etc.) i per la freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Conté algunes espècies rares, exclusives d'aquests ambients	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

1520* Vegetació gipsícola ibèrica (*Gypsophiletalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.3133 Iberian gypsum annual communities

[XF]

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

34.6

Prats alts mediterranis

34.61 Espartars de *Stipa tenacissima*, de la terra baixa àrida, al territori catalanídic central i meridional

Espartar a la plana de Sant Jordi (Baix Ebre). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Hàbitat dominat per l'espart, herba molt robusta de floració primaveral, que forma sempre poblacions força obertes. S'hi barregen alguns arbustos mediterranis i diverses plantes anuals.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades marítimes seques.

Ambients que ocupa
Vessants solells, en contrades properes al litoral.

Clima
Mediterrani marítim càlid.

Substrat i sòl
Sòls calcaris, sovint amb crosta (taperot).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Herbes				
Stipa tenacissima (espart)	•		•	
Stipa offneri (sanadella)		•		
Brachypodium retusum (llistó)		•		
Erodium sanguis-christi				•
Gladiolus illyricus (espaseta)				•
Mates i arbustos				
Cistus clusii (esteperola)				•
Erica multiflora (bruc d'hivern)				•
Anthyllis cytisoides (albada)				•
Helianthemum marifolium (tuferola)				•
Helianthemum syriacum (romer blanc)				•

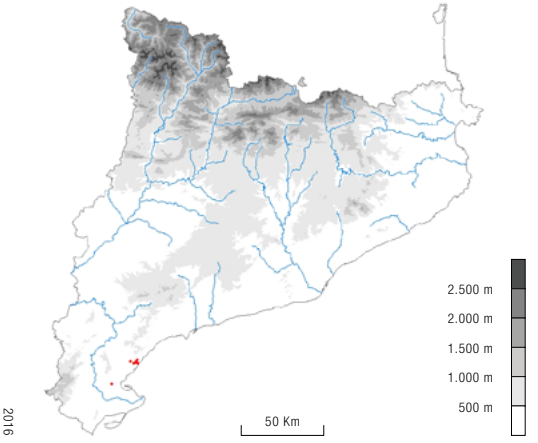
Erodium sanguis-christi. X. Font

Lleterola (*Euphorbia exigua*). J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Anthyllido-Cistetum clusii Br.-Bl. et al. 1935

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment pasturat. Antigament l'espart era recol·lectat per a la manufactura de cordes, cabassos, catifes, calçat, etc.

Conservació

La seva conservació està amenaçada perquè apareix fent clapes petites i presenta una àrea de distribució restringida, propera al litoral, fet que suposa diversos impactes de tipus antròpic: urbanització (carreteres, ferrocarril), moviments de terra, abocaments de residus o freqüentació (pistes, camins, dreceres...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.41 *Stipa tenacissima* steppes

[XF]

34.621 Espartars d'albardí (*Lygeum spartum*), de les terres interiors

Espartar d'albardí a la serra d'Almenara (l'Urgell). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Formació herbàcia en què predomina l'albardí, una gramínia robusta que fa grans tofes groguenques, de fins a mig metre d'alçària. Entremig d'aquestes tofes queden molts espais buits, aprofitats a l'inici de primavera per una infinitat de plantes anuals (fins a cinquanta espècies diferents en 5 m^2) que es desenvolupen ràpidament i que donen un aspecte tendre a l'hàbitat les poques setmanes que dura la seva florida. Durant la resta de l'any, a part de la gramínia dominant, hi trobem solament uns quants hemicriptòfits més, com ara la llambra o l'oriola, que representen tots plegats el 17 % de les espècies de l'hàbitat (mentre que els teròfits sumen vora el 60 %).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Lygeum spartum (albardí)	•		•	
Stipa parviflora (llambra)		•	•	
Euphorbia falcata (lleteresa)		•		
Asphodelus fistulosus (cebollí)		•		
Delphinium gracile (banyeta)			•	
Polygala monspeliaca			•	
Bupleurum semicompositum			•	
Avellinia michelii			•	
Brachypodium distachyon				•
Linum strictum (llinet)				•
Centaurea melitensis (oriola)				•

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa i contrades mediterrànies interiors, subàrides.

Ambients que ocupa
Parts baixes i no gaire pendents (fins a 20º) de vessants orientats al sud.

Clima
Mediterrani continental sec.

Substrat i sòl
Sòls profunds, preferentment llimosos o col·luvials, de vegades amb una bona proporció de guix.

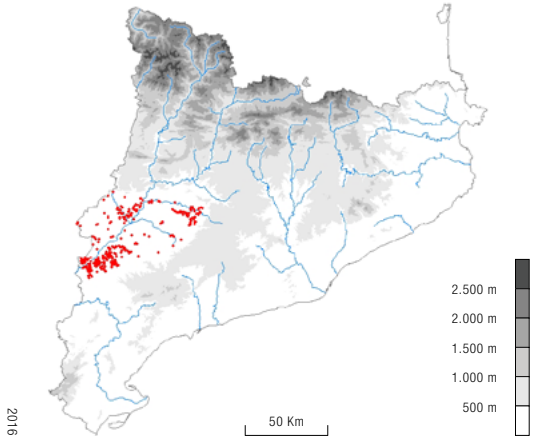
Llambra. A. Ferré i J. Vigo

Albardí. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Principalment al territori sicòric, de 100 a 350 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Delphinio gracilis-Lygeetum sparti Conesa 1990

Agropyro-Lygeetum Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Gypsophiletum perfoliatae Br.-Bl. et O. Bolòs 1957 (= *Senecio-Gypsophiletum tomentosae* Br.-Bl. et O. Bolòs 1957 em. nom Peinado et Rivas Mart. 1982)

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturats per ovelles i cabres.

Conservació
Antigament molts van ser transformats en conreus. Actualment són afectats per la concentració parcel·lària i l'expansió del regadiu

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística S'hi fan diverses espècies rares a Catalunya, com ara *Avellinia michelii, Campanula fastigiata* o *Delphinium gracile*	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*)

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34i Espartars d'albardí (*Lygeum spartum*), de les terres interiors àrides.

Unitat EUNIS corresponent

E1.421 Iberian esparto steppes

[XF]

34.6321+ Prats oberts amb dominància de ripoll (*Oryzopsis miliacea*), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa

Poblament de ripoll a Tordera (Maresme). A. Ferré

Aspecte

Formacions herbàcies dominades pel ripoll, sovint acompanyat d'alguna planta llenyosa, fins d'1 m d'alçària. Unitat molt relacionada amb la 32.4A3.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa.

Ambients que ocupa
Indrets alterats de fa poc, conreus abandonats, marges de carretera...

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Substrats diversos; sòls remoguts, profunds, poc o molt nitrificats.

Flora principal

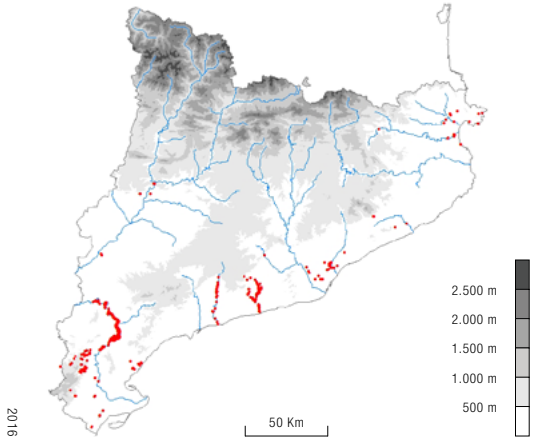
	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Inula viscosa (olivarda)			•	
Estrat herbaci				
Oryzopsis miliacea (ripoll)	•		•	
Alyssum maritimum (caps blancs)				•
Hordeum murinum (margall bord)				•
Sonchus tenerrimus (lletsó fi)				•

Ripoll. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Territoris catalanídic, olositànic, ruscínic, sicòric i ausosegàrric meridional; penetra fins a la base dels Prepirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Inulo-Oryzopsietum miliaceae (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.
Hàbitat ruderal, poc exigent i afavorit per l'acció de l'home. Té una dinàmica molt activa i de manera natural evoluciona vers formacions vegetals més estructurades.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	1
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**10**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

87a Conreus abandonats.

Unitat EUNIS corresponent

E1.4321.ES

[JC]

34.6322+ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri, S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)

Comunitat de sanadella a la plana de Sant Jordi (Baix Ebre). J. Vigo i A. Ferré

Comunitat de pelaguer plomós a la plana de Vic. C. Casas

Aspecte

Prats, força alts, dominats per diversos pelaguers. Es reconeixen bé, sobretot a final d'estiu i a la tardor quan les espigues d'aquestes gramínies han desenvolupat llargues arestes lluents, i de vegades plomoses, que el vent belluga. No hi són mai rars els matolls (farigola i romaní, sobretot) i als espais buits, s'hi fan força plantes anuals.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa; eventualment, a l'estatge montà.

Ambients que ocupa
Costers secs, poc o molt pendents.

Clima
Mediterrani marítim o continental.

Substrat i sòl
Terrenys calcaris. Sòls bàsics.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Mates				
Thymus vulgaris (farigola, timó)		•		
Rosmarinus officinalis (romaní)		•		
Salvia lavandulifolia (sàlvia)				•
Sideritis hirsuta (herba de la feridura)				•
Helianthemum italicum (herba passerella)				•
Herbes				
Stipa offneri (sanadella)		•	•	
Stipa pennata (pelaguer plomós)		•	•	
Stipa capillata (pelaguer)		•	•	
Brachypodium retusum (llistó)		•		
Koeleria vallesiana (herba rodona)		•		
Convolvulus lanuginosus (campaneta cabdellada)			•	
Micropus erectus			•	
Brachypodium distachyon			•	
Bupleurum baldense			•	

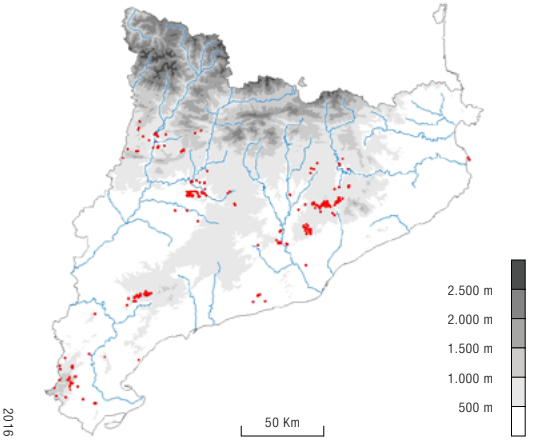
Campaneta cabdellada. A. Ferré i J. Vigo

Pelaguer (*Stipa capillata*). C. Casas

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, catalanídic, ausosegàrric, sicòric i Prepirineus centrals.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Brachypodio-Stipetum mediterraneae O. Bolòs 1954

Euphorbio-Stipetum offneri Br.-Bl. et O. Bolòs 1957

Convolvuletum lanuginosi (Br.-Bl. et al.) O. Bolòs 1967

Sideritetum cavanillesii Br.-Bl. et Bolòs 1957

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per ovelles i cabres.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que sense pastura es pot emmatar fàcilment.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34q Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri*, *S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà).

Unitat EUNIS corresponent

E1.4322.ES

[XF]

34.633

Poblaments de càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*), de les contrades marítimes càlides

Poblament de càrritx al massís de Garraf. J. Vigo

Aspecte

Formacions força denses, generalment de 0,8 a 1,3 m d'alçària, en què dominen les atapeïdes tofes del càrritx. Entremig s'hi troben diversos arbustos xeròfils en petita proporció, i de vegades també pi blanc, bé en forma de plançons al mateix estrat, bé en forma de dosser arbori esclarissat.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades marítimes.

Ambients que ocupa
Vessants i serrats d'orientació diversa.

Clima
Mediterrani marítim, més aviat sec.

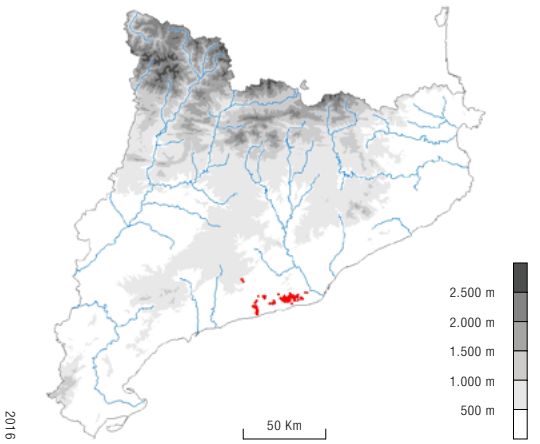
Substrat i sòl
Llocs més aviat rocallosos, amb sòl irregular que en molts casos deixa la roca al descobert. Roques calcàries, bé que el sòl pot ser localment força argilós i descarbonatat.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbori				
Pinus halepensis (pi blanc)				•
Estrat arbustiu				
Ampelodesmos mauritanica (càrritx)	•		•	
Rosmarinus officinalis (romaní)			•	
Quercus coccifera (coscoll)			•	
Erica multiflora (bruc d'hivern)				•
Bupleurum fruticescens (botja groga)				•
Pistacia lentiscus (llentiscle)				•
Juniperus oxycedrus (càdec)				•
Estrat herbaci				
Brachypodium phoenicoides (fenàs)				•
Brachypodium retusum (llistó)				•
Dorycnium pentaphyllum (botja d'escombres)				•

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic central (sobretot massís de Garraf).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cap.

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment pasturat per ramats de cabres.

Conservació

Sense problemes de conservació coneguts.
En general corresponen a vegetació secundària, associada a la dinàmica posterior a l'abandó dels cultius o, més sovint, conseqüència d'incendis. La dominància generalitzada del càrritx sembla lligada a focs més o menys recurrents, que cremen amb facilitat i es propaguen ràpidament. La gramínia conserva sempre parts seques (fulles, tiges) i després rebrota amb força, cosa que li dóna avantatge per sobre d'altres espècies. El pas cap a vegetació forestal, generalment pinedes, o bé cap a garrigues, afebleix el vigor del càrritx. Tenen caràcter de vegetació permanent en alguns llocs rocallosos més o menys exposats, prop de les carenes.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	1
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34j2 Poblaments de càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*), de les contrades marítimes càlides.

Unitat EUNIS corresponent

E1.433 Diss steppes

[JMN]

34.634

Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes

Prat sabanoide d'albellatge a la serra de Collserola (Barcelonès). A. Petit

Aspecte

Prats de més d'1m d'alçària, d'aspecte ufanós durant l'època plujosa i pallosos la resta de l'any. Dominats per les tofes, d'un bru rogenc, de l'albellatge (tant la subespècie típica com la *pubescens*) o, de vegades, per *Heteropogon contortus*, responsables de l'aspecte sabanoide del gramenet, les quals juntament amb altres plantes herbàcies altes, com el fonoll, la ruda o el trèvol pudent, constitueixen un estrat herbaci superior. L'estrat inferior està dominat pel llistó, tot i que encara queda força espai hàbil perquè hi germinin, a la primavera, moltes plantes anuals. En conjunt, el recobriment vegetal és sempre superior al 75 %. S'hi poden fer, excepcionalment, algunes mates, com la ginesta vera.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades marítimes subhumides.

Ambients que ocupa
Comunitat termòfila que es desenvolupa generalment en costers solells, normalment no gaire allunyats de la influència marina.

Clima
Mediterrani marítim subhumit.

Substrat i sòl
Tant substrats calcaris com silicis.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Spartium junceum (ginesta vera)		•		
Estrat herbaci superior				
Hyparrhenia hirta (albellatge)	•		•	
Heteropogon contortus		•	•	
Convolvulus althaeoides (corretjola de serp)		•	•	
Psoralea bituminosa (trèvol pudent)		•		
Lathyrus clymenum (veçot)			•	
Foeniculum vulgare (fonoll)				•
Euphorbia characias (lleteresa vera)				•
Ruta angustifolia (ruda)				•
Estrat herbaci inferior				
Brachypodium retusum (llistó)		•		
Phagnalon saxatile (ullastre de frare)			•	
Anthyllis tetraphylla			•	
Carlina corymbosa (card cigrell)				•
Reichardia picroides (cosconilla)				•
Alyssum maritimum (caps blancs)				•
Sonchus tenerrimus (lletsó fi)				•
Galium maritimum (espunyidella peluda)				•

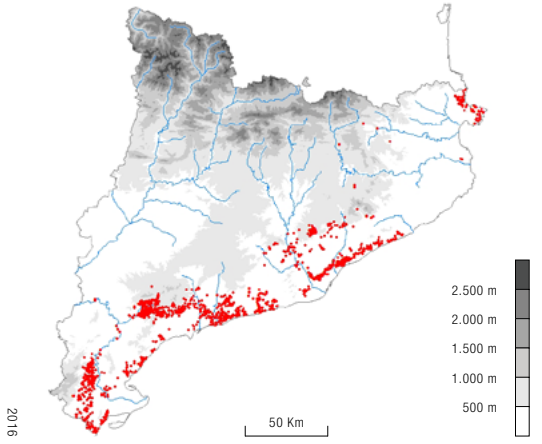
Albellatge. A. Ferré i J. Vigo

Corretjola de serp. J. Llistosella

Distribució dins el territori català

Principalment als territoris ruscínic i catalanídic. De 20 a 600 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Hyparrhenietum hirto-pubescentis A. et O. Bolòs et Br.-Bl. 1950

Usos i problemes de conservació

Ús
Tradicionalment pasturat per ovelles i cabres.

Conservació
Es troba en regressió per l'abandó de l'activitat ramadera i per la disminució dels incendis forestals, que fa que ràpidament sigui envaït per una brolla alta de ginesta vera. Encara que menys, també està amenaçat per la urbanització.
El seu manteniment va també lligat a la utilització del foc com a factor de rejoveniment.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34k Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes.

Unitat EUNIS corresponent

E1.434 Andropogonid grass steppes

[XF]

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

34.7

Prats submediterranis

34.712

Prats de *Sesleria coerulea*, amb *Carex humilis*, *Lavandula angustifolia* (espígol)..., calcícoles, d'obacs dels estatges submontà i montà, als Prepirineus i a les muntanyes catalanídiques centrals

Pastura de *Sesleria coerulea* a la serra de Carreu (Pallars Jussà). A. Petit

Aspecte

Prats densos, dominats per *Sesleria coerulea*. De vegades s'hi fan algunes mates, i pot dur una coberta arbòria clara de pi roig.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana: estatges montà i submontà.

Ambients que ocupa
Vessants obacs força pendents, relleixos de cingles.

Clima
Mediterrani muntanyenc.

Substrat i sòl
Terrenys calcaris o margosos. Sòls bàsics, poc o molt prims.

Flora principal

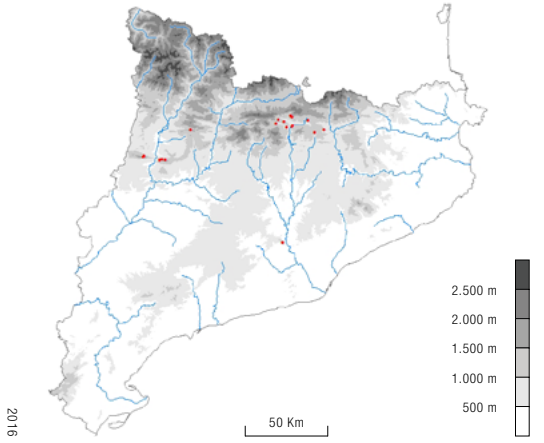
	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbori				
Pinus sylvestris (pi roig)				•
Estrat arbustiu				
Lavandula angustifolia (espígol)		•		
Estrat herbaci				
Sesleria coerulea	•		•	
Carex humilis		•		
Aphyllanthes monspeliensis (jonça)			•	
Carduncellus monspeliensium (escanyaboc)			•	
Lathyrus pannonicus subsp. *longestipulatus*			•	
Coronilla minima				•
Polygala calcarea (herba blava)				•
Avenula pratensis subsp. *iberica*				•
Carex flacca				•
Anthyllis montana				•

Carex humilis. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Prepirineus i muntanyes catalanídiques centrals, entre 700 i 1.500 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Conopodio-Seslerietum elegantissimae (Br.-Bl. et al.) O. Bolòs 1967

Aphyllantho-Seslerietum calcareae O. Bolòs 1976

Lathyro pannonico-Seslerietum albicantis Romo 1989

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per vaques i ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que sense pastura, allà on té caràcter secundari, pot ser envaït per arbustos, sobretot pel boix, i evolucionar vers una comunitat forestal.
En alguns llocs és una vegetació permanent que colonitza relleixos de cingles i costers amb poc sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.512 Mediterraneo-montane *Sesleria* steppes

[XF]

34.7133

Prats, sovint emmatats, d'*Ononis striata*, *Anthyllis montana*, *Globularia cordifolia* (lluqueta)..., calcícoles i xeròfils, de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí), sobretot als Prepirineus

Prat de lluqueta a la serra de Cadí. M. Guardiola

Aspecte

Prats força oberts (30-90 % de recobriment), dominats de manera diversa per la lluqueta o per les lleguminoses *Ononis striata* o *Anthyllis montana*. En les formes de baixa altitud, les mates prostrades de la lluqueta hi dominen clarament, mentre que en les formes d'altitud aquesta mata es fa més rara i és substituïda per les altres dues espècies. No hi són rars, tampoc, les mates i els arbustos, principalment l'espígol i la farigola, però també el boix, sempre de manera esparsa.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
De la muntanya mitjana a l'estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Àrees erosionades, terraprims i carenes poc o molt ventejades.

Clima
De mediterrani muntanyenc a subalpí.

Substrat i sòl
Substrats calcaris. Sòls esquelètics, carbonatats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Globularia cordifolia (lluqueta)		•	•	
Anthyllis montana		•	•	
Ononis striata (gavó)		•	•	
Aster willkommii			•	
Carex humilis				•
Aphyllanthes monspeliensis (jonça)				•
Thymus vulgaris (farigola, timó)				•
Lavandula angustifolia (espígol)				•
Koeleria vallesiana (herba rodona)				•

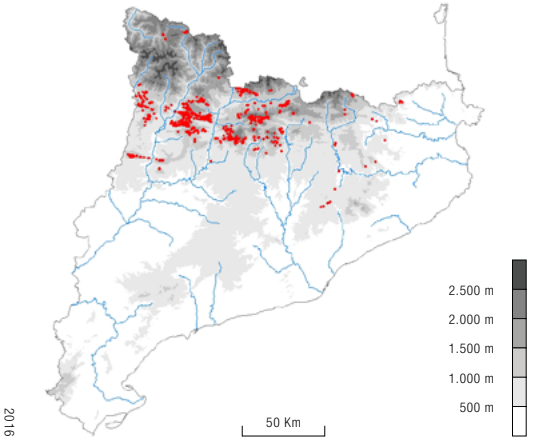
Anthyllis montana. X. Font

Gavó. J. Vigo i I. Soriano

Distribució dins el territori català

Sobretot Prepirineus i territori olositànic, de 400 a 2.000 m d'altitud. Puntualment, al territori ausosegàrric oriental.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Ononido-Anthyllidetum montanae J. Vives 1964

Thymo-Globularietum cordifoliae O. Bolòs 1954

Helianthemo cano-Potentilletum cinereae Romo 1989

Plantagini argenteae-Globularietum cordifoliae J. M. Montserrat 1986

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.
Molt sovint és una comunitat permanent.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34I Prats, sovint emmatats, d'*Ononis striata*, *Anthyllis montana*, *Globularia cordifolia* (lluqueta)..., calcícoles i xeròfils, de la muntanya mitjana i de l'estatge subalpí, sobretot als Prepirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.5133.ES

[XF]

34.7134+ Prats de sudorn (*Festuca spadicea*) amb cornera (*Cotoneaster integerrimus*), calcícoles, d'obacs altimontans dels Prepirineus centrals

Prat de sudorn al Montsec d'Ares. A. Ferré

Aspecte

Prat ufanós dominat pel sudorn, amb algunes plantes llenyoses, sobretot mates prostrades, com la cornera o la boixerola. A la primavera hi destaca l'espectacular florida de diverses bulboses, com el lliri blau dels Pirineus, l'albó de muntanya o el lliri de Sant Bru.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana: estatge montà.

Ambients que ocupa
Vessants obacs, no gaire pendents (fins a 20º).

Clima
Medioeuropeu submediterrani.

Substrat i sòl
Substrats carbonàtics. Sòls profunds, rics en matèria orgànica; sovint una mica acidificats, tal com ho palesa la presència de plantes acidòfiles, com poden ser la bruguerola o la filipèndula.

Flora principal

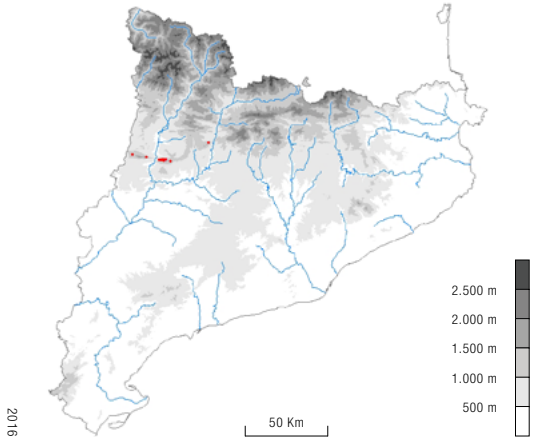
	dom.	ab.	sign.	sec.
Arbustos i mates				
Arctostaphylos uva-ursi (boixerola)		•		
Cotoneaster integerrimus (cornera)			•	
Rosa pimpinellifolia (roser espinosíssim)				•
Rosa pendulina (roser alpí)				•
Calluna vulgaris (bruguerola)				•
Herbes				
Festuca spadicea (sudorn)	•		•	
Carex humilis		•		
Iris latifolia (lliri dels Pirineus)			•	
Plantago argentea			•	
Ranunculus gramineus			•	
Linum narbonense				•
Asphodelus albus (albó de muntanya)				•
Anthericum liliago (lliri de Sant Bru)				•
Primula veris subsp. *columnae* (cucut)				•

Cornera. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Prepirineus centrals, sobretot al Montsec d'Ares i de Rúbies, entre 1.300 i 1.700 m.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cotoneastri-Festucetum spadiceae Romo 1989

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que a causa de la seva poca extensió territorial és un hàbitat potencialment amenaçat.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34m Prats de sudorn (*Festuca spadicea*) amb cornera (*Cotoneaster integerrimus*), calcícoles, d'obacs altimontans dels Prepirineus centrals. □

Unitat EUNIS corresponent

E1.5134.ES

[XF]

34.7135+

Prats de Festuca gautieri, calcícoles, dels relleixos i peus de cingle més o menys ombrívols, de les muntanyes catalanídiques meridionals

Ussona. A. Ferré i I. Soriano

Aspecte

Prats densos, dominats generalment per l'ussona, rarament amb algunes mates. Sempre poc extensos.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mediterrània marítima.

Ambients que ocupa
Peus de cingles, sempre en llocs obacs.

Clima
Mediterrani muntanyenc subhumit.

Substrat i sòl
Terrenys calcaris. Sòls força profunds, bàsics.

Flora principal

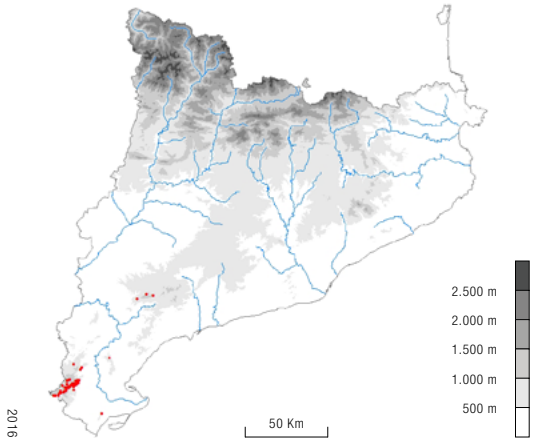
	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca gautieri (ussona)	•		•	
Festuca spadicea (sudorn)		•	•	
Festuca rubra		•		
Conopodium ramosum (anyol)		•		
Knautia rupicola			•	
Thalicthrum minus			•	
Avenula pratensis subsp. *iberica*				•
Biscutella laevigata (herba de les llunetes)				•

Anyol. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Muntanyes catalanídiques centrals i meridionals, entre 800 i 1.300 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Conopodio-Festucetum scopariae (Br.-Bl. et O. Bolòs) O. Bolòs 1967

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació
Tot i tractar-se d'un hàbitat situat en àrees de difícil accés, la seva limitada distribució territorial i l'exigüitat de les superfícies que ocupa el fan molt vulnerable a un excés de pastura i a la sobrefreqüentació.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**21**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.5135.ES

[XF]

34.721

Joncedes (prats, sovint emmatats, d'*Aphyllanthes monspeliensis*), calcícoles, de les contrades mediterrànies i de la muntanya mitjana poc plujosa

Jonceda a la plana de Vic. C. Casas

Aspecte

Prats dominats normalment pel fenàs o per altres plantes de port graminoide o junciforme, com la jonça o l'*Avenula iberica*; porten sempre un estrat arbustiu baix que de vegades ateny un recobriment considerable (fins al 75 %). El recobriment total és força variable, i en les variants menys seques pot ser total. A la primavera aquest prat destaca pel color blau de la jonça florida.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, muntanya mediterrània i muntanya mitjana (estatge submontà).

Ambients que ocupa
Planells o costers poc pendents (fins a uns 20º) de qualsevol orientació.

Clima
Mediterrani i medioeuropeu submediterrani.

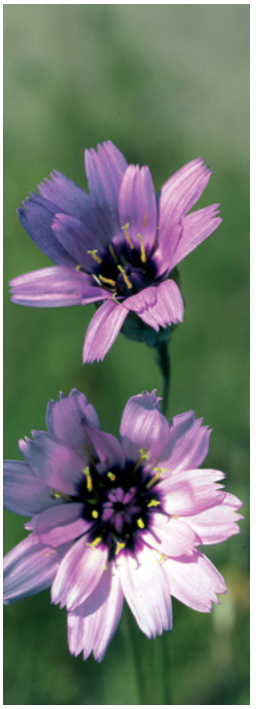
Substrat i sòl
Terrenys calcinals. Sòls de reacció bàsica, no gaire profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu i subarbustiu				
Thymus vulgaris (farigola, timó)		•		
Genista scorpius (argelaga)		•		
Euphorbia nicaeensis (lleteresa)			•	
Argyrolobium zanonii			•	
Lavandula latifolia (barballó)				•
Helianthemum italicum (herba passerella)				•
Estrat herbaci				
Aphyllanthes monspeliensis (jonça)	•		•	
Brachypodium phoenicoides (fenàs)	•			
Koeleria vallesiana (herba rodona)		•		
Potentilla neumanniana (herbafam)		•		
Onobrychis supina (trepadella borda)		•		
Avenula pratensis subsp. *iberica*		•		
Leuzea conifera (pinya de Sant Joan)			•	
Linum narbonense			•	
Carduncellus monspeliensium (escanyaboc)			•	
Catananche caerulea (cervellina)			•	
Plantago lanceolata (plantatge)				•
Astragalus monspessulanus (herba de Sant Llorenç)				•
Eryngium campestre (panical)				•

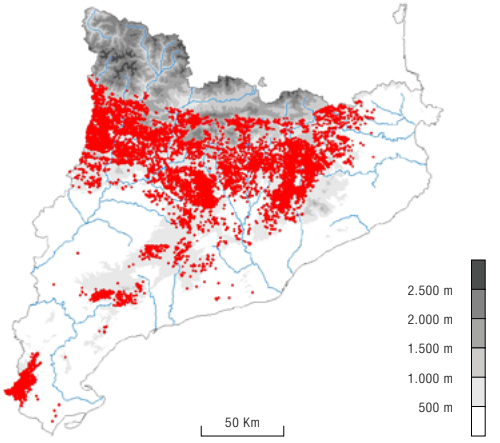
Jonça. A. Ferré

Cervellina. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Força general, però és rar als Pirineus axials i al territori sicòric. Es fa entre 100 i 1.400 m d'altitud.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Brachypodio-Aphyllanthetum O. Bolòs 1956 em. 1967

Plantagini-Aphyllanthetum O. Bolòs (1948) 1956

Teucrio aragonensis-Thymetum fontqueri O. Bolòs (1960) 1967

Veronico-Avenetum ibericae O. Bolòs 1973

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat sobretot per ovelles especialment a la primavera.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que en alguns sectors on havia estat afavorit per l'home és envaït per matolls, arbusts o arbres. No hi ha d'haver problemes perquè es conservi si la pressió de pastura es manté.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	4
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34n Joncedes i prats, sovint emmatats, d'*Aphyllanthes monspeliensis* –i timonedes associades–, calcícoles, de la muntanya mitjana poc plujosa i de terra baixa.

Unitat EUNIS corresponent

E1.52 *Aphyllanthes* grassland and supra-Mediterranean steppes

[XF]

34.722 Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa pennata*), calcícoles i xeròfils, de la muntanya mitjana poc plujosa

Pastura de pelaguers a la serra de Lleràs (Pallars Jussà). I. Soriano

Aspecte

Prats en general força alts (fins a 80 cm), dominats pel pelaguer plomós i sovint amb abundància de mates, sobretot l'espernallac, el timó blanc i l'argelaga. Sol tenir un recobriment força alt (del 80 al 100 %), però quan es desenvolupa en indrets poc o molt rocosos, no cobreix gaire més de la meitat del terreny. Pel que fa a la seva fenologia, destaca la fàcies estival, quan les llargues arestes plomoses del pelaguer onejant al vent li donen un to brillant.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana: estatges submontà i montà inferior.

Ambients que ocupa
Costers poc o molt solells. Les fàcies més típiques, en què domina el pelaguer plomós, es fan en indrets plans o poc inclinats (fins a 20º).

Clima
Mediterrani muntanyenc, sec i continental.

Substrat i sòl
Terrenys calcaris. Sòls de reacció bàsica, ben drenats, que s'eixuguen al pic de l'estiu.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Mates				
Santolina chamaecyparissus (espernallac)		•		
Teucrium polium (timó blanc)		•		
Thymus vulgaris subsp. *palearensis*		•		
Genista scorpius (argelaga)		•		
Ononis natrix (gavó)			•	
Helichrysum stoechas (sempreviva)			•	
Herbes				
Stipa pennata (pelaguer plomós)	•		•	
Onobrychis saxatilis			•	
Euphorbia serrata (lleteresa)			•	
Crupina vulgaris			•	
Leuzea conifera (pinya de Sant Joan)				•
Inula montana				•

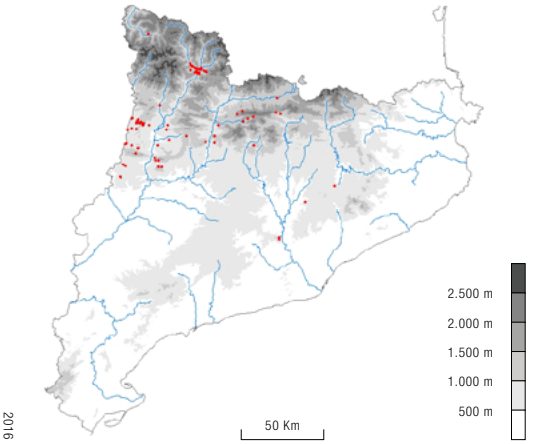
Onobrychis saxatilis. J. Vigo

Pelaguer plomós. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus), de la Cerdanya al Pallars Sobirà; més rarament al territori ausosegàrric. De 500 a 1.400 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Onobrychido saxatilis-Stipetum ibericae X. Font 1993

Jurineo-Stipetum eriocaulis Romo 1989

Ononido-Santolinetum benthamianae O. Bolòs 1976

Teucrio-Santolinetum var. d'*Stipa iberica* X. Font 1989

Allio montani-Stipetum eriocaulis Soriano 2001

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús

Com a pastura del bestiar oví i cabrum.

Conservació

Sense problemes de conservació coneguts tot i que l'excés de pastura pot degradar-lo, però sense pastura es pot emmatar fàcilment. Tradicionalment s'ha utilitzat el foc per eliminar-ne els arbustos (sobretot l'argelaga) i afavorir així la rebrotada d'herba tendra. Aquestes pràctiques, si no és que la pressió d'explotació és excessiva, contribueixen a mantenir indefinidament aquest hàbitat.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34o Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa pennata*), calcícoles i xeròfils, de la muntanya mitjana poc plujosa.

Unitat EUNIS corresponent

-

[XF]

34

Prats (i altres formacions herbàcies) basòfils, secs, de terra baixa i de la muntanya mitjana

34.8

Pradells subnitròfils mediterranis

34.81

Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb *Aegilops geniculata* (traiguera), *Bromus rubens*, *Medicago rigidula*, *Carthamus lanatus*..., de terra baixa

Cardassar subnitròfil prop de Rasquera (Ribera d'Ebre). J. Vigo i A. Ferré

Aspecte

Pradells i pastures subnitròfils, dominats per gramínies anuals (com ara la traiguera o el blat del diable) o bé per cards (sobretot el card fuell). El predomini d'unes espècies o d'unes altres s'explica en bona part pel caràcter pioner i força aleatori d'aquesta mena de vegetació. Malgrat que hi dominen els teròfits i que només de manera molt dispersa s'hi fan plantes vivaces o perennes, a final de primavera aquestes comunitats presenten un elevat recobriment (normalment entre el 80 i el 100 %) i una diversitat florística alta (fins a quaranta-cinc espècies en 12 m^2).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, de les contrades marítimes subhumides a les interiors seques.

Ambients que ocupa
Camps abandonats, marges de camins no gaire ruderalitzats, poc o molt pasturats.

Clima
Mediterrani.

Substrat i sòl
Substrats diversos, tant calcaris com silicis. Sòls poc o molt nitrificats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Aegilops geniculata (traiguera)		•	•	
Bromus rubens		•	•	
Bromus madritensis (blat del diable)		•	•	
Medicago rigidula (melgó)		•	•	
Bromus hordeaceus (cua de guilla)		•		
Dactylis glomerata subsp. *hispanica*		•		
Carthamus lanatus (card fuell)			•	
Orlaya grandiflora (cospí)			•	
Plantago lagopus (morro d'ovella)				•
Stipa capensis (rompsac)				•

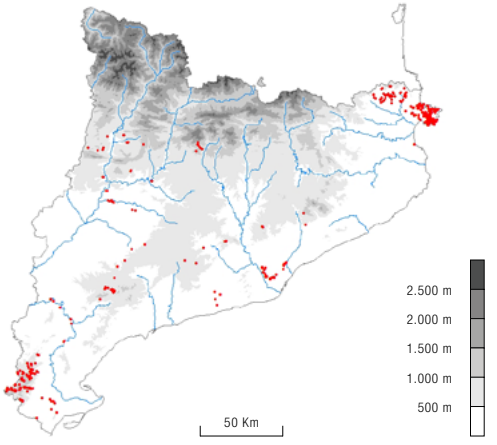
Card fuell. R.M. Masalles

Prat subnitròfil amb traiguera al pla del Burgar (Ribera d'Ebre). A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic, ausosegàrric, sicòric i catalanídic; més rarament als Prepirineus. D'uns 25 a uns 700 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Medicagini rigidulae-Aegilopetum geniculatae Rivas Mart. et Izco 1977

Trifolio-Taeniantheretum capitismedusae Rivas Mart. et Izco 1977

Aegilopo geniculatae-Carthametum lanati O. Bolòs 1996

Torili nodosae-Scandicetum australis Izco 1978

Aegilopo-Orlayetum grandiflorae Romo 1989

Trifolietum angustifolio-campestris O. Bolòs et Masalles 1983

Plantago lagopi-Trifolietum cherlerii T. Franquesa 1995

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.
Hàbitat que es fa principalment en indrets poc o molt alterats (camps abandonats, voltants de masos, antigues eres, marges de camins, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

34p Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb *Aegilops geniculata* (traiguera), *Bromus rubens, Medicago rigidula*, *Carthamus lanatus*..., de terra baixa.

Unitat EUNIS corresponent

E1.61 Mediterranean subnitrophilous grass communities [XF]

35

Prats acidòfils secs

35.1

Prats atlàntics o subatlàntics

35.11 Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), acidòfils, de l'estatge montà (i subalpí) de la Vall d'Aran

Jasione laevis. J. Vigo

Aspecte

Pastura densa i ufanosa, dominada pel pèl caní i altres herbes graminoides i rica en hemicriptòfits de fulla plana. Molt sovint hi ha força matetes, especialment bruguerola i nabinera, i no hi són rars alguns geòfits, localment abundants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge montà superior (i subalpí).

Ambients que ocupa
Vessants i serrats de terrenys desforestats, on fa mosaic amb matollars de gódua i bruguerola i amb falgars.

Clima
Medioeuropeu subatlàntic.

Substrat i sòl
Generalment roques esquistoses. Sòls força profunds, amb un horitzó orgànic ben desenvolupat, de reacció àcida.

Flora principal

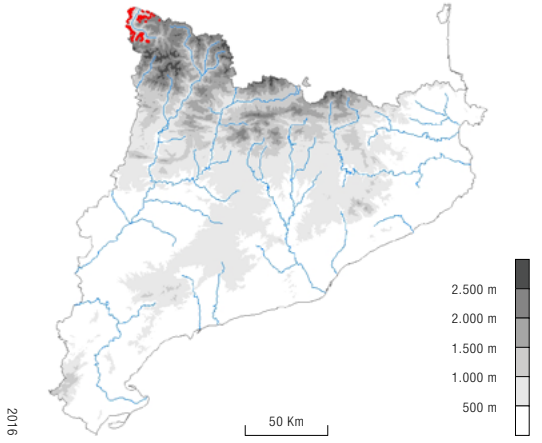
	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat subarbustiu				
Calluna vulgaris (bruguerola)				•
Vaccinium myrtillus (nabinera)				•
Estrat herbaci				
Nardus stricta (pèl caní)		•	•	
Avenula lodunensis			•	
Deschampsia flexuosa			•	
Poa chaixii			•	
Potentilla erecta (tormentil·la)			•	
Dianthus deltoides (clavell bord)			•	
Conopodium majus (anyol)			•	
Jasione laevis			•	
Arnica montana (àrnica)			•	
Scilla verna			•	
Galium saxatile			•	
Polygala serpyllifolia			•	

Avenula lodunensis. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals: Vall d'Aran, fins a 1.850 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Nardo-Polygaletum serpyllifoliae Nègre 1970

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per vaques i ovelles.

Conservació
Es troba en forta regressió a causa de la manca de pastura, que provoca la colonització de mates; la majoria de les antigues pastures s'han vist envaïdes per la bruguerola. Tant aquests prats emmatats com els falgars i els matollars de gódua porten cap a la recuperació del bosc originari. Deixat al seu aire, aquest hàbitat deurà quedar molt reduït, i hi ha perill que desaparegui del tot.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull algunes espècies interessants, perquè són rares a Catalunya (*Galium saxatile*, *Scilla verna*, *Polygala serpyllifolia*) o perquè tenen usos medicinals (*Arnica montana*)	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6230* Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), dels terrenys silicis dels Pirineus.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35a Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), acidòfils, de l'estatge montà (i subalpí) de la Vall d'Aran.

Unitat EUNIS corresponent

E1.71 *Nardus stricta* swards

[EC]

35.122+

Prats silicícoles i mesòfils, amb *Agrostis capillaris*, *Festuca nigrescens*, *Anthoxanthum odoratum* (gram d'olor), *Galium verum* (espunyidella groga), *Genistella sagittalis* (gíjol)..., dels estatges montà i subalpí dels Pirineus

Pastura de gíjol vora Campelles (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Pastures denses i relativament altes, amb una gran riquesa d'espècies herbàcies, en general totes abundants. Hi destaquen diverses gramínies, com ara *Agrostis capillaris*, *Festuca nigrescens* i *Anthoxanthum odoratum* (gram d'olor); no hi sol faltar tampoc un petit camèfit, el gíjol.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i montà.

Ambients que ocupa
Indrets generalment poc inclinats (de 0 a 20º).

Clima
Subalpí o medioeuropeu.

Substrat i sòl
Sòls profunds i àcids (pH entre 5,5 i 6,8), que es desenvolupen principalment sobre esquistos o granits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Genistella sagittalis (gíjol)		•	•	
Achillea millefolium (milfulles)		•		
Galium verum (espunyidella groga)		•		
Agrostis capillaris		•		
Carex caryophyllea		•		
Anthoxanthum odoratum (gram d'olor)		•		
Plantago media (plantatge mitjà)		•		
Festuca nigrescens		•		
Leontodon hispidus		•		
Pimpinella saxifraga		•		
Ranunculus bulbosus (botó d'or)		•		
Luzula campestris			•	
Armeria alliacea subsp. *bupleuroides* (gasó)			•	

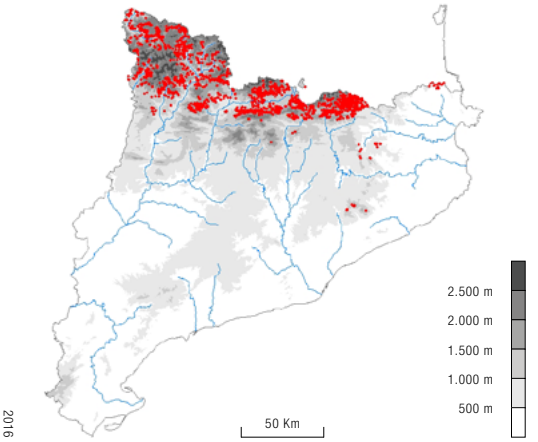
Gijol. X. Font

Luzula campestris. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus, i territoris olositànic i catalanídic (Montseny), entre 1.000 i 2.000 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Chamaespartio-Agrostietum tenuis Vigo 1982

Phyteumo orbicularis-Festucetum nigrescentis Carreras et al. 1993

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per vaques i ovelles, en alguns anys favorables permeten també una dallada.

Conservació
Localment resembrats i transformats en pastures intensives. En algunes àrees poc accessibles, la disminució de la pressió ramadera comporta un emmatament d'aquests prats. Si continuen els usos tradicionals, no hi ha d'haver cap problema perquè es conservin.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36b Prats silicícoles i mesòfils amb *Agrostis capillaris*, *Festuca nigrescens*, *Anthoxanthum odoratum* (gram d'olor)..., dels estatges montà i subalpí dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.72141.ES

[XF]

35.123+ Prats silicícoles i mesòfils, amb *Agrostis capillaris* i *Genista tinctoria*, de l'estatge montà dels Pirineus

Pastures amb ginesta de tintorers a la Ribagorça. X. Font

Aspecte

Pastura molt ufanosa (recobriment del 100 %), dominada per espècies graminoides i amb una certa abundància de la ginesta de tintorers.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana: estatge montà.

Ambients que ocupa
Àrees planes o vessants suaus que passen poc o molt temps entollats.

Clima
Medioeuropeu subatlàntic.

Substrat i sòl
Terrenys àcids. Sòls argilosos, profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Genista tinctoria (ginesta de tintorers)		•	•	
Festuca nigrescens		•		
Agrostis capillaris		•		
Carex caryophyllea		•		
Achillea millefolium (milfulles)			•	
Filipendula vulgaris (filipèndula)			•	
Hypochoeris radicata (peluda)				•

Ginesta de tintorers. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus, si més no a la Cerdanya.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Centaureo-Genistetum tinctoriae X. Font 1992

Chamaespartio-Agrostietum tenuis Vigo 1982

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per bestiar, sobretot vacum.

Conservació
Amenaçat per la intensificació en el maneig dels prats. Vulnerable pel fet de presentar una distribució restringida i ocupar superfícies petites enmig d'altres hàbitats. Per a la seva conservació és imprescindible el manteniment dels usos tradicionals.
En algunes localitats els poblaments de *Genista tinctoria* provenen d'antics cultius.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35b Prats silicícoles i mesòfils amb *Agrostis capillaris*, *Festuca nigrescens*, *Anthoxanthum odoratum* (gram d'olor)..., dels estatges montà i subalpí dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E1.72142.ES

[XF]

35.124+ Prats acidòfils i mesòfils, amb *Agrostis capillaris* i *Potentilla montana*, de l'estatge montà del Montseny

Potentilla montana. A. Ferré

Aspecte

Prat mesòfil, força dens i alt (60-70 cm), presidit per plantes graminoides (*Agrostis capillaris*, *Avenula pratensis*, *Koeleria pyramidata*, *Carex caryophyllea*) i per petites herbes perennes, entre les quals té importància *Potentilla montana*. Aquesta rosàcia forma sovint una catifa força densa ran de terra i en alguns casos arriba a recobrir fins al 75 % de la superfície del prat.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge montà.

Ambients que ocupa
Vessants plans o poc pendents.

Clima
Medioeuropeu subatlàntic.

Substrat i sòl
Sòls profunds, de reacció àcida.

Flora principal

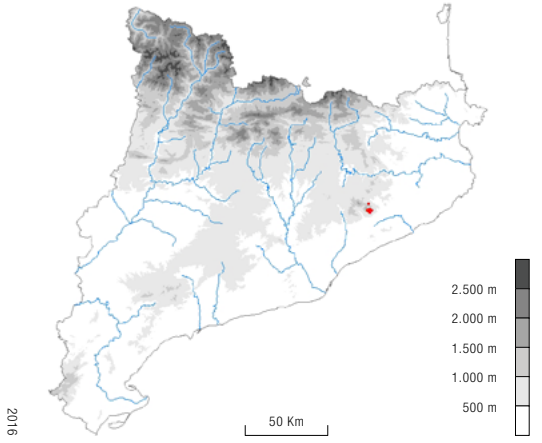
	dom.	ab.	sign.	sec.
Potentilla montana		•	•	
Koeleria pyramidata		•	•	
Agrostis capillaris		•		
Avenula pratensis		•		
Prunella hastifolia (prunel·la de flor grossa)		•		
Scabiosa columbaria (escabiosa)		•		
Carex caryophyllea		•		
Festuca nigrescens		•		
Centaurea pectinata			•	
Danthonia decumbens				•
Thymus pulegioides (serpoll)				•

Festuca nigrescens. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Massís del Montseny, entre 1.000 i 1.300 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Aveno-Potentilletum montanae O. Bolòs 1954

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per vaques i ovelles.

Conservació
Està en retrocés per l'abandonament dels usos ramaders, fet que propicia la proliferació de falgueres i arbustos. Puntualment resulta afectat per la plantació d'arbres, el pas de maquinària forestal, l'abocament de terres, etc. Atès que presenta una àrea de distribució molt restringida, és un dels hàbitats de pastura més amenaçats de Catalunya.
Es troba únicament dins el Parc Natural del Montseny.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35c Prats acidòfils i mesòfils, amb *Agrostis capillaris* i *Potentilla montana*, de l'estatge montà del Montseny.

Unitat EUNIS corresponent

E1.72143.ES

[XF]

35.125+

Prats acidòfils i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Antennaria dioica* (pota de gat), *Deschampsia flexuosa*..., de la zona culminal del Montseny

Cim del Matagalls (Montseny). A. Ferré

Aspecte

Pastura densa (100 % de recobriment) i de poca alçària (no sol passar de 5-10 cm). L'aspecte de l'hàbitat és la d'una fina gespa, a causa de la dominància de *Festuca nigrescens*, amb un bon nombre d'hemicriptòfits escaposos.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges montà superior i subalpí.

Ambients que ocupa
Planells culminals; defuig les exposicions solelles.

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Sòls relativament profunds (uns 50 cm) i àcids, desenvolupats sobre esquistos silúrics o granits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Genista pilosa (ginestola pilosa)				•
Estrat herbaci				
Festuca nigrescens	•		•	
Antennaria dioica (pota de gat)		•	•	
Alchemilla gr. *flabellata* (pota de lleó)		•	•	
Dianthus seguieri subsp. *requienii* (clavell de pastor)		•	•	
Carex caryophyllea		•		
Bupleurum ranunculoides			•	
Botrychium lunaria (llunària)			•	
Thymus pulegioides (serpoll)				•
Luzula campestris				•
Danthonia decumbens				•
Achillea millefolium (milfulles)				•

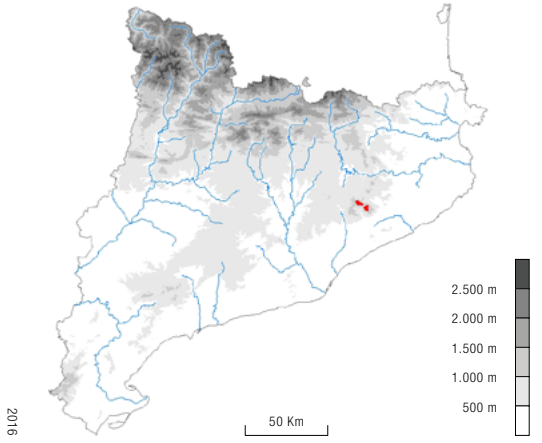
Pota de gat. I. Soriano

Pota de lleó. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic nord (Montseny), entre 1.500 i 1.700 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Antennario-Festucetum commutatae O. Bolòs 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Situats en àrees relativament planes i força productives, són emprats com a pastura.

Conservació
Són afectats pel trepig dels visitants i, puntualment, per la sobrepastura. En algunes zones es veuen colonitzats per arbres i arbustos. Pateixen risc de contaminació genètica per la sembra de varietats comercials d'espècies herbàcies. Potencialment estan amenaçats per la construcció d'un observatori meteorològic i pels efectes del canvi climàtic
Es troba únicament dins el Parc Natural del Montseny. En aquest hàbitat hi ha un gran nombre d'espècies que hi tenen localitats relictes al límit meridional de distribució.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35d1 Prats acidòfils i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Antennaria dioica* (pota de gat), *Deschampsia flexuosa*..., de la zona culminal del Montseny.

Unitat EUNIS corresponent

E1.72144.ES

[XF]

35.126+

Prats acidòfils i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Deschampsia flexuosa*, *Primula intricata*, *Gentiana acaulis*..., generalment en terreny calcari, de l'estatge subalpí dels Prepirineus orientals

Pastures amb *Nigritella nigra* a la serra Cavallera (Ripollès). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Prat mesòfil, força alt i dens (sempre 100 % de recobriment), ufanós i molt ric en espècies. Rarament hi ha cap planta dominant; les dues gramínies més abundants (*Festuca nigrescens* i *Deschampsia flexuosa*) no arriben mai a dominar clarament. Canvia força d'aspecte al llarg de l'any. A principi d'estiu hi destaca la florida de plantes primerenques, com ara *Gentiana acaulis*, *Primula intricata* o *Nigritella nigra*; i més tard són especialment evidents *Hypochoeris maculata*, *Deschampsia flexuosa* i *Arnica montana.*

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Primula intricata (prímula)		•	•	
Gentiana acaulis		•		
Deschampsia flexuosa		•		
Trifolium montanum (trèvol)		•		
Arnica montana (àrnica)			•	
Anemone narcissiflora			•	
Nigritella nigra			•	
Poa alpina				•

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Vessants frescals de l'alta muntanya, no gaire pendents (5-15°), sotmesos a períodes prolongats d'innivació, orientats preferentment al nord o a l'oest.

Clima
Subalpí humit.

Substrat i sòl
Substrats calcaris. Sòls sotmesos a processos de descarbonatació.

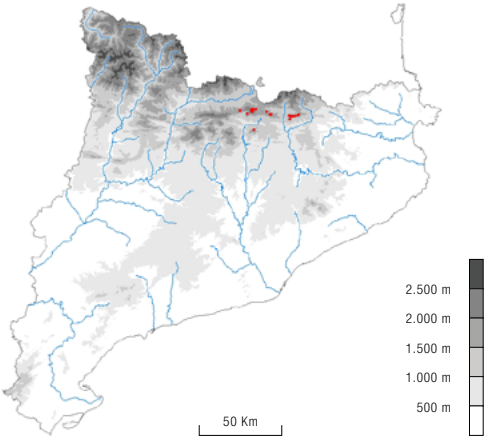
Gentiana acaulis. I. Soriano

Prímula. X. Font

Distribució dins el territori català

Prepirineus orientals, entre 1.650 i 2.100 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Gentiano-Primuletum intricatae Vigo 1972

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat sobretot per vaques i cavalls.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts. Tot i que puntualment l'excés de pastura pot degradar-lo, sense pastura progressivament es va emmatant.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35e Prats acidòfils i mesòfils, amb *Festuca nigrescens*, *Deschampsia flexuosa*, *Primula intricata*, *Gentiana acaulis*..., generalment en terreny calcari, de l'estatge subalpí dels Prepirineus orientals.

Unitat EUNIS corresponent

E1.72145.ES

[XF]

35

Prats acidòfils secs

35.2

Pradells acidòfils medioeuropeus

35.21

Pradells de teròfits (*Aira caryophyllea*, *Vulpia myuros*, *Filago minima*, *Trifolium arvense*...), silicícoles i sovint de sòls arenosos, de la muntanya mitjana

Pradell dominat per *Vulpia myuros* a la serra de l'Albera (Alt Empordà) J. Carreras

Aspecte

Pradells de recobriment vegetal molt variable (del 25 al 99 %), constituïts per petites herbes anuals, normalment graminoides, cap de les quals no sol ser dominant. Ocupen superfícies petites (entre 1 i 25 m^2).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge montà.

Ambients que ocupa
Codines, clarianes de matollars, marges de camins, petits claps enmig de prats més densos, etc.

Clima
Medioeuropeu submediterrani o subatlàntic.

Substrat i sòl
Sòls esquelètics, sovint arenosos, de natura poc àcida, desenvolupats sobre roca mare esquistosa o granítica.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Aira caryophyllea		•	•	
Vulpia myuros		•	•	
Micropyrum tenellum		•	•	
Trifolium striatum		•		
Sedum album (crespinell)		•		
Filago minima			•	
Aira praecox			•	
Scleranthus polycarpos			•	
Trifolium arvense (peu de llebre)				•
Cerastium gr. *pumilum*				•

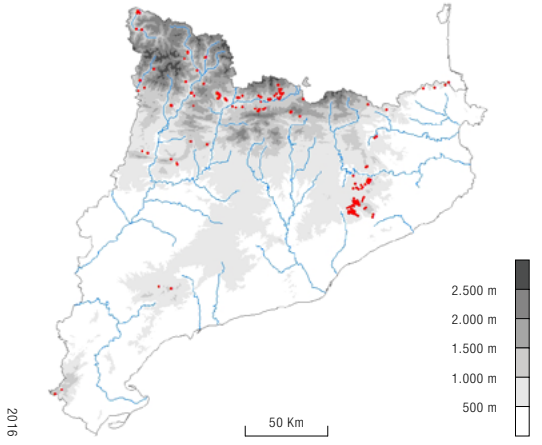
Peu de llebre. X. Font

Aira caryophyllea. A. Pérez-Haase

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris catalanídic i olositànic, de 650 a 1.650 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Airetum praecocis (Schwick. 1944) Krausch 1967

Airo-Scleranthetum O. Bolòs 1954

Agrostio-Sedetum forsterani R. Tx. et Oberd. 1956

Filagini-Vulpietum Oberd. 1938

Sedo caespitosi-Aphanetum cornucopioidis Molero 1984

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts. Malgrat la poca superfície que ocupa, aquest hàbitat no presenta problemes de conservació gràcies a la seva àmplia distribució territorial i a la seva capacitat de recuperació ràpida.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35f Pradells de teròfits *(Aira caryophyllea*, *Vulpia myuros*, *Filago minima*, *Trifolium arvense*...), silicícoles i sovint de sòls arenosos, de la muntanya mitjana.

Unitat EUNIS corresponent

E1.91 Dwarf annual siliceous grassland

[XF]

35.23 Comunitats de *Corynephorus canescens*, de sòls arenosos de l'estatge montà

Corynephorus canescens. S. Demuth

Aspecte

Petites gespes dominades per la gramínia biennal *Corynephorus canescens*, amb la qual es barregen diverses plantes anuals i petites mates. Es tracta d'una comunitat pobra i molt oberta (10-60 % de recobriment herbaci).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana: estatge montà.

Ambients que ocupa
Llocs plans on s'acumula sauló.

Clima
Medioeuropeu subatlàntic.

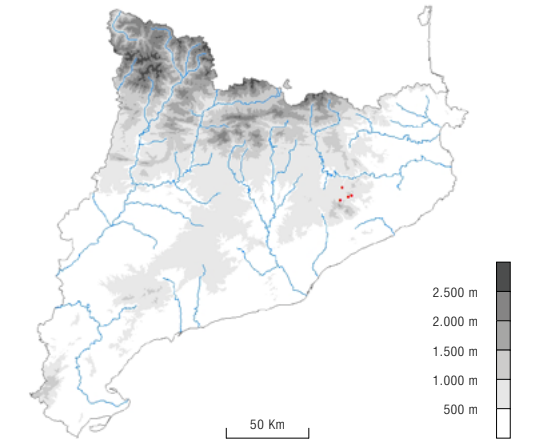
Substrat i sòl
Arenes soltes (sauló), resultat de l'alteració de roques granítiques.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Corynephorus canescens		•	•	
Veronica dillenii			•	
Scleranthus perennis				•
Plantago holosteum (pedrenca de prat)				•
Arabidopsis thaliana				•

Distribució dins el territori català

Únicament es coneix del Montseny i de les Guilleries.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Corynephoretum canescentis Br.-Bl. 1915

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Molt amenaçat ja que presenta una àrea de distribució restringida, només ha estat observat en pocs llocs, i ocupa superfícies de molt pocs metres quadrats.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E1.93 *Corynephorus* grassland

[XF]

35

Prats acidòfils secs

35.3

Pradells acidòfils mediterranis

35.31+ Pradells de teròfits (*Helianthemum guttatum*, *Tolpis barbata*, *Crassula tillaea*, *Silene gallica*, *Aira cupaniana*...), sovint amb *Sedum* spp. (crespinells), silicícoles, de terra baixa

Pradell de teròfits (en primer terme, *Silene gallica*), vora els estanys de Canadal (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Pradells constituïts per plantes anuals, sovint acompanyades de petites plantes crasses perennes (*Sedum* spp.) o anuals (*Crassula* spp.). Tenen desenvolupament hivernal i auge primaveral, de manera que amb l'estiu i la manca de pluges queden totalment mústics. El recobriment és extraordinàriament variable, de 10 a 100 %, amb relació sobretot a la profunditat del sòl i a la disponibilitat d'aigua. Presenten nombroses variants, en consonància amb la gran diversitat de la composició florística.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades marítimes subhumides.

Ambients que ocupa
Petits replans, clarianes de les brolles, marges de camins, codines, terraprims, etc.

Clima
Mediterrani marítim subhumit.

Substrat i sòl
Esquistos o granits. Sòls molt prims, poc o molt sorrencs, oligotròfics i de reacció àcida.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Sedum andegavense		•	•	
Corynephorus canescens		•	•	
Helianthemum guttatum		•	•	
Aira cupaniana		•	•	
Aira caryohyllea		•	•	
Vulpia muralis		•		
Silene gallica		•		
Tolpis barbata		•		
Sedum album (crespinell blanc)		•		
Crassula campestris			•	
Sedum caespitosum			•	
Crassula tillaea			•	
Plantago bellardii			•	
Ophioglossum lusitanicum			•	
Silene gallica				•
Gaudinia fragilis				•

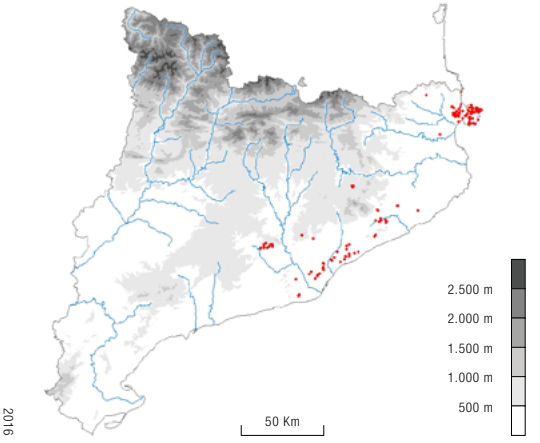
Crassula tillaea. A. Ferré

Helianthemum guttatum. E. Illa

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic septentrional i central.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Helianthemetum guttati Br.-Bl. (1931) 1940
Corynephoretum catalaunicum Br.-Bl. 1940
Scillo-Ophioglossetum lusitanici Ballesteros 1984
Sedo caespitosi-Aphanetum cornucopioidis Molero 1984
Tillaeetum muscosae Mol. et Tallon 1950
Polycarpo alsinifolii-Crassuletum campestris T. Franquesa 1996
Sedetum caespitoso-andegavense T. Franquesa 1996
Trifolio cherleri-Plantaginetum bellardii Rivas G. 1957
Moenchio erecti-Vulpietum muralis T. Franquesa 1996
Airo-Crassuletum tillaeae Romo 1984
Lino bienne-Gaudinietum fragilis T. Franquesa 1996
Vicio-Moehringietum pentandrae O. Bolòs et J. M. Monts. 1981
Andryalo-Agrostietum castellanae Font, Gesti et Vilar 2003

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que en alguns sectors, l'abandonament d'activitats forestals i agrícoles pot reduir-ne la superfície, mentre que en d'altres, la sobrefreqüentació causa un empobriment d'espècies característiques i un increment de ruderals.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35g Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), i pradells terofítics silicícoles, mediterranis.

Unitat EUNIS corresponent

E1.811 West Mediterranean siliceous grassland [XF]

35.32+ Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa

Llistonar acidòfil prop de Portbou (Alt Empordà). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Prats secs dominats absolutament pel llistó. Aquesta gramínia no fa, però, una coberta contínua, sinó que deixa força espais buits on, a la primavera, germinen un bon nombre de petites plantes anuals, especialment trèvols. Com tots els prats secs mediterranis, aquests llistonars tenen un aspecte verd i tendre en primavera, aviat substituït per un característic color torrat pallós en finalitzar les pluges primaverals i en arribar les altes temperatures de l'estiu.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa: contrades marítimes subhumides.

Ambients que ocupa
Costers secs de pendent variable (0-30º), orientats principalment al sud.

Clima
Mediterrani marítim subhumit.

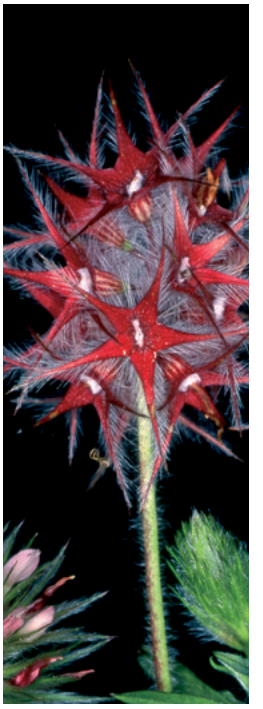
Substrat i sòl
Substrats silicis; sòls poc o molt àcids.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Brachypodium retusum (llistó)	•		•	
Eryngium campestre (panical)		•		
Carlina corymbosa (card cigrell)		•		
Aira cupaniana			•	
Trifolium scabrum			•	
Trifolium campestre			•	
Trifolium stellatum (trèvol estel·lat)			•	
Bellis sylvestris (margaridoia)			•	
Leontodon taraxacoides subsp. *hispidus*				•
Reichardia picroides (cosconilla)				•
Medicago minima				•
Desmazeria rigida				•

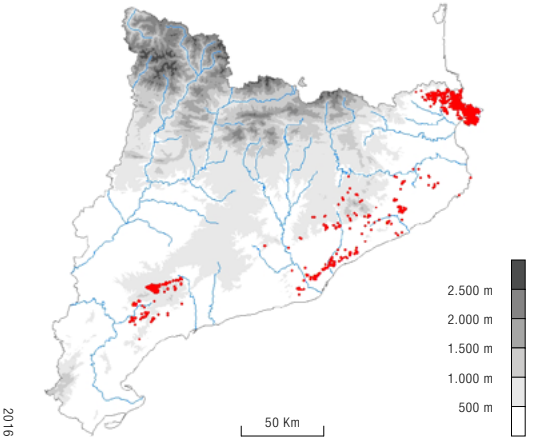
Card cigrell. A. Mercadé

Trèvol estel-lat. J. Llistosella

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic septentrional i central, fins cap a 700 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Trifolio-Brachypodietum retusi (A. et O. Bolòs) O. Bolòs 1956

Tuberario-Brachypodietum retusi Aubert et Loisel 1951

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús, eventualment pasturat per cabres i ovelles.

Conservació

En general no té problemes de conservació, tot i que en alguns sectors, especialment al litoral, està amenaçat per canvis d'usos del sòl. L'abandonament d'activitats agrícoles i ramaderes també pot reduir-ne la superfície.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35g Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), i pradells terofítics silicícoles, mediterranis.

Unitat EUNIS corresponent

E1.813.ES

[XF]

35

Prats acidòfils secs

35.8+

Prats xeròfils de la muntanya mitjana

35.81+

Prats silicícoles i xeròfils, amb *Agrostis capillaris*, *Seseli montanum*, *Festuca ovina*, *Dichanthium ischaemum*..., de la muntanya mitjana pirinenca i del Montseny

Pastura de *Festuca ovina* sobre el Baell (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Pastura densa (de 80 a 100 % de recobriment), dominada per espècies graminoides (*Festuca* gr. *ovina*, *Agrostis capillaris*, *Phleum phleoides*, *Avenula iberica*, *Dichanthium ischaemum*) que a la primavera, en el moment de màxim desenvolupament, li donen l'aspecte d'un prat força ufanós i tendre. A causa de la forta dessecació estival, el prat presenta a final d'estiu un aspecte ressec ben diferent. Les pluges tardorals poden revifar la comunitat i nombroses plantes hi floreixen per primera vegada (*Aster linosyris*, *Odontides serotina* i *el mateix Dichanthium ischaemum*) o hi tenen una segona florida.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Phleum phleoides (cua de rata)		•	•	
Dichanthium ischaemum (albellatge violaci)		•	•	
Agrostis capillaris		•		
Festuca gr. *ovina*		•		
Dianthus pyrenaicus (clavellet)			•	
Trifolium molinieri			•	
Plantago holosteum (pedrenca de prat)			•	
Seseli montanum			•	
Cleistogenes serotina			•	
Genista scorpius (argelaga)				•

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge montà.

Ambients que ocupa
Vessants solells poc o molt pendents (fins a 35°).

Clima
Medioeuropeu submediterrani.

Substrat i sòl
Principalment sobre esquistos. Sòls no gaire prims, de reacció neutra o poc àcida (pH de 5,5 a 7,0).

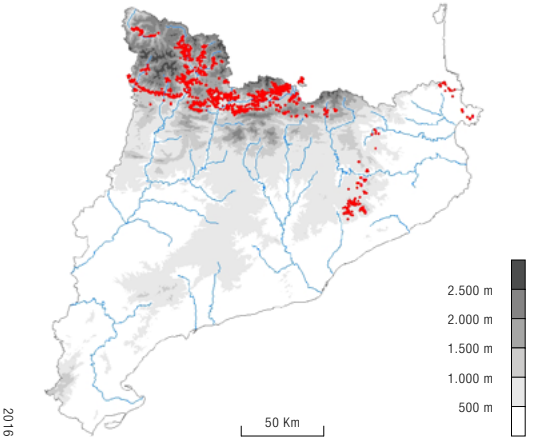
Albellatge violaci. A. Ferré

Clavellet. A. Ferré i I. Soriano

Distribució dins el territori català

Pirineus (de l'Alta Ribagorça a l'Alt Empordà) i territoris catalanídic nord (Montseny i Guilleries), olositànic i ruscínic. De 400 a 1.700 m.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Koelerio-Avenetum ibericae Br.-Bl. 1938

Helianthemo-Festucetum ovinae O. Bolòs 1983

Cleistogeno-Dichanthietum ischaemi Carreras et Font 1983

Achilleo-Dichanthietum ischaemi Vigo 1968

Koelerio-Trifolietum molinerii T. Franquesa 1995

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles.

Conservació
Els prats més pendents són poc pasturats i sovint es veuen envaïts per mates com ara l'argelaga.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35h Prats silicícoles i xeròfils, amb *Agrostis capillaris*, *Seseli montanum*, *Festuca ovina*, *Dichanthium ischaemum*..., de la muntanya mitjana pirinenca i del Montseny.

Unitat EUNIS corresponent

E1.8341.ES

[XF]

36

Prats (i comunitats afins) d’alta muntanya

36.1

Congesteres

36.1111 Congesteres amb dominància de molses, de terrenys àcids de l'estatge alpí

Congestera amb dominància de molses en un clot nivós dels Pirineus centrals. A. Ferré

Aspecte

Formacions dominades per petites molses, amb les quals es barregen algunes plantes nanes, sovint en roseta o cespitoses.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subnival i alpí.

Ambients que ocupa
Congesteres on la neu es fon ben entrat l'estiu, en indrets més aviat planers.

Clima
Alpí.

Substrat i sòl
Preferentment roques àcides. Sòls incipients amb un horitzó orgànic molt poc desenvolupat, de caràcter neutre o feblement àcid, que es mantenen xops bona part de l'època en què estan lliures de neu.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat herbaci				
Gnaphalium supinum			•	
Estrat muscinal				
Polytrichum sexangulare (= *P. norvegicum*)	•		•	
Dicranum falcatum			•	
Polytrichum piliferum			•	
Anthelia juratzkana			•	
Polytrichum juniperinum				•

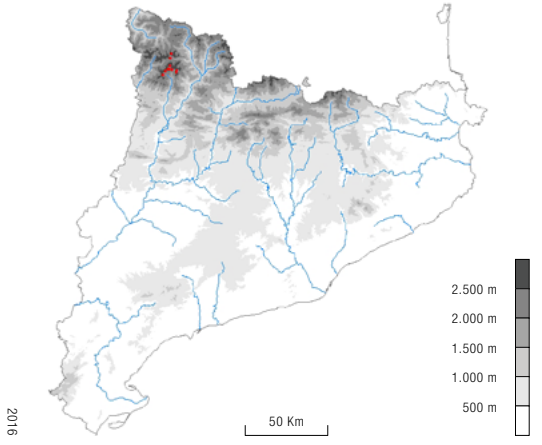
Congestera dominada per molses a l'estany Glaçat de Saboredo (Pallars Sobirà). A. Lluent

Polytrichum sexangulare. M. Lueth

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Polytrichetum norvegici (Rübel) Br.-Bl. 1926

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Ocasionalment afectat pel pas d'herbívors. Potencialment amenaçat per la construcció de pistes d'esquí i pels efectes del canvi climàtic (període d'innivació més curt, augment de la temperatura...). Vulnerable pel fet d'ocupar superfícies exigües.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36a Congesteres de terrenys àcids, de l'estatge alpí.

Unitat EUNIS corresponent

E4.111 Alpic acid moss snow-patch communities

[EC]

36.1112 Congesteres amb dominància de *Salix herbacea*, de terrenys àcids de l'estatge alpí

Comunitat de salenca herbàcia al port de Ratera (Vall d'Aran). A. Lluent

Aspecte

Tapissos, arrapats a terra, del salze nan més humil que hi ha (*Salix herbacea*). Entremig s'hi fan un bon nombre de petites plantes vivaces, generalment rosulades o cespitoses. La precoç florida d'algunes d'aquestes espècies –com ara *Primula integrifolia*– donen una vistositat fugaç a aquest hàbitat, que sovint passa desapercebut per la mida reduïda de les espècies que s'hi fan.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subnival i alpí.

Ambients que ocupa
Congesteres on la neu roman fins ben entrat l'estiu.

Clima
Alpí.

Substrat i sòl
Roques àcides, preferentment esquistoses, però també calcosquistos i calcàries. Sòls poc profunds, amb un horitzó orgànic prim però ben diferenciat, de caràcter àcid, fins i tot quan es troba sobre roques carbonàtiques.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat herbaci				
Salix herbacea (salenca herbàcia)	•		•	
Gnaphalium supinum			•	
Epilobium anagallidifolium			•	
Carex pyrenaica			•	
Sedum candollei (= *Mucizonia sedoides*)			•	
Ranunculus pyrenaeus (jonquilla)				•
Primula integrifolia				•
Estrat muscinal				
Polytrichum piliferum			•	
Anthelia juratzkana			•	

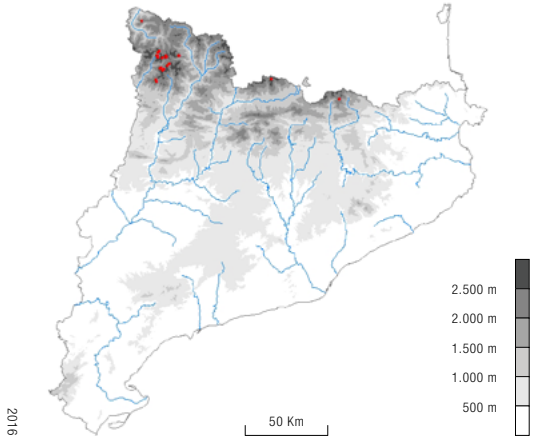
Salenca herbàcia. X. Font

Carex pyrenaica. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus axials, generalment part damunt dels 2.300 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Anthelio juratzkanae-Salicetum herbaceae Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per eugues i ovelles en la seva forma de pastura rasa.

Conservació
Als llocs més accessibles o envoltats de pastures pot patir un excés de pressió d'herbívors que afavoreixen la dominància d'espècies resistents al trepig i a la pastura. Potencialment amenaçat per la construcció de pistes d'esquí i pels efectes del canvi climàtic (període d'innivació més curt, augment de la temperatura...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36a Congesteres de terrenys àcids, de l'estatge alpí.

Unitat EUNIS corresponent

F2.111 Alpic acid dwarf willow snow-patch communities

[EC]

36.1113 Congesteres amb *Sedum candollei* i *Gnaphalium supinum*, de terrenys àcids de l'estatge alpí dels Pirineus

Comunitat de *Sedum candollei* sota el Montorroio (Pallars Jussà). A. Petit

Aspecte

Pradells esclarissats de petites herbes, la majoria vivaces, que creixen en forma de coixinet, de tapís o fent rosetes, entre les quals destaca *Sedum candollei*, una menuda planta de fulles carnoses i flors rosades, enormes en proporció a la mida de l'aparell vegetatiu. L'abundància d'aquesta espècie condiciona força l'aspecte de l'hàbitat, tot i que de vegades hi poden dominar altres espècies.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subnival i alpí.

Ambients que ocupa
Congesteres i vessants rocallosos on la neu desapareix a mitjan estiu.

Clima
Alpí.

Substrat i sòl
Roques granítiques, esquistoses o metamòrfiques. Sòls incipients, sorrencs o pedregosos, de caràcter àcid i amb un horitzó orgànic poc desenvolupat, que esdevenen secs a final de temporada.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Sedum candollei (= *Mucizonia sedoides*)		•	•	
Cardamine bellidifolia subsp. *alpina*			•	
Arenaria biflora			•	
Luzula alpino-pilosa			•	
Sibbaldia procumbens			•	
Gnaphalium supinum			•	
Carex pyrenaica			•	
Veronica alpina			•	

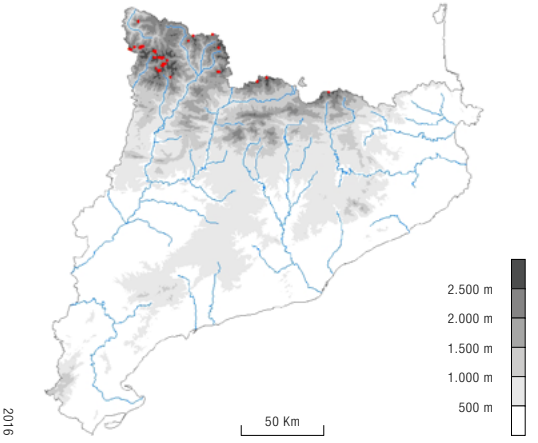
Sedum candollei. A. Petit

Gnaphalium supinum. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus, generalment per sobre dels 2.300 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Gnaphalio-Sedetum candollei Br.-Bl. 1948

Alchemillo fissae-Luzuletum candollei Rivas-Mart., Costa et Soriano 2002

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Ocasionalment afectat pel pas d'herbívors, especialment isards. Potencialment amenaçat per la construcció de pistes d'esquí i pels efectes del canvi climàtic (període d'innivació més curt, augment de la temperatura...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Conté un cert nombre d'oròfits alpins extremadament rars als Pirineus i a Catalunya (*Alchemilla pentaphyllea*, *Carex foetida* i *Arenaria biflora*)	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36a Congesteres de terrenys àcids, de l'estatge alpí.

Unitat EUNIS corresponent

E4.112 Alpic acid cudweed snow-patch communities

[EC]

36.121 Congesteres amb *Gnaphalium hoppeanum*, *Ranunculus alpestris*..., de terrenys calcaris de l'estatge alpí dels Pirineus

Ranunculus alpestris. M. Guardiola

Aspecte

Pradells densos formats per herbes vivaces que creixen arrapades a terra (plantes rosulades, reptants...). Criden l'atenció durant la florida de *Ranunculus alpestris* o de *Cerastium cerastoides.*

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí.

Ambients que ocupa
Congesteres on la neu es fon ben entrat l'estiu.

Clima
Alpí.

Substrat i sòl
Roques calcàries o calcosquistoses. Sòls força profunds, rics en materials fins, poc pedregosos, sovint persistentment humits i descarbonatats superficialment.

Flora principal

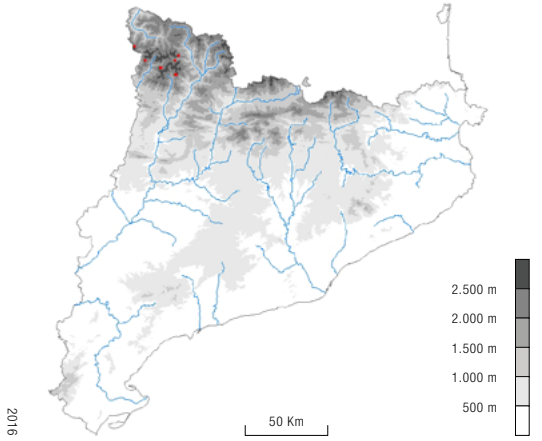
	dom.	ab.	sign.	sec.
Ranunculus alpestris		•	•	
Gnaphalium hoppeanum		•	•	
Potentilla brauneana		•	•	
Plantago alpina		•		
Veronica aphylla			•	
Cerastium cerastoides			•	
Pritzelago alpina				•
Taraxacum alpinum				•

Potentilla brauneana. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Pirineus, generalment per sobre els 2.300 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Potentillo dubiae-Gnaphalietum hoppeani Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Freqüentat pel bestiar, ja que, tot i correspondre a terrenys pedregosos, pot fer mosaic amb pastures grasses.

Conservació
Als llocs més accessibles o envoltats de pastures pot patir un excés de pressió d'herbívors. Potencialment amenaçat per la construcció de pistes d'esquí i pels efectes del canvi climàtic (període d'innivació més curt, augment de la temperatura...) atès que sempre ocupa superfícies exigües.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Conté algunes espècies molt rares a Catalunya (*Potentilla brauneana, Gnaphalium hoppeanum, Saxifraga androsacea...*)	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

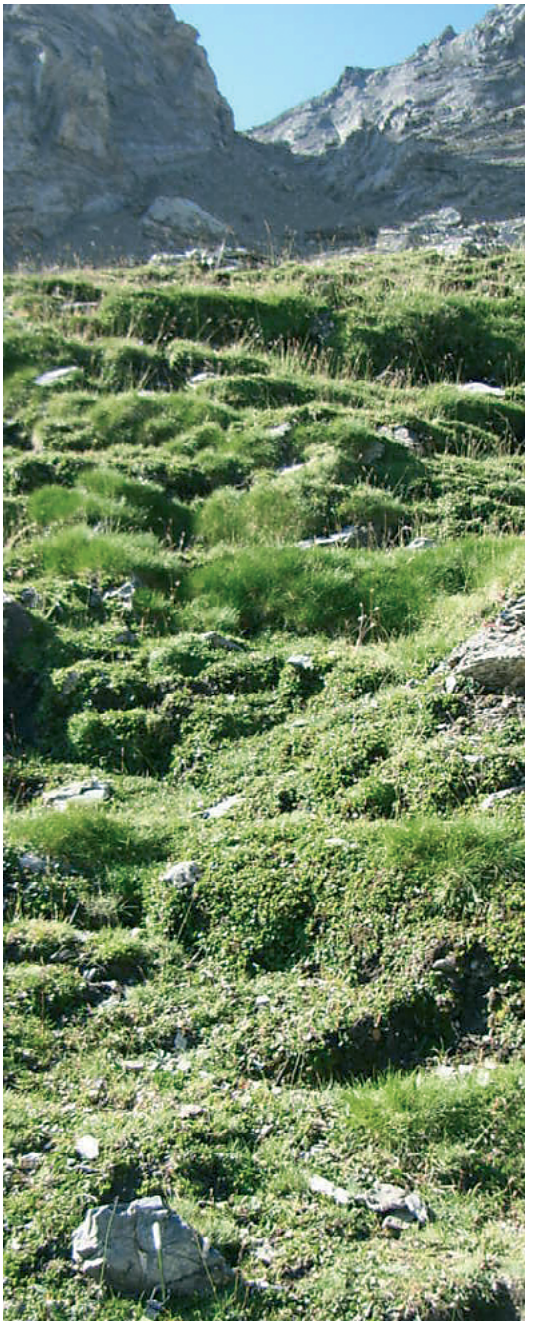
Unitat EUNIS corresponent

E4.1211 *Arabis-Gnaphalium* snow-patch communities

[EC]

36.122

Congesteres amb dominància de salzes nans (*Salix reticulata*, *S. pyrenaica*...), de terrenys calcaris de l'estatge alpí

Comunitat de salzes nans al barranc dels Estanyets (Pallars Sobirà). E. Illa

Aspecte

Hàbitat d'aspecte relativament variable, des d'una formació subarbustiva baixa i densa, dominada per salzes nans, a una pastura rasa o a una tartera semifixada per les mates dels salzes.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí (i subalpí).

Ambients que ocupa
Congesteres on la neu triga força a fondre's.

Clima
Alpí.

Substrat i sòl
Roques calcàries i calcosquistos. Sòls pedregosos, sovint esglaonats, afectats per fenòmens de gelifluxió, rics en matèria orgànica i de reacció feblement alcalina.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Salix reticulata		•	•	
Salix pyrenaica		•	•	
Salix retusa		•	•	
Carex parviflora			•	
Saxifraga androsacea			•	
Veronica aphylla			•	
Pritzelago alpina			•	
Sedum atratum			•	
Polygonum viviparum				•
Soldanella alpina				•

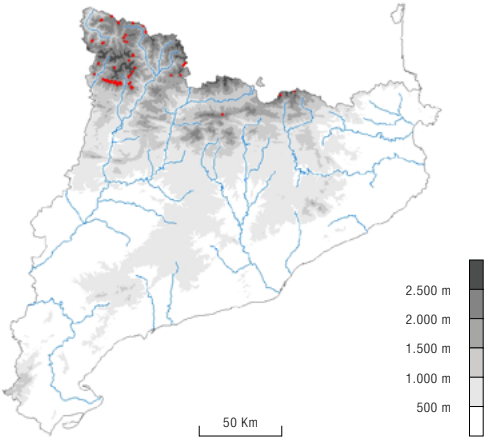
Salix reticulata. X. Font

Salix retusa. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus (i també Prepirineus orientals) per sobre dels 2.000 m d'altitud.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Carici parviflorae-Salicetum retusae (Br.-Bl.) Rivas Mart. 1969

Anthelio juratzkanae-Salicetum herbaceae Br.-Bl. 1948
thalictretosum alpini

Usos i problemes de conservació

Ús
Freqüentat pel bestiar, ja que, tot i correspondre a terrenys pedregosos, sol fer mosaic amb pastures grasses.

Conservació
Als llocs més accessibles o envoltats de pastures pot patir un excés de pressió d'herbívors que afavoreixen la dominància d'espècies resistents al trepig i a la pastura. Potencialment amenaçat per la construcció de pistes d'esquí i pels efectes del canvi climàtic (període d'innivació més curt, temperatura més elevada...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Acull algunes espècies rares als Pirineus i a Catalunya (*Saxifraga androsacea*, *Pinguicula alpina*, *Gnaphalium hoppeanum*, *Potentilla brauneana*, *Gentianella tenella*...)	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36b2 Congesteres amb dominància de salzes nans (*Salix reticulata*, *S. pyrenaica*...), de terrenys calcaris de l'estatge alpí.

Unitat EUNIS corresponent

F2.12111 Alpide *Salix retusa-reticulata* snowbed communities

[EC]

36

Prats (i comunitats afins) d’alta muntanya

36.3

Prats acidòfils d’alta muntanya

36.311 Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca

Pastures de pèl caní als rasos d'Ensija (Berguedà). M. Guardiola

Aspecte

Pastures rases sovint dominades pel pèl caní o per altres herbes cespitoses, de fulla estreta (graminoides), ben adaptades a la pastura i al trepig. S'hi barregen també herbes vivaces de fulles planes, algun geòfit i alguna anual. Hàbitat força variable en funció de l'altitud en què es fa. Als indrets més baixos presenta un bon nombre de plantes pròpies de les pastures montanes (*Carex caryophyllea*, *Galium verum*, *Achillea millefolium*, *Carlina acaulis*...), mentre que a l'estatge alpí la seva diversitat és molt més baixa i les plantes que hi creixen són les característiques dels rasos alpins (*Ranunculus pyrenaeus*, *Androsace carnea*, *Trifolium alpinum*, *Plantago alpina*...).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i alpí.

Ambients que ocupa
Vessants suaus i fondals; defuig els indrets molt escarpats i rocallosos. Sovint es troba en terrenys desforestats, fent mosaic amb el bosc de pi negre amb neret.

Clima
Subalpí i alpí.

Substrat i sòl
Preferentment roques àcides, però també calcàries o calcosquistos. Sòls relativament profunds, amb un horitzó orgànic ben desenvolupat, àcids, sense carbonats i pobres en nutrients.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Nardus stricta (pèl caní)	•		•	
Trifolium alpinum (regalèssia de muntanya)		•	•	
Hieracium lactucella			•	
Dianthus deltoides (clavell bord)			•	
Gentiana acaulis			•	
Androsace carnea			•	
Endressia pyrenaica			•	
Gentiana pyrenaica			•	
Arnica montana (àrnica)			•	
Galium verum (espunyidella groga)				•
Carex caryophyllea				•
Carlina acaulis (cardiguera)				•
Ranunculus pyrenaeus (jonquilla)				•

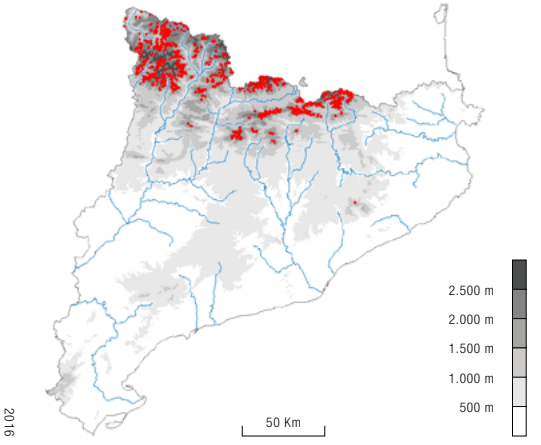
Regalèssia de muntanya. X. Font

Clavell bord. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus i Prepirineus, generalment entre 1.700 i 2.450 m d'altitud. Excepcionalment també al Montseny.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Alchemillo-Nardetum strictae Gruber 1975

Endressio-Nardetum Vigo 1972

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat a l'estiu per tota mena de bestiar, especialment equins i bovins, però també ovins.

Conservació
La intensa pastura que ha patit des de fa segles deu explicar, en bona part, el predomini del pèl caní i la baixa diversitat d'aquesta pastura en molts indrets. La pressió ramadera actual és menys intensa, però els canvis en l'estructura i la composició florística de la pastura són lents i difícils de copsar quan no hi ha referents concrets.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Acull algunes espècies interessants per la seva raresa (*Endressia pyrenaica*, *Leucorchis albida*, *Carex pilulifera*) o per les seves virtuts medicinals (*Arnica montana*)	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6230* Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) dels terrenys silicis dels Pirineus.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36c Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) o de *Bellardiochloa variegata*, acidòfils i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca.

Unitat EUNIS corresponent

E4.311 Pyreneo-Alpine mesophile mat-grass swards [EC]

36.312 Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), higròfils, de l'alta muntanya pirinenca

Pastura humida de pèl caní a Aiguamòg (Vall d'Aran). J. Vigo

Aspecte

Pastures denses de pèl caní, amb algunes espècies higròfiles més pròpies de les molleres.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i alpí.

Ambients que ocupa
Vores de rierols i estanys, planells originats per rebliment de valls mitjançant sediments fluvials o lacustres. El nivell freàtic és poc fondo. Fa mosaic amb torberes i molleres.

Clima
Subalpí o alpí.

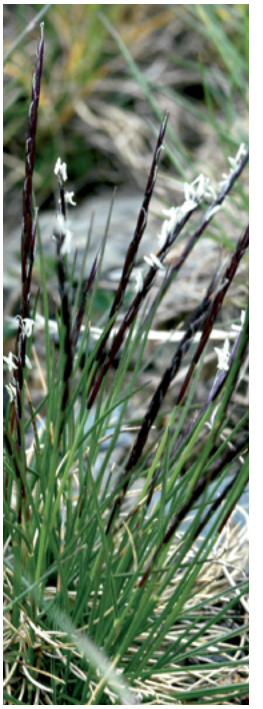
Substrat i sòl
Dipòsits quaternaris. Sòl relativament profund, sempre humit i de reacció àcida, ric en humus poc descompost, però sense que hi hagi formació de torba.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Nardus stricta (pèl caní)	•		•	
Selinum pyrenaeum			•	
Carex nigra			•	
Leontodon duboisii			•	
Parnassia palustris (fetgera blanca)			•	

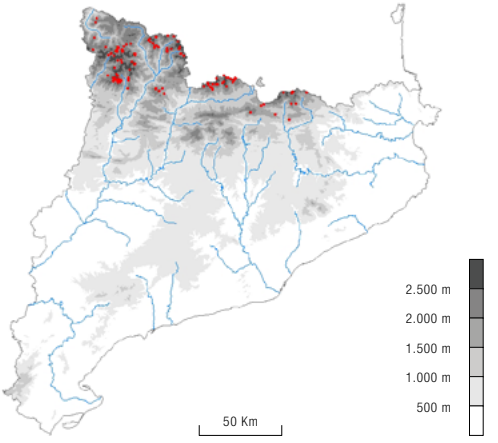
Selinum pyrenaeum. R.M. Masalles

Pèl caní. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus (rarament Prepirineus).

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Selino pyrenaei-Nardetum strictae Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per tota mena de bestiar (especialment equins i bovins, però també ovins).

Conservació
Hàbitat sensible a qualsevol actuació que desequilibri les capes freàtiques (canvis dels cursos d'aigua, drenatges, barratges...) i a l'excés de pastura.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6230* Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) dels terrenys silicis dels Pirineus.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36d Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), acidòfils i higròfils, de l'alta muntanya pirinenca. ☐

Unitat EUNIS corresponent

E4.312 Pyreneo-Alpine hygrophile mat-grass swards

[EC]

36.313

Prats d'*Alopecurus alpinus*, *Trifolium alpinum* (regalèssia de muntanya)..., de llocs ben innivats, de l'estatge alpí dels Pirineus

Prat d'*Alopecurus alpinus* i regalèssia de muntanya a la vall de Benasc. A. Ferré

Aspecte

Pastures denses i rases formades per herbes vivaces. Sovint tenen l'aspecte d'una catifa d'un verd intens, clapejada, a principi d'estiu, per les flors rosa de la regalèssia de muntanya i el verd blavís de les tofes d'*Alopecurus alpinus*.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí.

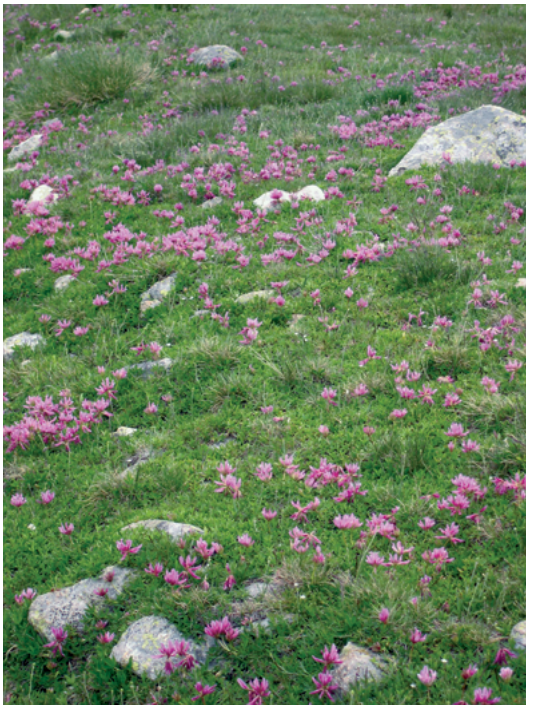
Ambients que ocupa
Fondalades i vessants ben innivats.

Clima
Alpí nivós.

Substrat i sòl
Preferentment roques àcides, però també calcàries o calcosquistos quan hi ha lixiviació del sòl. Sòls relativament profunds, rics en matèria orgànica.

Flora principal

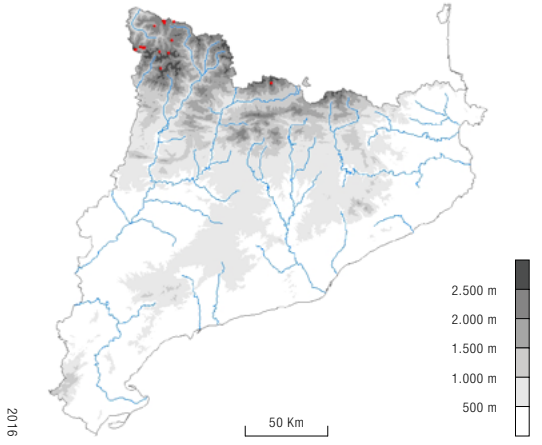
	dom.	ab.	sign.	sec.
Trifolium alpinum (regalèssia de muntanya)	•		•	
Nardus stricta (pèl caní)		•	•	
Alopecurus alpinus (= *A. gerardii*)		•	•	
Plantago alpina			•	
Ranunculus pyrenaeus (jonquilla)			•	
Androsace carnea			•	
Carex pyrenaica			•	
Gnaphalium supinum			•	

Regalèssia de muntanya. J. Carreras

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals, més rarament als orientals, per sobre dels 2.100 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Trifolio alpini-Phleetum gerardii Br.-Bl. 1948

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per eugues, vaques i ovelles, a més dels isards, ja que és una pastura de qualitat farratgera bona.

Conservació
Sense problemes de conservació importants coneguts, tot i que als indrets amb més pendent, un excés de pastura pot afavorir processos d'erosió i desestabilització. En general, però, tret de quan es fa en terrenys esquistosos, l'escabrositat del relleu la protegeix de la sobrepastura i de l'amenaça de la construcció de pistes d'esquí. Potencialment amenaçat pels efectes del canvi climàtic (període d'innivació més curt, augment de la temperatura...).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Acull algunes espècies quionòfiles particulars, com ara *Alchemilla pentaphyllea* o el mateix *Alopecurus alpinus*	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6230* Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) dels terrenys silicis dels Pirineus.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36a Congesteres de terrenys àcids, de l'estatge alpí.

Unitat EUNIS corresponent

E4.313 Pyreneo-Alpine hygrophile foxtail swards

[EC]

36.314 Gespets (prats de *Festuca eskia*) tancats, de l'alta muntanya

Gespet a la vall de Ruda (Vall d'Aran). E. Carrillo

Aspecte

Pastures mesòfiles denses, dominades pel gesp, en què solen créixer plantes típiques dels prats de pèl caní ben innivats. Atesa l'amplitud altitudinal i la multiplicitat d'ambients en què poden fer-se, presenten lleugeres variacions, tant en les espècies que les constitueixen com en l'abundància d'aquestes.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí (i subalpí).

Ambients que ocupa
Vessants, preferentment suaus, d'orientació diversa, fons dels circs i de les comes, regularment coberts de neu durant l'hivern.

Clima
Alpí nivós o subalpí humit.

Substrat i sòl
Substrats diversos: granits, esquistos, calcosquistos, materials quaternaris… Sòls relativament profunds, àcids i sense carbonats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca eskia (gesp)	•		•	
Ranunculus pyrenaeus (jonquilla)		•	•	
Nardus stricta (pèl caní)		•		
Trifolium alpinum (regalèssia de muntanya)		•		
Campanula scheuzcheri s.l.			•	
Meum athamanthicum (herba del meu)			•	
Selinum pyrenaeum			•	
Conopodium majus (anyol)			•	

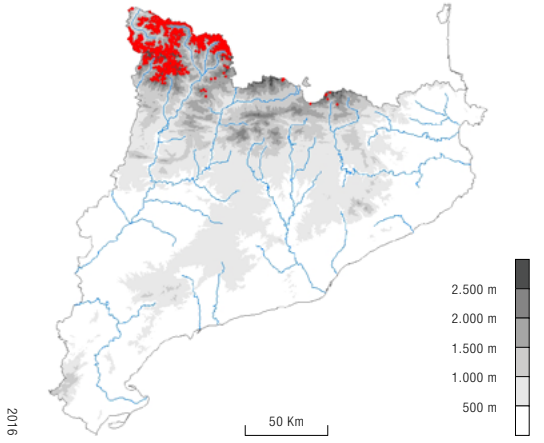
Herba del meu. M. Guardiola

Jonquilla. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus, sobretot al sector central.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Ranunculo-Festucetum eskiae Nègre 1969 (= *Selino-Festucetum eskiae* Nègre 1968)

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat sobretot per ovelles i cavalls.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que en haver estat estès de manera secundària a conseqüència de la destrucció del bosc de pi negre, cal suposar que la disminució de la cabana ramadera en farà recular l'extensió dins l'estatge subalpí.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	1
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6140 Gespets tancats, silicícoles, dels Pirineus.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36e Gespets (prats de *Festuca eskia*) tancats, acidòfils, de l'alta muntanya pirinenca. ☐

Unitat EUNIS corresponent

E4.314 Pyrenean closed *Festuca eskia* grassland

[EC]

36.315 Prats de *Bellardiochloa variegata*, de l'estatge subalpí dels Pirineus

Prat de *Bellardiochloa variegata* als Pirineus centrals. A. Ferré i J. Carreras

Aspecte

Pastures denses, dominades per plantes vivaces graminoides, cespitoses i de fulla estreta. Presenten una notable riquesa d'espècies i una certa variabilitat geogràfica. Als Pirineus orientals hi predominen formes de caràcter acidòfil i termòfil que acullen un elevat nombre d'espècies pratenses montanes, mentre que les plantes dels prats alpins són força escasses. Al sector central pirinenc aquestes pastures solen créixer en terrenys carbonàtics i porten un bon nombre d'espècies de les pastures calcícoles d'alta muntanya.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí (i alpí).

Ambients que ocupa
Àrees culminants, vessants poc o molt pendents.

Clima
Subalpí; sovint indrets ventejats.

Substrat i sòl
Substrats rocosos diversos. Sòl poc o molt àcid.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Bellardiochloa variegata		•	•	
Nardus stricta (pèl caní)		•	•	
Trifolium alpinum (regalèssia de muntanya)		•	•	
Deschampsia flexuosa			•	
Potentilla pyrenaica			•	
Plantago monosperma				•
Daphne cneorum (flor de pastor)				•
Galium verum (espunyidella groga)				•
Carex caryophyllea				•
Helianthemum nummularium (herba turnera)				•
Pimpinella saxifraga				•
Scabiosa columbaria (escabiosa)				•

Bellardiochloa variegata. J. Vigo

Potentilla pyrenaica. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus i Prepirineus, entre 1.700 i 2.200 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Alchemillo Nardetum strictae Gruber 1975 subass. *bellardiochloetosum* i subass. *stachyetosum officinalis* (incl. *Bellardiochloo-Festucetum nigrescentis* Vigo 1984)

Endressio-Nardetum Vigo 1972

Phyteumo orbicularis-Festucetum nigrescentis Carreras et al. 1993

etc.

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per eugues, vaques i ovelles, ja que és una pastura de qualitat farratgera força bona.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que sovint es fa en àrees desforestades que lentament poden evolucionar cap a hàbitats forestals. En aquestes àrees desforestades té un alt valor com a protecció contra l'erosió del sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36c Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) o de *Bellardiochloa variegata*, acidòfils i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca.

Unitat EUNIS corresponent

E4.315 Pyrenean *Poa violacea* swards

[EC]

36.317+

Prats silicícoles i mesòfils, amb dominància de *Deschampsia flexuosa* i *Festuca gautieri* (ussona), de les canals obagues de la zona culminal del Montseny

Pastura de *Deschampsia flexuosa* i ussona al turó de l'Home (Montseny). J. Feliu i A. Lluent

Aspecte

Prats densos (recobriment pròxim al 100 %) formant graderia; relliscosos a causa de la clara dominància de la ussona. Sol haver-hi camèfits reptants que cobreixen una part del sòl.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

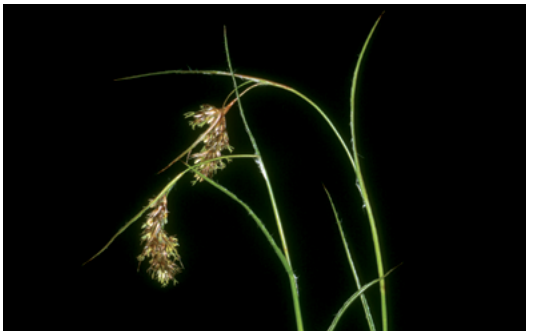
Ambients que ocupa
Canals i rostos obacs, sempre molt abruptes, per sobre dels 1.500 m d'altitud.

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Sòls àcids desenvolupats sobre esquistos (llicorelles).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Juniperus nana (=*Juniperus communis* subsp. *alpina*) (ginebró)		•		
Cotoneaster integerrima (cornera)				•
Estrat herbaci				
Festuca gautieri (ussona)	•		•	
Luzula spicata		•	•	
Deschampsia flexuosa		•		
Cruciata glabra (creuera)		•		
Hieracium lactucella			•	
Antennaria dioica (pota de gat)			•	
Saxifraga granulata				•
Sedum rupestre (crespinell)				•

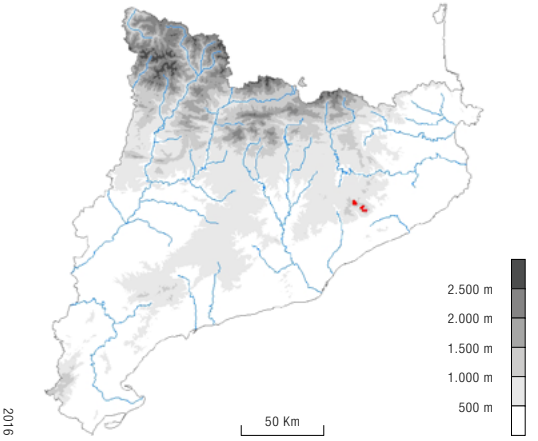
Luzula spicata. X. Font

Deschampsia flexuosa. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic septentrional (únicament al Montseny).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Luzulo-Festucetum gautieri O. Bolòs 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Són afectats pel trepig dels visitants i, puntualment, per la sobrepastura. En algunes zones es veuen colonitzats per arbres i arbustos. Pateixen risc de contaminació genètica per la sembra de varietats comercials d'espècies herbàcies. Potencialment estan amenaçats pels efectes del canvi climàtic.
Es troba únicament dins el Parc Natural del Montseny. En aquest hàbitat hi ha un gran nombre d'espècies que hi tenen localitats relictes al límit meridional de distribució.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

35d2 Prats silicícoles i mesòfils, amb dominància de *Deschampsia flexuosa* i *Festuca gautieri* (ussona), de les canals obagues de la zona culminal del Montseny.

Unitat EUNIS corresponent

E4.31A.ES

[XF]

36.3311 Prats de sudorn (*Festuca paniculata*), silicícoles, dels indrets arrecerats, sovint en vessants rocosos, de l'estatge subalpí

Prats de sudorn sota el coll de Ribereta (Vall d'Aran). J. Vigo

Sudorn. J. Vigo

Aspecte

Prats alts i densos, poc esglaonats o gens. Dominats pel sudorn –gramínia alta amb fulles llargues i acintades– contenen, a més, altres plantes graminoides i un bon nombre d'herbes vivaces de fulla ampla. La presència d'alguns geòfits de gran port i de florida vistosa els donen un aspecte molt particular. Sovint es troben poc o molt envaïts per petites mates. Presenten una certa variabilitat segons la natura del substrat i la situació geogràfica. Sobre materials especialment durs, com el granit, no s'aparten gaire dels gespets per la seva composició florística, però són més rics, sense arribar a l'alta diversitat dels que es fan sobre esquistos. Al sector central pirinenc (i especialment a la Vall d'Aran) presenten una diversitat florística notable.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i alpí.

Ambients que ocupa
Vessants solells i arrecerats, sovint al peu de costers rocosos o clapejant-los entre cingle i cingle. Als faldars escarpats i rocallosos subalpins, sol fer mosaic amb el bosc de pi negre i ginebró.

Clima
Subalpí. Topoclima particular, temperat i amb un període vegetatiu força llarg que afavoreix la presència d'espècies termòfiles.

Substrat i sòl
Roques esquistoses o granítiques. Sòls relativament profunds i de caràcter àcid, amb un horitzó orgànic força potent, ben diferenciat per mor del grau d'alteració de les restes vegetals i de la proporció de terra fina.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca paniculata (sudorn)	•		•	
Festuca eskia (gesp)			•	
Campanula gr. *scheuchzeri*			•	
Luzula pediformis			•	
Senecio doronicum			•	
Paradisea liliastrum			•	
Pedicularis comosa			•	
Hieracium gr. *hypeuryum*			•	
Polygala alpestris			•	
Hypochoeris maculata				•
Calluna vulgaris (bruguerola)				•
Vaccinium myrtillus (nabiu)				•
Asphodelus albus (albó)				•
Carlina acaulis (cardiguera)				•
Dianthus hyssopifolius (clavell d'olor)				•

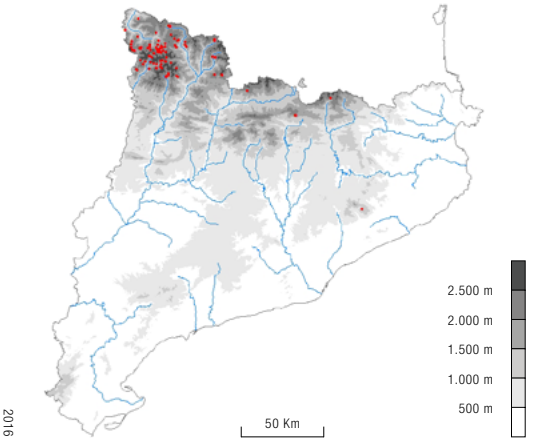
Paradisea liliastrum. J. Vigo

Luzula pediformis. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Pirineus, entre 1.400-1.700 i 2.500 m d'altitud. Excepcionalment, al Montseny.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Hieracio hoppeani-Festucetum paniculatae Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat sobretot per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.
Se solen estendre pels solells escarpats, on el bosc de pi negre ha estat eliminat; resisteixen bé els incendis.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull algunes espècies rares a Catalunya o poc conegudes (*Anthemis carpatica, Campanula recta*...)	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36f1 Prats de sudorn (*Festuca paniculata*), silicícoles, dels indrets arrecerats, sovint en vessants rocosos, de l'estatge subalpí.

Unitat EUNIS corresponent

E4.331 Thermo-Alpigenous *Festuca paniculata* swards

[EC]

36.3312

Prats de sudorn (*Festuca spadicea*), de terrenys carbonàtics i sòls descalcificats, dels indrets arrecerats de l'estatge subalpí dels Pirineus

Prat de sudorn a les Pales Neres deth Horcalh (Vall d'Aran). I. Soriano

Aspecte

Prats alts i densos dominats per herbes graminoides, especialment *Festuca paniculata* subsp. *spadicea* que, un cop florida, pot arribar a fer 1,5 m d'alçària. Destaquen de lluny pel to verd blavís del fullatge del sudorn i, a principi d'estiu, per la florida dels lliris.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Peus de vessant i costers arrecerats, dins el domini del bosc de pi negre.

Clima
Subalpí atlàntic.

Substrat i sòl
Roques carbonàtiques. Sòl poc o molt rentat i acidificat en superfície.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca spadicea (sudorn)	•		•	
Phyteuma orbiculare			•	
Satureja alpina			•	
Crepis conyzifolia			•	
Iris latifolia (lliri dels Pirineus)			•	
Festuca nigrescens		•		•
Hypochoeris radicata (peluda)				•

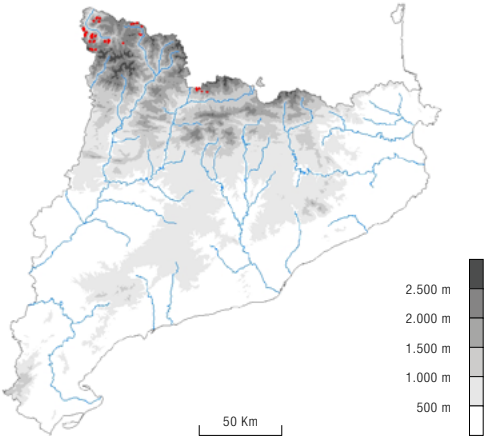
Phyteuma orbiculare. X. Font

Lliris (*Iris latifolia*). J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals, entre 1.700 i 2.150 m d'altitud.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Phyteumo orbicularis-Festucetum nigrescentis Carreras et al. 1993 subass. *festucetosum spadiceae*

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat sobretot per ovelles i vaques.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística Acull algunes plantes interessants per la seva raresa a Catalunya, com ara *Crepis conyzifolia*	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36f2 Prats de sudorn (*Festuca spadicea*), de terrenys carbonàtics i sòls descalcificats, dels indrets arrecerats de l'estatge subalpí. ☐

Unitat EUNIS corresponent

E4.331 Thermo-Alpigenous *Festuca paniculata* swards

[EC]

36.332

Gespets (prats de *Festuca eskia*) esglaonats, dels vessants solells, rostos, de l'alta muntanya pirinenca

Gespets sota el tuc de Samont (Vall d'Aran). A. Ferré

Aspecte

Pastures caracteritzades per les tofes de gesp, que hi creixen de forma isolada o fent garlandes perpendiculars al pendent del vessant. Són prats amb un recobriment força baix (entre un 50 i un 90 %), que poden comprendre una certa proporció de mates (bruguerola, nabiu) i de petites plantes herbàcies (*Silene rupestris*, *Murbeckiella pinnatifida*, *Cardamine resedifolia*…). Sobre sòls mòbils, les tofes de gesp s'adapten a la solifluxió estenent-se lateralment, de manera que es formen veritables graons en què prosperen un seguit de plantes de llocs tarterosos. Sobre substrats durs, com el granit, que generen sòls sorrencs, hi abunden plantes graminoides de fulla relativament ampla (*Carex sempervirens* subsp. *pseudotristis*, *Luzula pediformis*); sobre roques més fàcilment alterables, com els esquistos, hi ha predomini de gramínies de fulla estreta (*Nardus stricta*, *Deschampsia flexuosa*, *Festuca* gr. *ovina*). A les àrees calcosquistoses i als indrets més baixos, el gespet incorpora un bon nombre de plantes dels prats montans, fent el trànsit a les pastures de pèl caní.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques

Estatges subalpí i alpí.

Ambients que ocupa

Vessants solells d'alta muntanya, generalment molt pendents, coberts de neu de manera discontínua durant l'hivern. El sòl es troba sotmès a processos periglacials (crioturbació i solifluxió).

Clima

Alpí o subalpí. Topoclima caracteritzat per una gran amplitud tèrmica i una evapotranspiració elevada. Són relativament freqüents, encara que curts, els períodes amb dèficit hídric.

Substrat i sòl

Terrenys àcids. Sòls relativament profunds, un xic àcids i moderadament rics en matèria orgànica, temporalment secs, si més no als horitzons superfícials; fàcilment afectats per la solifluxió.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca eskia (gesp)	•		•	
Campanula ficarioides			•	
Veronica fruticans			•	
Hieracium hypeuryum			•	
Iberis sempervirens			•	
Carex sempervirens subsp. *pseudotristis*			•	
Luzula pediformis			•	
Silene rupestris				•

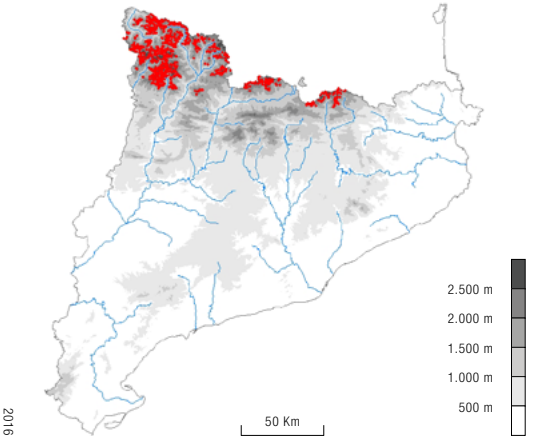
Iberis sempervirens. X. Llimona

Gesp. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals i orientals.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Campanulo-Festucetum eskiae Br.-Bl. 1948 em. nom. Rivas Mart. 1974

Carici graniticae-Festucetum eskiae Rivas Mart. 1974

Alchemillo-Nardetum strictae Gruber 1975 subass. *festucetosum eskiae*

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que en alguns sectors el pas excessiu dels ramats pot contribuir a la desestructuració del sòl i a la degradació de l'hàbitat.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull algunes espècies endèmiques pirinenques, com ara *Carex sempervirens* subsp. *pseudotristis*, *Campanula ficarioides*..., o d'àrea reduïda, com pot ser *Pedicularis tuberosa*	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36g Gespets (prats de *Festuca eskia*), sovint esglaonats, acidòfils, dels vessants solells de l'alta muntanya pirinenca.

Unitat EUNIS corresponent

E4.332 Pyrenean *Festuca eskia* garland-grasslands

[EC]

36.341 Prats de *Carex curvula*, acidòfils, de l'estatge alpí

Pastura de *Carex curvula* al massís de la Maladeta. A. Ferré i J. Carreras

Aspecte

Pastures baixes i denses, dominades per herbes vivaces i per plantes en forma de petits coixinets o tapissos. Corresponen a la vegetació climàcica de l'estatge alpí sobre substrat àcid i en indrets on la innivació és llarga i la neu abundant. Presenten una certa diversitat florística i un xic de variació en l'abundància d'alguna de les plantes més característiques.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí (i subnival).

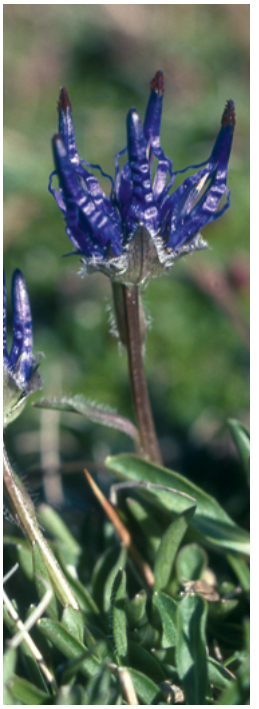
Ambients que ocupa
Fons de les comes i circs glacials, vessants, colls i replans molt innivats.

Clima
Alpí nivós.

Substrat i sòl
Roques àcides. Sòl poc desenvolupat (perfil A/C), amb un horitzó humífer silicatat relativament gruixut; àcid i sempre amb una certa humitat.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Carex curvula subsp. *curvula*	•		•	
Gentiana alpina		•		
Leontodon pyrenaicus subsp. *pyrenaicus*		•		
Oreochloa disticha subsp. *blanka*			•	
Phyteuma pedemontanum			•	
Gnaphalium supinum			•	
Leucanthemopsis alpina				•
Carex pyrenaica				•

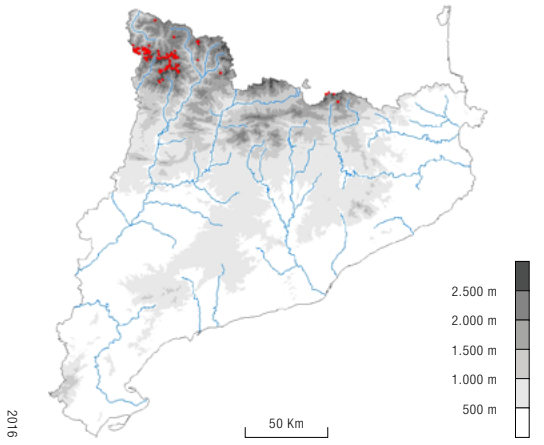
Phyteuma pedemontanum. R.M. Masalles

Carex curvula. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals (i orientals).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Gentiano alpinae-Caricetum curvulae Nègre 1969

Hieracio-Festucetum supinae Br.-Bl. 1948

Leontodonto-Caricetum curvulae Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística S'hi fan algunes plantes endèmiques (*Oreochloa blanka*, *Leontodon pyrenaicus*...) o molt rares als Pirineus (*Phyteuma pedemontanum*)	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36h Prats de *Carex curvula*, acidòfils, de l'estatge alpí.

Unitat EUNIS corresponent

E4.3412 Pyrenean *Carex curvula* grasslands

[EC]

36.3431+ Prats de *Festuca airoides*, de l'estatge alpí dels Pirineus

Pastures de *Festuca airoides* al port d'Envalira. J.M. Ninot

Aspecte

Pastures rases, denses o força obertes, normalment dominades per gramínies vivaces, amb abundància, però, de petites herbes de fulla plana. Als indrets més baixos són freqüents matetes, com ara *Vaccinium uliginosum* subsp. *microphyllum* o *Calluna vulgaris* que, d'altra banda, també s'hi veuen quan el sòl és sorrenc i poc desenvolupat. En llocs molt exposats, els líquens terrícoles, especialment els fruticulosos, hi tenen un recobriment important, i llavors *Festuca airoides* sol esdevenir rara. En els indrets més alts o amb una innivació més llarga, aquesta festuca també perd importància i augmenta el recobriment de *Carex curvula* subsp. *curvula*. Aquestes fàcies especials del prat apareixen sobretot a la part occidental dels Pirineus catalans. A les carenes granítiques s'hi afegeixen espècies pioneres (*Kobresia myosuroides*, *Dryas octopetala*), típiques més aviat de substrats calcaris, bones colonitzadores d'aquests ambients.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí.

Ambients que ocupa
Àrees culminals, llocs plans o poc inclinats. També en alguns vessants, i encara als fons dels circs sobre prominències no tan nivoses com els terrenys del voltant.

Clima
Alpí.

Substrat i sòl
Roques àcides; excepcionalment roques calcàries o calcosquistos, però amb sòl descarbonatat. Sòl àcid.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat herbaci (i liquènic)				
Festuca airoides (festuca supina)		•	•	
Hieracium breviscapum		•	•	
Gentiana alpina		•	•	
Leontodon pyrenaicus		•	•	
Luzula spicata		•	•	
Phyteuma hemisphaericum		•	•	
Agrostis rupestris		•	•	
Minuartia recurva		•	•	
Erigeron aragonensis			•	
Jasione crispa			•	
Carex ericetorum var. *approximata*			•	
Carex rupestris				•
Cetraria spp.				•
Cladonia spp.				•
Thamnolia vermicularis				•

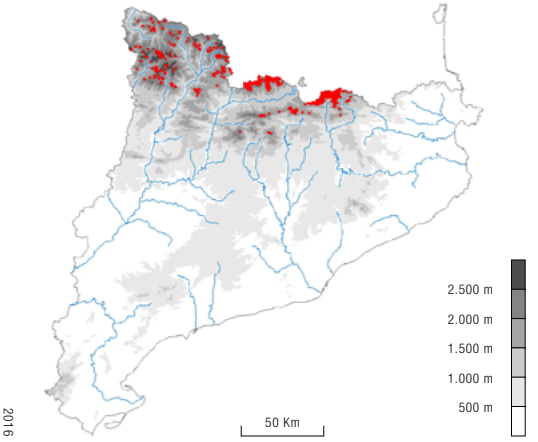
Gentiana alpina. X. Font

Phyteuma hemisphaericum. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus axials. També en algunes serres dels Prepirineus orientals (Cadí, Ensija...). A partir de 1.900-2.000 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Hieracio-Festucetum supinae Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles i eugues.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull algunes espècies endèmiques dels Pirineus, relativament rares, com és ara *Erigeron aragonensis*, *Carex ericetorum*, *Armeria mülleri* o *Festuca niphobia*	(IC2)	4
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**19**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36i1 Prats de *Festuca airoides*, de l'estatge alpí dels Pirineus. ☐

Unitat EUNIS corresponent

E4.3431 Pyrenean *Festuca airoides* grasslands

[EC]

36.3432+ Prats de *Festuca yvesii*, dels vessants ventosos, secs, de l'alta muntanya pirinenca

Festuca yvesii. M. Guardiola

Aspecte

Pastures obertes, formades per les tofes de *Festuca yvesii* que es barregen amb les d'altres gramínies cespitoses. Els espais que deixen entre elles són ocupats, parcialment, per herbes vivaces reptants o en forma de coixinet, i en part resten nus.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i alpí.

Ambients que ocupa
Parts altes de vessants i collades ventejades.

Clima
Subalpí i alpí. El vent hi escombra fàcilment la neu a l'època freda fent que les temperatures a nivell del sòl siguin molt baixes, especialment a la nit; a més, en arrossegar petits cristalls de glaç, actua com a abrasiu sobre la vegetació.

Substrat i sòl
Roques esquistoses, de caràcter àcid. Sòl poc profund amb un horitzó orgànic poc desenvolupat, amb tendència a la crioturbació i a la solifluxió.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca yvesii		•	•	
Festuca gautieri (ussona)		•	•	
Helictotrichon sedenense			•	
Arenaria grandiflora			•	
Minuaria recurva			•	
Jasione crispa			•	
Hieracium breviscapum			•	
Vitaliana primuliflora			•	
Ranunculus parnassifolius (herba del mal gra)			•	
Thymus nervosus (serpoll)			•	

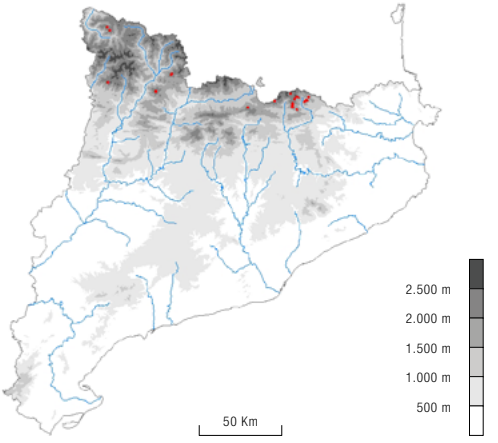
Comunitat de *Festuca yvesii* a Andorra. E. Carrillo

Jasione crispa. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus. A partir dels 1.850 m d'altitud.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Arenario-Festucetum yvesii Baudière et Serve 1975

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles i eugues.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que als indrets amb més pendent, un excés de pastura pot afavorir processos d'erosió i desestabilització.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36i2 Prats de *Festuca yvesii*, dels vessants ventosos, secs, de l'alta muntanya pirinenca. □

Unitat EUNIS corresponent

E4.3434.ES

[EC]

36.344

Prats oberts de *Festuca borderi* i *Saxifraga bryoides*, de l'estatge subnival dels Pirineus

Comunitat de plantes en coixinet als Pirineus centrals. A. Ferré i J. Carreras

Aspecte

Pastura esparsa, amb abundància de petits coixinets i plantes que creixen arrapades al substrat. Generalment sense dominància clara d'una espècie.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subnival (i alpí).

Ambients que ocupa
Carenes i petits relleixos de crestes rocalloses, ben exposats al vent.

Clima
Alpí. Topoclima caracteritzat per les baixes temperatures, el vent intens i l'escassa humitat atmosfèrica. L'abrasió provocada pel vent i els cristalls de gel en condicionen molt el desenvolupament.

Substrat i sòl
Terrenys àcids (granits, roques metamòrfiques, esquistos). Sòls incipients, sovint restringits a les esquerdes de roca relativament amples.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca borderi		•	•	
Minuartia sedoides		•	•	
Saxifraga bryoides		•	•	
Silene acaulis		•		
Saxifraga moschata		•		
Potentilla frigida			•	
Armeria alpina (gasó)			•	
Erigeron uniflorus			•	

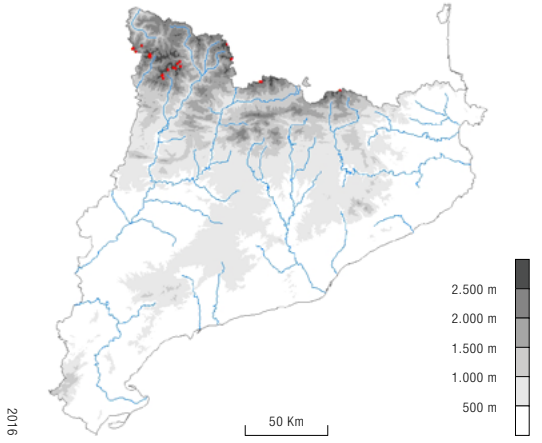
Minuartia sedoides. J. Carreras

Saxifraga bryoides. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals, localment als orientals.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Saxifrago bryoidis-Minuartietum sedoidis Carrillo et Ninot 1989

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per ovelles.

Conservació
Amenaçat perquè presenta una àrea de distribució restringida i apareix en forma de taques de superfície molt reduïda. En alguns llocs pot veure's afectat per una excessiva freqüentació per part dels alpinistes.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística S'hi fan espècies de distribució molt restringida als Pirineus, endèmiques (*Festuca borderi*), alpines (*Potentilla frigida*) o boreoalpines (*Erigeron uniflorus* subsp. *uniflorus*)	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**19**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E4.344 Pyrenean *Festuca borderi* swards

[EC]

36

Prats (i comunitats afins) d'alta muntanya

36.3

Prats basòfils d'alta muntanya

36.4112

Prats de *Sesleria coerulea*, *Carex sempervirens, Ranunculus thora*..., calcícoles i mesòfils, d'indrets frescals de l'estatge subalpí dels Pirineus

Pastura amb *Ranunculus thora* a la serra Cavallera (Ripollès). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Pastures denses i força altes, sovint molt ufanoses, amb abundància de plantes graminoides de fulla ampla, herbes vivaces relativament grosses i algun arbust. Al sector oriental pirinenc, i especialment a la zona prepirinenca, solen quedar restringides als relleixos de roca com a clapes d'herba en què destaquen algunes umbel·líferes de gran port i el curiós *Ranunculus thora*.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí (i montà).

Ambients que ocupa
Vessants més o menys obacs, rocallosos, amb bona innivació, frescals fins i tot a l'estiu. Repeus i relleixos de les cingleres calcàries orientades al nord.

Clima
Subalpí humit.

Substrat i sòl
Roques calcàries. Sòl relativament pedregós, neutre o de reacció bàsica, carbonatat, ric en matèria orgànica i sovint eutròfic.

Flora principal

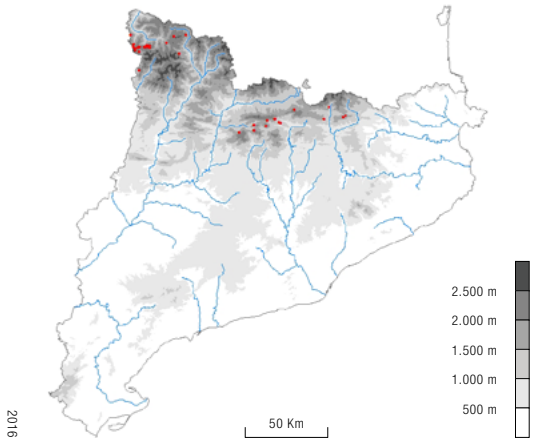
	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat subarbustiu				
Salix pyrenaica		•	•	
Estrat herbaci				
Sesleria coerulea		•	•	
Carex sempervirens subsp. *sempervirens*		•	•	
Globularia nudicaulis subsp. *gracilis*		•	•	
Geum pyrenaicum			•	
Ranunculus thora			•	
Laserpitium nestleri			•	
Stachys alopecurus			•	
Alchemilla alpigena				•
Pedicularis foliosa				•

Geum pyrenaicum. E. Dronnet

Distribució dins el territori català

Pirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Carici sempervirentis-Geetum pyrenaici Chouard ex Vanden Berghen 1970

Ranunculo-Seslerietum Vigo 1979

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat principalment per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que és previsible que per manca de pastura la seva superfície pugui disminuir en aquells indrets on va ser antigament afavorit davant del bosc. De manera natural quedaria en gran part restringit als repeus de cingles, a les canals i als corredors d'allaus.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística Hàbitat preferent de *Geum pyrenaicum*, espècie molt rara a Catalunya, de *Globularia nudicaulis* subsp. *gracilis*, endèmica dels Pirineus, de *Ranunculus thora* i *Stachys alopecuros*, espècies més aviat rares	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**19**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6170 Prats calcícoles alpins i subalpins.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36k Prats de *Sesleria coerulea*, *Carex sempervirens*, *Ranunculus thora*..., calcícoles i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca.

Unitat EUNIS corresponent

E4.4112 Pyrenean evergreen sedge grasslands

[EC]

36.4142

Prats amb *Trifolium thalii*, *Festuca nigrescens*, *Ranunculus gouanii*..., calcícoles i mesòfils, de l'estatge subalpí superior dels Pirineus

Pastures amb *Trifolium thalii* a la vall de Benasc. A. Ferré i J.Carreras

Aspecte

Pastures denses, gerdes, sovint amb abundància de *Festuca nigrescens* i amb una gran riquesa d'herbes vivaces. Presenta una certa diversitat florística d'ordre biogeogràfic, vist que hi ha plantes significatives d'aquest hàbitat que queden restringides al sector central pirinenc, com és ara *Geranium cinereum*, i també d'ordre ecològic. A l'estatge subalpí i en sòls molt humífers és una pastura esponerosa en què poden predominar herbes relativament altes; en canvi, als indrets més elevats apareix com una pastura rasa amb un cert predomini d'espècies reptants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges alpí i subalpí.

Ambients que ocupa
Vessants obacs i clotades on s'acumula la neu.

Clima
Alpí nivós i subalpí humit.

Substrat i sòl
Roques calcàries, marbres i dolomies. Sòls relativament profunds, pedregosos, rics en matèria orgànica i un xic descarbonatats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca nigrescens		•	•	
Trifolium thalii		•	•	
Lotus corniculatus subsp. *alpinus*		•	•	
Geranium cinereum			•	
Adonis pyrenaica			•	
Potentilla crantzii			•	
Myosotis alpestris (nomoblidis)			•	
Ranunculus gouanii			•	
Bartsia alpina			•	
Alchemilla alpigena				•
Antennaria dioica (pota de gat)				•

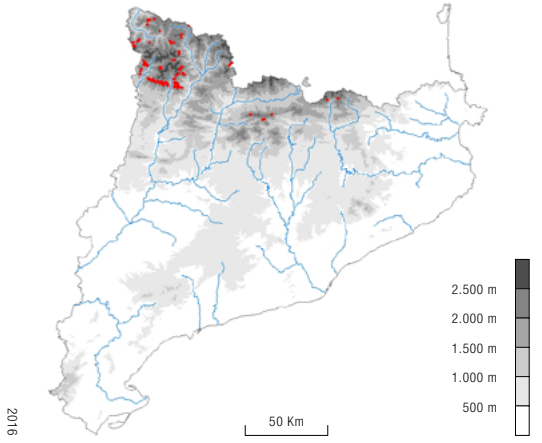
Trifolium thalii. A. Ferré

Geranium cinereum. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Pirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Festuco-Trifolietum thalii Br.-Bl. 1948

Primulo-Adonidetum pyrenaicae Br.-Bl. 1948

Geranio-Ranunculetum gouanii Gruber 1978

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per ovelles, vaques i egües.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts.
Té bona qualitat farratgera i és també aprofitat pels herbívors salvatges.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull plantes rares a Catalunya, com ara *Geranium cinereum* i *Arenaria purpurascens* (tàxons de distribució pirinenca centrooccidental), *Ranunculus gouanii* (endèmic pirinenc) i *Adonis pyrenaica* (latepirinenc)	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6170 Prats calcícoles alpins i subalpins.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36I Prats amb *Festuca nigrescens*, *Trifolium thalii*, *Ranunculus gouanii*..., calcícoles i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca.

Unitat EUNIS corresponent

E4.414 Violet fescue swards and related communities

[EC]

36.422 Prats de *Kobresia myosuroides*, calcícoles, de l'estatge alpí dels Pirineus

Pastura de *Kobresia myosuroides* al port de Gelada (Alta Ribagorça). M. Guardiola

Aspecte

Pastures denses d'herbes vivaces, sovint dominades per *Kobresia myosuroides*, amb una certa abundància de lleguminoses.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí.

Ambients que ocupa
Vessants obacs, rocallosos, amb bona innivació, sobretot en àrees culminals.

Clima
Alpí. Topoclima típic de cresta, amb forta abrasió eòlica, sequedat de l'aire accentuada i àmplia oscil·lació tèrmica.

Substrat i sòl
Roques calcàries. Sòl relativament profund, carbonatat i ric en humus; l'horitzó superior, d'un color bru fosc, és molt humífer i lleugerament descalcificat, però de reacció alcalina.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Kobresia myosuroides		•	•	
Carex curvula subsp. *rosae*		•	•	
Oxytropis halleri			•	
Oxytropis pyrenaica			•	
Oxytropis campestris subsp. *azurea*			•	
Carex capillaris var. *minima*			•	
Astragalus alpinus			•	
Potentilla crantzii			•	
Helictotrichon sedenense				•
Dryas octopetala (dries)				•

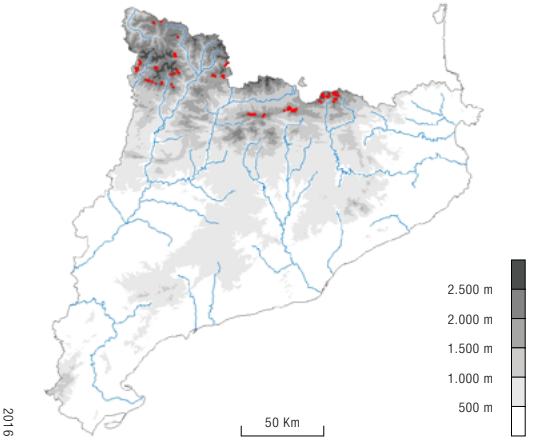
Kobresia myosuroides. M. Guardiola

Oxytropis halleri. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus centrals i orientals.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Elyno-Oxytropidetum Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat per ovelles.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, si bé a mitjà termini pot resultar afectat pel canvi climàtic

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull algunes plantes rares a Catalunya, com ara *Oxytropis lapponica* i *Gentianella tenella*	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6170 Prats calcícoles alpins i subalpins.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36m Prats de *Kobresia myosuroides*, calcícoles, de l'estatge alpí dels Pirineus. □

Unitat EUNIS corresponent

E4.422 Pyrenean naked-rush swards

[EC]

36.434 Prats d'ussona (*Festuca gautieri*) i comunitats anàlogues, calcícoles i mesoxeròfils, de l'alta muntanya pirinenca

Pastures d'ussona al Pedraforca (Berguedà). M. Guardiola

Pastures amb *Onosma bubanii* al pla Baguet (Berguedà). J. Vigo

Aspecte

Pastures obertes dominades per herbes vivaces graminoides, entre les quals creixen plantes d'altra mena (petits coixinets, matetes reptants, herbes de fulla ampla). Generalment l'espècie dominant és l'ussona, que forma tofes o garlandes perpendiculars al pendent, però pot ser substituïda per altres gramínies (*Helictotrichon sedenense*, *Festuca indigesta*, *Festuca yvesii*…) o per *Carex humilis*, que al sector oriental dels Pirineus i als Prepirineus esdevé una espècie molt constant i característica d'aquest hàbitat. Tant l'aspecte com la composició florística poden ser, doncs, molt diversos. Al sector prepirinenc tendeixen a predominar-hi les petites plantes de base lignificada, com ara *Globularia cordifolia*, *Helianthemum oelandicum* o *Coronilla minima*. A baixa altitud pot ser una formació densa, amb un cert nombre d'espècies de les pastures montanes; o bé, si el substrat és molt rocós, una pastura esclarissada plena de plantes rupícoles, com són *Thymelaea dioica* o *Campanula speciosa*. Cap a ponent entren dins d'aquest hàbitat algunes espècies de l'àrea pirenaicocentral, com *Saponaria caespitosa*, que contribueixen a la diversitat biogeogràfica.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge alpí (i subalpí).

Ambients que ocupa
Vessants solells o d'orientació intermèdia, zones culminals.

Clima
Alpí o subalpí. Topoclima molt contrastat tèrmicament, amb un període vegetatiu relativament llarg tractant-se de l'alta muntanya.

Substrat i sòl
Roques calcàries, dolomies, calcosquistos… Sòls carbonatats, generalment pedregosos, relativament profunds o bé fissurals i incipients; sovint afectats per la crioturbació, tant en superfície com en profunditat (moviment de pedres, injeccions d'argila, descens en massa…).

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Festuca gautieri (ussona)		•	•	
Helictotrichon sedenense		•	•	
Sesleria coerulea		•	•	
Carex humilis		•	•	
Helianthemum oelandicum subsp. *alpestre*		•	•	
Festuca indigesta s.l.			•	
Ononis cristata (gavó)			•	
Koeleria vallesiana var. *humilis* (herba rodona)			•	
Oxytropis amethystea			•	
Androsace villosa			•	
Scutellaria alpina			•	
Galium pyrenaicum			•	
Sideritis hyssopifolia (herba del bàlsam)			•	
Iberis saxatilis (carraspic)			•	
Thymus nervosus (serpoll)				•

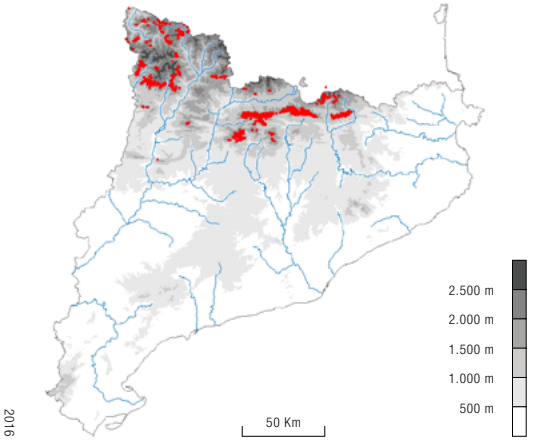
Androsace villosa. I. Soriano

Oxytropis amethystea. I. Soriano

Distribució dins el territori català

Pirineus i Prepirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Festucetum scopariae (Suspl.) Br.-Bl. 1948

Seslerio-Scabiosetum graminifoliae Masalles et Vigo 1981

Oxytropido amethysteae-Caricetum humilis A. Carrillo et I. Soriano 1997

Saponario caespitosae-Festucetum gautieri Gruber 1978

Onosmo bubanii-Caricetum humilis Carreras, Carrillo, Ninot, Soriano et Vigo 1996

Usos i problemes de conservació

Ús

Pasturat per ovelles.

Conservació

Sense problemes de conservació coneguts, tot i que és previsible que per manca de pastura la seva superfície pugui disminuir en aquells indrets on va ser antigament afavorit davant del bosc.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística Acull un cert nombre d'endemismes (*Saponaria caespitosa*, *Astragalus sempervirens* subsp. *catalaunicus*, *Onosma bubani*) i d'oròfits mediterranis més aviat rars a la serralada pirinenca (*Arenaria tetraqueta*, *Iberis saxatilis*, *Helianthemum oelandicum* subsp. *alpestre*, *Scabiosa graminifolia*...)	(IC2)	4
Forma d'implantació territorial	(IC3)	1
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6170 Prats calcícoles alpins i subalpins.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36n Prats d'ussona (*Festuca gautieri*) i comunitats anàlogues, calcícoles i mesoxeròfils, de l'alta muntanya pirinenca.

Unitat EUNIS corresponent

E4.434 Pyrenean *Festuca gautieri* grasslands [EC]

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.1

Herbassars amb ulmària

37.1 Herbassars amb ulmària (*Filipendula ulmaria*), higròfils, i comunitats anàlogues, dels estatges montà i submontà

Herbassar d'ulmària cap a Daió (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Herbassars exuberants, normalment d'1'5 a 2 m d'alçària, sovint d'extensió lineal, formats per herbes tendrals i dominats en general per la ulmària o, eventualment, per la lleteresa *Euphorbia hyberna.*

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana i part baixa de l'estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Vores de recs o de prats de dall, marges de vernedes..., sovint a mitja ombra.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrats diversos; sòls profunds i humits, ben drenats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Filipendula ulmaria (ulmària)	•		•	
Euphorbia hyberna (lleteresa)			•	
Stachys sylvatica (ortiga pudent)				•
Valeriana officinalis (valeriana)				•
Arrhenatherum elatius (fromental)				•
Equisetum arvense (cua de cavall)				•
Ranunculus acris (botó d'or)				•
Geranium pratense (gerani de prat)				•
Lathyrus pratensis (gerdell bord)				•

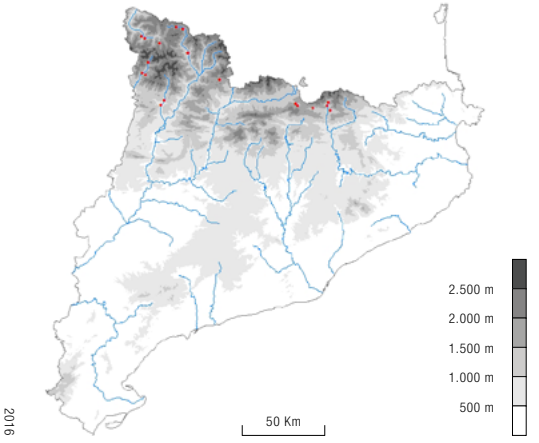
Ulmària. G. Mercadal

Lleteresa (*Euphorbia hyberna*). Unitat de Botànica, UB

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Ranunculo-Filipenduletum ulmariae Vigo 1975

Violo-Euphorbietum hybernae Romo 1986

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment aprofitat com a farratge.

Conservació
Localment afectat per la canalització i "neteja" de rius i per la proliferació d'espècies exòtiques invasores. També per la intensificació agrícola.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**12**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E5.4 Moist or wet tall-herb and fern fringes and meadows

[JC]

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.2

Jonqueres i herbassars humits eutròfics, medioeuropeus

37.212

Herbassars amb *Cirsium rivulare*, *Chaerophyllum hirsutum*..., molt higròfils i eutròfics, i comunitats anàlogues, dels estatges montà i subalpí

Herbassar amb *Cirsium rivulare*, cominassa, rovell d'ou... vora Sant Joan de l'Erm Vell (Alt Urgell). J. Carreras

Aspecte

Herbassars que poden fer més d'1 m d'alçària, densos, dominats per diverses espècies, totes de mida gran i de fulla ampla. Les plantes graminoides, tot i haver-n'hi, hi tenen un paper secundari.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i altimontà.

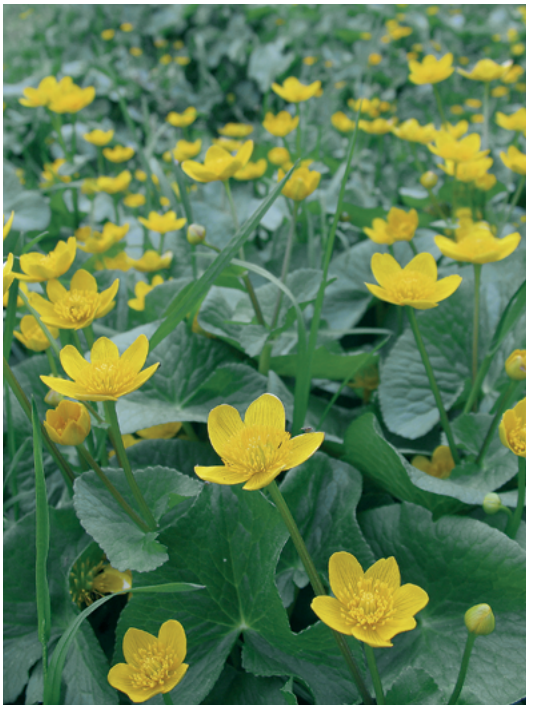
Ambients que ocupa
Vores de cursos d'aigua lents, indrets entollats...

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Substrats diversos; sòls profunds, amb nivell freàtic alt.

Flora principal

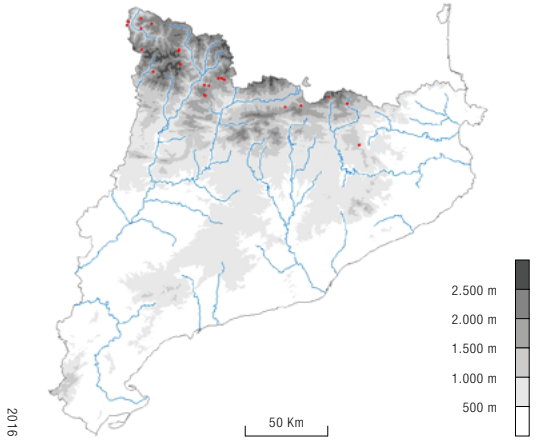
	dom.	ab.	sign.	sec.
Cirsium rivulare		•	•	
Polygonum bistorta (bistorta)		•		
Trollius europaeus (rovell d'ou)		•		
Chaerophyllum hirsutum (cominassa)		•		
Caltha palustris (calta)			•	
Geum rivale			•	

Calta. A. Petit

Distribució dins el territori català

Pirineus, des de la Vall d'Aran a la vall de Camprodon i, excepcionalment, cap a migjorn, fins al Puigsacalm.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cirsietum rivularis Now. 1927

Phyteumo-Chaerophylletum hirsuti O. Bolòs 1984

Chaerophyllo-Ranunculetum aconitifolii Oberdorfer 1952

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sensible a qualsevol actuació que modifiqui la disponibilitat d'aigua (dessecació de fonts o d'àrees entollades, desviament de cursos d'aigua, etc.) i també a la sobrepastura. Vulnerable, especialment a les parts més meridionals de la seva àrea de distribució, pel fet d'ocupar superfícies exigües.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística Conté un bon nombre de plantes rares a Catalunya	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.412 Globe flower-brook thistle meadows

[JC]

37.217 Jonqueres de *Juncus effusus*, molt higròfiles, dels estatges montà i subalpí

Jonquera de jonc d'estores prop de Capmany (Alt Empordà). G. Mercadal

Aspecte

Jonqueres d'uns 60 a 80 cm d'alçària, denses, que poden contenir, a part del jonc d'estores, altres joncs i diverses plantes graminoides, com també alguna de fulla plana.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana (i estatge subalpí inferior). Excepcionalment, terra baixa.

Ambients que ocupa
Vores de rierols, indrets entollats...

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrat silici; sòls no gaire profunds, permanentment xops, àcids però no oligotròfics.

Flora principal

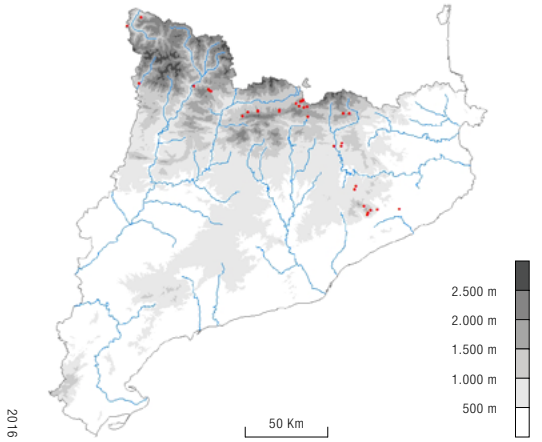
	dom.	ab.	sign.	sec.
Juncus effusus (jonc d'estores)		•	•	
Juncus acutiflorus (jonc)			•	
Galium uliginosum			•	
Cirsium palustre			•	
Lotus pedunculatus			•	
Ranunculus repens (botó d'or)				•
Holcus lanatus				•
Poa trivialis				•
Ranunculus acris (botó d'or)				•
Juncus articulatus (jonc)				•
Juncus conglomeratus (jonc)				•

Jonc d'estores. G. Mercadal

Distribució dins el territori català

Pirineus i, molt localment, territoris ruscínic (Alt Empordà) i catalanídic septentrional.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Epilobio-Juncetum effusi Oberd. 1957

Junco-Caricetum punctatae O. Bolòs 1959 subass. *juncetosum effusi*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Localment afectat per la sobrepastura. De forma contraposada, també per la proliferació de bardisses i el tancament de l'hàbitat. Sensible a qualsevol actuació que modifiqui la disponibilitat d'aigua (dessecació de fonts o d'àrees entollades, desviament de cursos d'aigua, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.417 Soft rush meadows

[JC]

37.21A+ Herbassars megafòrbics amb *Valeriana pyrenaica*, fortament higròfils, de les vores de rierols pirinencs

Herbassar amb *Valeriana pyrenaica* a les vores del riu Maçanell (Ripollès). R.M. Masalles

Aspecte

Herbassars exuberants, de fins a 2 m d'alçària, dominats per la megafòrbia *Valeriana pyrenaica*, en general acompanyada d'altres grans herbes altes i de fulla plana.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i altimontà.

Ambients que ocupa
Marges de corrents d'aigua en ambients frescals; sovint, resseguint els torrents que travessen boscúries.

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Substrats diversos; sòls xops i poc o molt profunds.

Flora principal

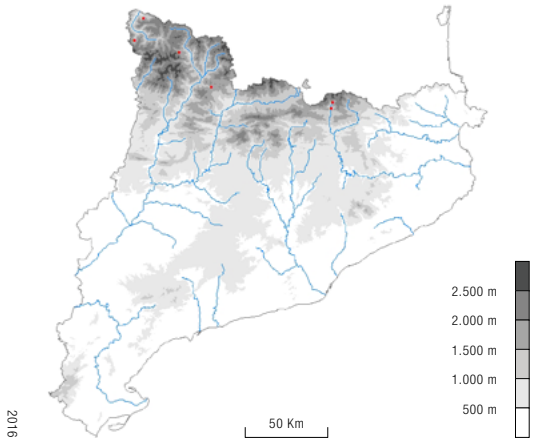
	dom.	ab.	sign.	sec.
Valeriana pyrenaica		•	•	
Chaerophyllum hirsutum (cominassa)		•		
Angelica sylvestris (angèlica borda)		•		
Athyrium filix-foemina (falguera femella)		•		
Filipendula ulmaria (ulmària)				•
Cardamine raphanifolia				•

Cominassa. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Angelico sylvestris-Valerianetum pyrenaicae Carreras et Vigo 1997 (= *Chaerophyllo hirsuti-Valerianetum pyrenaicae* Carreras et Vigo 1984)

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, si bé molt localment es pot veure afectat per captacions d'aigua o altres alteracions sobre els cursos d'aigua.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.41G.ES

[JC]

37.21B+ Herbassars de *Carex paniculata*, molt higròfils, dels sòls entollats de l'estatge montà superior

Herbassar de *Carex paniculata* a la collada del Burgarès (Ripollès). J. Vigo i A. Ferré

Aspecte

Herbassars de 40 a 60 cm d'alçària, dominats absolutament per la ciperàcia *Carex paniculata*, força densos, tot i que poden deixar petits espais lliures ocupats per tolls o reguerots. En poden fer part també algun jonc, algunes plantes de mollera i alguna molsa.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges subalpí i altimontà.

Ambients que ocupa
Indrets planers, de relleu irregular, permanentment entollats i amb feble circulació d'aigua superficial.

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Substrats diversos, però amb presència de carbonats a l'aigua. Sòls poc o molt profunds.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Carex paniculata	•		•	
Dactylorhiza majalis			•	
Lotus pedunculatus			•	
Caltha palustris (calta)			•	
Succisa pratensis (escabiosa mossegada)				•
Ranunculus acris (botó d'or)				•
Lathyrus pratensis (gerdell bord)				•
Rhinanthus minor (herba esquellera)				•
Holcus lanatus				•

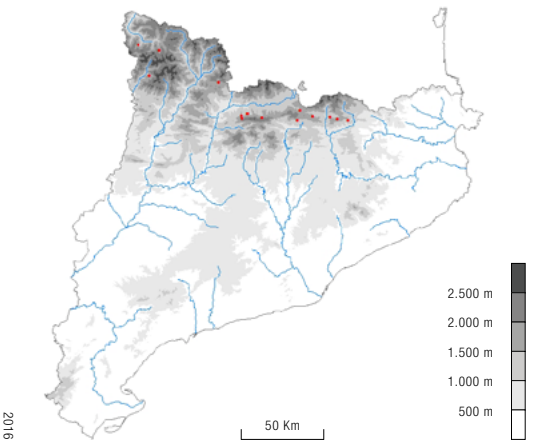
Carex paniculata. A. Ferré i J. Vigo

Dactylorhiza majalis. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Pirineus, entre la Vall d'Aran i el Ripollès.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Dactylorhizo-Caricetum paniculatae Carreras et Vigo 1984

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat per vaques i eugues.

Conservació
Sensible a qualsevol actuació que modifiqui la disponibilitat d'aigua (dessecació de fonts o d'àrees entollades, desviament de cursos d'aigua, etc.) i també a la sobrepastura.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**16**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.41H.ES

[JC]

37.22 Jonqueres de *Juncus acutiflorus*, acidòfiles, de l'estatge montà

Jonquera de *Juncus acutiflorus* a la vall Ferrera. A. Ferré

Aspecte

Jonqueres de 60 a 80 cm d'alçària, que cobreixen totalment el sòl; a banda de *Juncus acutiflorus*, solen dur altres joncs, un bon grapat de gramínies i altres herbes pròpies dels indrets entollats.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge montà.

Ambients que ocupa
Mulladius i sots del terreny permanentment entollats, amb feble circulació d'aigua.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrat esquistós o granític; sòls permanentment xops, àcids.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Juncus acutiflorus (jonc)	•		•	
Hypericum tetrapterum (pericó)			•	
Lotus pedunculatus			•	
Carex punctata			•	
Cirsium palustre				•
Holcus lanatus				•
Succisa pratensis (escabiosa mossegada)				•
Juncus effusus (jonc d'estores)				•
Juncus inflexus (jonquina)				•

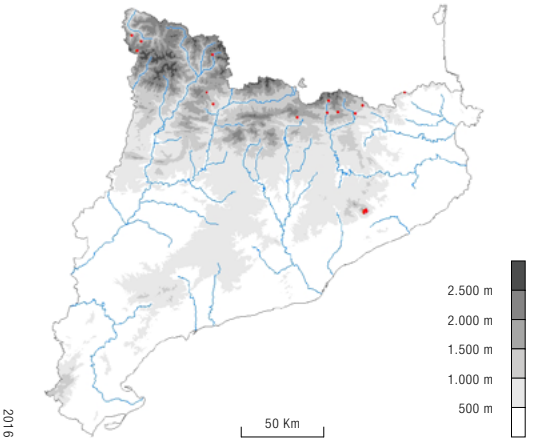
Lotus pedunculatus. X. Font

Juncus acutiflorus. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus i, molt localment, Montseny.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Juncetum sylvatici Br.-Bl. 1915 (= *Juncetum acutiflori* Br.-Bl. 1915)

Junco-Caricetum punctatae O. Bolòs 1959 subass. *juncetosum acutiflori*

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Localment afectat per la sobrepastura. De forma contraposada, també per la proliferació de bardisses i el tancament de l'hàbitat. Sensible a qualsevol actuació que modifiqui la disponibilitat d'aigua (dessecació de fonts o d'àrees entollades, desviament de cursos d'aigua, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.42 *Juncus acutiflorus* meadows

[JC]

37.241 Jonqueres subnitròfiles, de sòls calcigats i temporalment inundats, de la muntanya mitjana

Jonquera de *Juncus inflexus* a Sant Martí de Surroca (Ripollès). J. Vigo i A. Ferré

Aspecte

Jonqueres poc o molt denses, dominades per la jonquina, en què poden abundar també algunes herbes de fulla plana i especialment la menta boscana.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Indrets temporalment inundats, força trepitjats i pasturats.

Clima
Medioeuropeu (o mediterrani muntanyenc).

Substrat i sòl
Substrats diversos; sòls de nivell freàtic fluctuant, temporalment xops, compactes i mal airejats.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Juncus inflexus (jonquina)	•		•	
Potentilla reptans (gram negre)		•	•	
Menta longifolia (menta boscana)		•	•	
Festuca arundinacea (fenàs de bou)			•	
Ranunculus repens (botó d'or)				•
Agrostis stolonifera				•

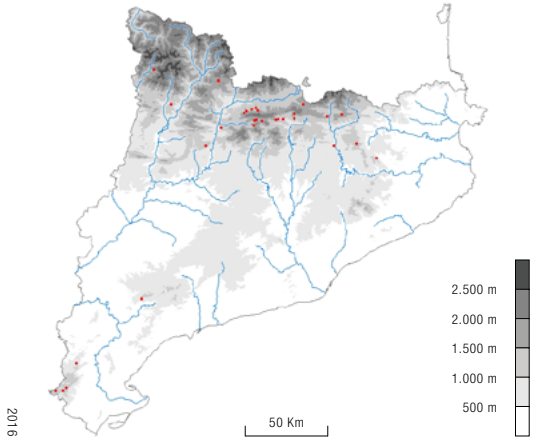
Jonquina. A. Ferré i J. Vigo

Menta boscana. R.M. Masalles

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus) i muntanyes catalanídiques (Montsant i el Port).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Mentho-Juncetum inflexi Lohm. 1943

Dactylo-Festucetum arundinaceae Tüxen 1950

Usos i problemes de conservació

Ús
Pasturat, especialment per vaques.

Conservació
La pastura és necessària per a la seva conservació, però la sobrefreqüentació pot degradar el sòl i empobrir l'hàbitat. Sensible a qualsevol actuació que modifiqui la disponibilitat d'aigua (dessecació de fonts o d'àrees entollades, desviament de cursos d'aigua, etc.).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.441 Tall rush pastures

[JC]

37.242

Prats i herbassars subnitròfils, de sòls calcigats i temporalment inundats, de la muntanya mitjana

Herbassar de *Carex hirta* a Sils (la Selva). G. Mercadal

Aspecte

Gespes i prats densos, sovint dominats per plantes graminoides, la majoria rizomatoses o estoloníferes. S'hi poden diferenciar, d'una banda, gespes baixes, amb dominància d'*Agrostis stolonifera*, i de l'altra, prats força alts amb *Festuca arundinacea* i *Carex hirta.*

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana (i terra baixa).

Ambients que ocupa
Fondals, marges de rius, regalls de carreteres, vores de fonts.

Clima
Medioeuropeu (o mediterrani).

Substrat i sòl
Sòls compactes, temporalment entollats, sovint poc estables.

Flora principal

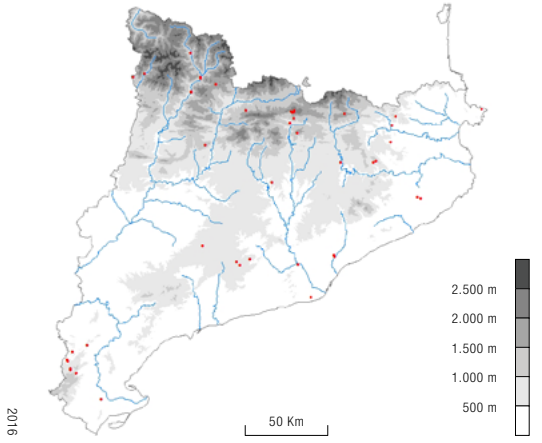
	dom.	ab.	sign.	sec.
Carex hirta	•		•	
Festuca arundinacea (fenàs de bou)	•		•	
Agrostis stolonifera	•		•	
Potentilla reptans (gram negre)		•		
Ranunculus repens (botó d'or)		•		
Equisetum arvense (cua de cavall petita)				•
Plantago lanceolata (plantatge)				•
Verbena officinalis (berbena)				•

Gram negre. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris olositànic, catalanídic i ausosegàrric.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Festuco-Caricetum hirtae O. Bolòs 1962

Prunello-Agrostietum stoloniferae O. Bolòs et Masalles 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Sense problemes de conservació coneguts, tot i que localment pot estar amenaçat pel dessecament del terreny.
Hàbitat sovint lligat a la freqüentació per part de l'home i el bestiar, fet que ocasiona la compactació dels sòls.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E3.442 Flood swards

[RMM]

37.26+ Herbassars amb cua de cavall (*Equisetum telmateia*) i càrexs (*Carex pendula*, *C. remota*)..., de fons de còrrecs i sòls xops, al territori catalanídic septentrional i central

Herbassars de cua de cavall a Vallromanes (Vallès Oriental). A. Petit

Carex pendula. R.M. Masalles

Aspecte

Herbassars tendres, de fins a 1,5 o 2 m d'alçària, de vegades sota un estrat discontinu de gatells o d'altres arbres de ribera. Hi fan claps generalment densos la cua de cavall grossa i diversos càrexs de mida gran i rizoma cespitós.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa (contrades marítimes subhumides) i muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Ribes de rius i rieres, indrets humits.

Clima
Mediterrani marítim subhumit i medioeuropeu.

Substrat i sòl
Sòls sovint lleugers, amb aigua freàtica superficial.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat arbustiu				
Salix cinerea (gatell)			•	
Cornus sanguinea (sanguinyol)				•
Rubus ulmifolius (esbarzer)				•
Estrat herbaci				
Equisetum telmateia (cua de cavall grossa)	•		•	
Carex pendula		•	•	
Arum italicum (sarriassa)		•	•	
Brachypodium sylvaticum (fenàs de bosc)		•	•	
Carex remota			•	
Geranium robertianum (herba de Sant Robert)				•

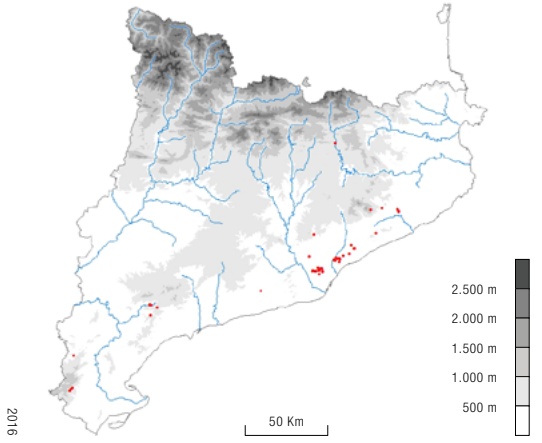

Cua de cavall grossa. X. Font

Distribució dins el territori català

Territori catalanídic, principalment.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Carici-Salicetum catalaunicae A. et O. Bolòs 1950

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Amenaçat perquè apareix en forma de taques de superfície reduïda. A més, està afectat per diversos impactes antròpics, com les plantacions a les riberes, la freqüentació (pistes, camins, dreceres...), abocaments d'aigües residuals, captacions d'aigua, moviments de terra, etc.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	3
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**15**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E3.48.ES

[RMM]

37.29+

Herbassars higròfils de tendència eurosiberiana amb fel·landri fistulós (*Oenanthe fistulosa*), gracíola (*Gratiola officinalis*), baldèl·lia (*Baldellia ranunculoides*), jonquet (*Eleocharis palustris* spp.)... de la terra baixa, al territori ruscínic i àrees adjacents

L'estany de Sant Vicenç d'Esclet (Gironès), a finals de primavera. G. Mercadal.

Aspecte

Herbassar higròfil dens, de 40 a 90 cm d'alçària i de desenvolupament primaveral i estival. Les plantes dominants són *Eleocharis palustris* subsp. *palustris* i *Oenanthe fistulosa* i, en menor grau, *Baldellia ranunculoides*. Tanmateix, en sòls salins o rics en bases, *Eleocharis palustris* subsp. *uniglumis* esdevé el tàxon més abundant. La majoria d'espècies que hi viuen són hemicriptòfits de distribució atlanticomediterrània i hidròfits eurosiberians, pròpies dels prats humits temporalment inundats (*Gratiola officinalis*, *Galium palustre*, *Myosotis scorpioides*, *Carex vulpina* subsp. *cuprina*, *Agrostis stolonifera*, *Poa trivialis*, *Juncus articulatus*).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa (contrades marítimes subhumides)

Ambients que ocupa
Depressions entollades dels prats de dall i, en menor mesura, marges d'aiguamolls i basses temporànies.

Clima
Mediterrani marítim subhumit.

Substrat i sòl
Sòls joves poc edafitzats, temporalment inundats i de textura, pH i conductivitat elèctrica variables segons l'àrea fisiogràfica. Als piemonts dels massissos litorals i prelitorals hi dominen els sòls sorrencs, de reacció àcida i conductivitat baixa; mentre que a les planes al·luvials hi trobem sòls argilosos, de pH neutre o lleugerament bàsic i conductivitat més elevada, vora la costa els terrenys són feblement salins. El contingut de matèria orgànica sol ser elevat.

Flora principal

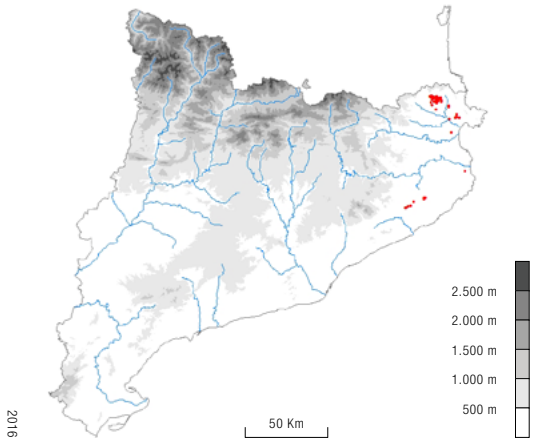
	dom.	ab.	sign.	sec.
Estrat herbaci				
Eleocharis palustris subsp. *palustris* (jonquet)	•		•	
Oenanthe fistulosa (fel·landri fistulós)	•		•	
Baldellia ranunculoides (baldèl·lia)		•	•	
Galium palustre subsp. *palustre* (espunyidella palustre)		•		
Agrostis stolonifera (agrostis)		•		
Rumex crispus (paradella)		•		
Carex vulpina subsp. *cuprina*		•		
Eleocharis palustris subsp. *uniglumis* (jonquet)			•	
Gratiola officinalis (gracíola)			•	
Mentha pulegium (poliol)			•	
Ranunculus ophioglossifolius			•	
Ranunculus sardous spp.			•	
Orchis laxiflora subsp. *laxiflora* (botons de gos)			•	
Cardamine parviflora			•	

Gracíola. G. Mercadal.

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic septentrional.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Baldellio ranunculoidis-Oenanthetum fistulosae Mercadal, Gesti et Vilar 2008

Usos i problemes de conservació

Ús

Els herbassars situats en àrees pradenques sovint estan sotmesos a una certa activitat agropecuària com ara la sega o la pastura. En canvi, dels situats en basses i aiguamolls no se'n fa cap ús.

Conservació

Herbassars que es poden mantenir només amb la sega regular o la pastura. Quan s'abandonen es veuen envaïts per arbres de ribera que l'acaben convertint en una freixeneda de freixe de fulla petita. Aquest hàbitat també es veu afectat per la seva transformació en monocultius, ja siguin cerealístics o arboris, i les modificacions hidrogeològiques que desguassen el sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat) Conté una dotzena d'espècies en 25 m^2	(IC1)	2
Raresa florística Acull un bon nombre d'espècies singulars en l'àmbit de la Mediterrània occidental (*Alopecurus geniculatus*, *Bromus racemosus*, *Cardamine parviflora*, *Orchis laxiflora* subsp. *laxiflora*, *Ranunculus flammula*, *Senecio aquaticus*, *Teucrium scordium*, *Veronica scutellata*...).	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	4
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**18**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

[GM]

-

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.3

Jonqueres i herbassars humits, oligotròfics, medioeuropeus

37.311 Herbassars graminoides amb alba roja (*Molinia coerulea*), higròfils i basòfils, de la muntanya mitjana.

Comunitat d'alba roja al Paller de Baix (Berguedà). J. Vigo i I. Soriano

Aspecte

Herbassars constituïts principalment per plantes graminoides, sovint amb dominància d'alba roja, de 80 a 100 cm d'alçària, densos i atapeïts. D'un verd franc a l'estiu, a la tardor solen destacar, de lluny estant, pel color torrat característic de la gramínia dominant.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

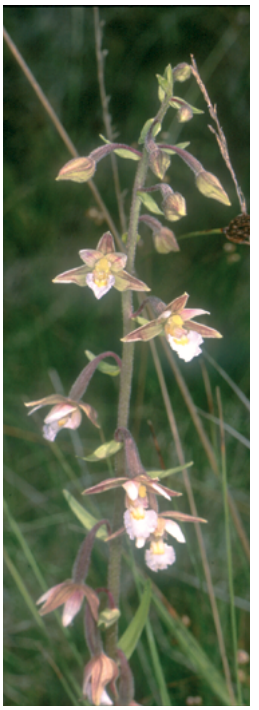
Ambients que ocupa
Vores de fonts i rierols, depressions amb aigua entollada.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrat, en general, calcinal; sòls argilosos, molt humits però de nivell freàtic fluctuant.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Molinia coerulea (alba roja)	•		•	
Succisa pratensis (escabiosa mossegada)		•	•	
Lahyrus pratensis (gerdell bord)		•	•	
Epipactis palustris			•	
Carex lepidocarpa			•	
Cirsium monspessulanum (capferrat)			•	
Juncus inflexus (jonquina)				•
Briza media (herba bellugadissa)				•
Ranunculus acris (botó d'or)				•

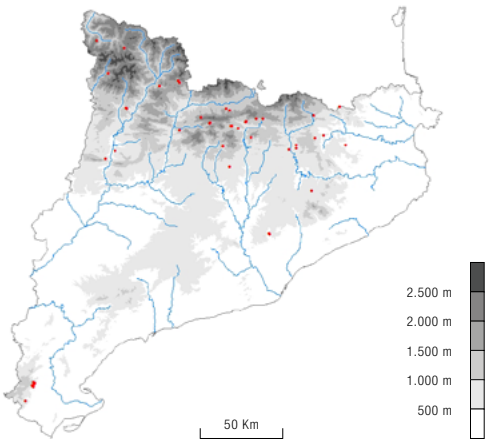
Epipactis palustris. X. Font

Escabiosa mossegada. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus) i, més puntualment, als territoris catalanídic, ausosegàrric i olositànic.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Epipactidi-Molinietum coeruleae J.M. Monts., Soriano et Vigo in Carreras et Vigo 1987

Centaureo-Succisetum pratensis O. Bolòs 1954

Molinio-Caricetum lepidocarpae Baulies et Romo 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sensible a la dessecació de les àrees entollades on es fa i a la captació i contaminació de les aigües que l'alimenten.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6410 Herbassars de *Molinia coerulea* en sòls calcaris torbosos o argil·lollimosos (*Molinion caeruleae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.511 Calcicline purple moorgrass meadows

[JC]

37.312

Herbassars graminoides amb alba roja (*Molinia coerulea*), higròfils i neutroacidòfils, de la muntanya mitjana

Herbassar d'alba roja a la vall d'Aiguamòg (Vall d'Aran). M. Guardiola

Aspecte

Herbassars dominats per l'alba roja, de 80 a 100 cm d'alçària, densos i atapeïts, amb abundància de plantes graminoides. A la tardor els delata el color torrat de la gramínia dominant.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Depressions argiloses on s'entolla l'aigua.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrats silicis; sòls molt humits i temporalment xops, neutres o un xic àcids.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Molinia coerulea (alba roja)	•		•	
Carex pallescens			•	
Scorzonera humilis			•	
Gentiana pneumonanthe			•	
Juncus conglomeratus (jonc)			•	
Juncus acutiflorus (jonc)			•	
Succisa pratensis (escabiosa mossegada)				•
Deschampsia caespitosa				•
Holcus lanatus				•
Potentilla erecta (tormentil·la)				•

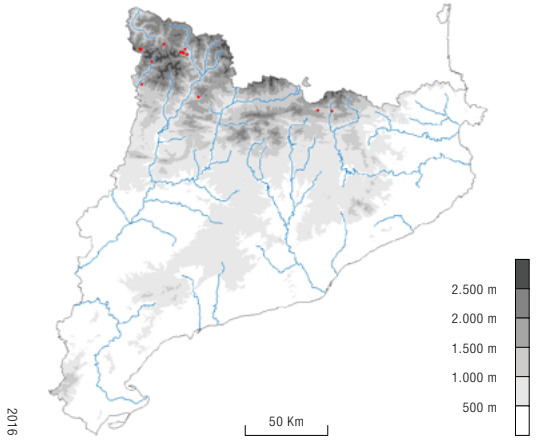
Gentiana pneumonanthe. J. Font

Carex pallescens. A. Ferré i J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Carici pallescentis-Molinietum caerulae Carreras et Vigo 1987

Molinietum caeruleae W. Koch 1926

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sensible a la dessecació de les àrees entollades on es fa i a la captació i contaminació de les aigües que l'alimenten.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6410 Herbassars de *Molinia coerulea* en sòls calcaris torbosos o argil·lollimosos (*Molinion caeruleae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37a Jonqueres i herbassars humits de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí).

Unitat EUNIS corresponent

E3.512 Acidocline purple moorgrass meadows

[JC]

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.4

Jonqueres mediterrànies

37.4 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)

Jonquera de jonc boval a la Ribagorça. A. Ferré

Aspecte

Formacions herbàcies d'1 a 2 m d'alçària. Comprenen des de les jonqueres pròpiament dites, on dominen plantes junciformes, fins a herbassars alts formats per hemicriptòfits, sempre amb el màxim desenvolupament a l'estiu.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa i muntanya mitjana.

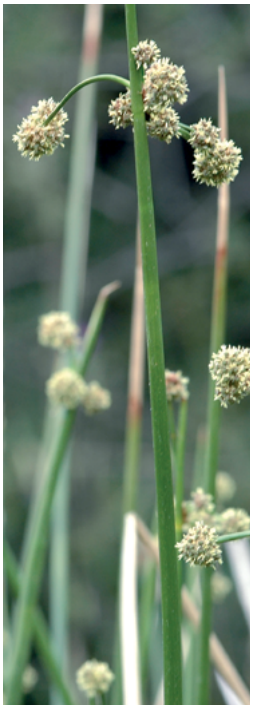
Ambients que ocupa
Surgències, marges de fonts i rierols, en indrets humits, inundats els mesos d'hivern, però secs (o només un xic humits) a l'estiu.

Clima
Mediterrani o medioeuropeu submediterrani.

Substrat i sòl
Substrats diversos, tant silicis com calcaris. Sòls profunds i humits.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Scirpus holoschoenus (jonc boval)	•		•	
Mentha longifolia (menta boscana)	•		•	
Juncus inflexus (jonquina)		•	•	
Cirsium monspessulanum (capferrat)			•	
Succisa pratensis (escabiosa mossegada)			•	
Mentha suaveolens (menta d'ase)			•	
Pulicaria dysenterica (herba de Sant Roc)			•	
Dorycnium rectum			•	
Tetragonolobus maritimus			•	
Eupatorium cannabinum (canabassa)			•	
Molinia coerulea (alba roja)			•	
Lysimachia ephemerum			•	
Schoenus nigricans (jonc negre)			•	
Carex loscosii			•	

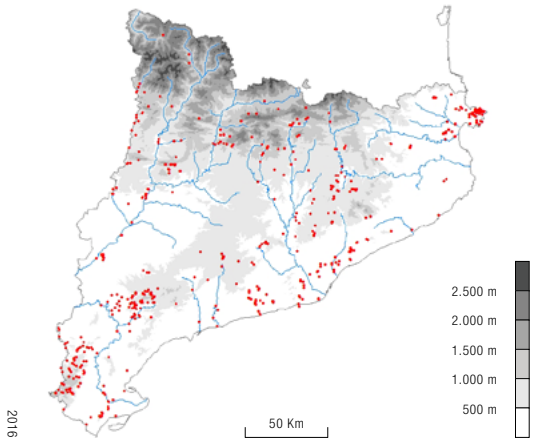
Jonc boval. M. Guardiola

Herbassar humit amb salicària, canabassa, jonc boval... a Sant Andreu de Castellcir (Vallès Oriental). A. Mercadé

Distribució dins el territori català

Pràcticament tot el territori, llevat de l'alta muntanya.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cirsio-Menthetum longifoliae O. Bolòs et J. Vives 1956
Galio-Juncetum subnodulosi Br.-Bl. 1931
Cirsio-Holoschoenetum Br.-Bl. 1931
Inulo-Schoenetum Br.-Bl. 1924
Mentho-Caricetum loscosii O. Bolòs (1957) 1967
Peucedano-Sonchetum aquatilis O. Bolòs 1957 em. 1967
Lysimachio-Holoschoenetum Rivas Goday et Borja 1961

Usos i problemes de conservació

Ús
Sovint pasturat.

Conservació
És sensible a qualsevol actuació que modifiqui la disponibilitat d'aigua (dessecació de fonts o d'àrees entollades, desviament de cursos d'aigua, etc.). A l'estiu pot patir un excés de pressió de pastura que afavoreix la dominància d'espècies ruderals. És amenaçat també per l'alteració de l'espai on es fa l'hàbitat (canvis d'usos del sòl).

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6420 Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del *Molinio-Holoschoenion*.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37b Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana).

Unitat EUNIS corresponent

E3.1 Mediterranean tall humid grassland [LV]

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.5

Prats humits mediterranis

37.5 Prats i gespes de sòls argil·lomargosos, temporalment inundats, de terra baixa

Poblament de pota de cavall al barranc de Miralles (Pallars Jussà). A. Ferré

Aspecte

Prats i gespes relativament baixos (rarament ultrapassen 0,5 m), densos o no, de vegades molt pobres. Comprenen comunitats força diferents, cadascuna de les quals presenta una (o poques) espècies dominants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa (i estatge montà).

Ambients que ocupa
Regalls de camins i carreteres, talussos humits, vores de rierols i de canals, cues d'embassaments, etc. Les comunitats dominades per *Deschampsia media* solen ocupar ambients naturals; els poblaments de pota de cavall aprofiten de vegades les terres remogudes i els talussos artificials.

Clima
Mediterrani, principalment marítim, o submediterrani.

Substrat i sòl
Substrats calcaris; principalment sòls argil·lomargosos temporalment xops.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Deschampsia media	•		•	
Achillea ageratum (agèrat)	•		•	
Tussilago farfara (pota de cavall)	•		•	
Plantago serpentina (pedrenca)		•	•	
Agrostis stolonifera		•	•	
Jasonia tuberosa (herba del mal estrany)		•	•	

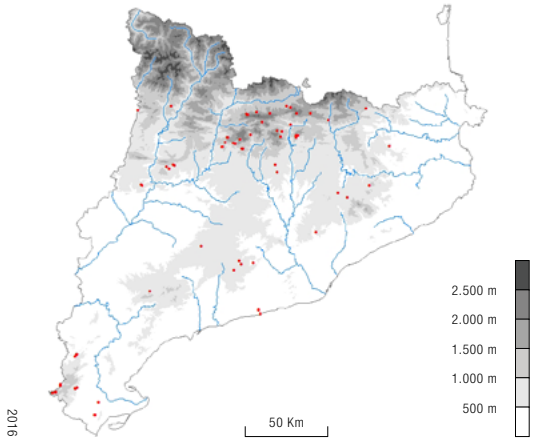
Comunitat d'herba del mal estrany a la Ribagorça. A. Ferré

Pota de cavall. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Prepirineus i territoris catalanídici i ausosegàrric.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Deschampsietum mediae Br.-Bl. 1931

Agrostio-Achilleetum agerati Br.-Bl. 1952

Centaurio barrelieri-Jasonietum tuberosae O. Bolòs 1996

Plantagini-Jasonietum tuberosae (O. Bolòs) O. Bolòs et Masalles 1983

Jasonio-Tussilaginetum farfarae J. Vives 1964

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús.

Conservació
Sensible a la dessecació del terreny on es fa.
Algunes formes d'aquest hàbitat que apareixen en ambients inestables i marginals, es veuen afavorides per les activitats humanes.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**11**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E3.2 Mediterranean short humid grassland

[RMM]

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.7

Vorades herbàcies subnitròfiles

37.71 Herbassars i vels de plantes enfiladisses, subnitròfils, de les vores d'aigua

Vels de llúpol a Butsènit (la Noguera). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Herbassars que poden atènyer 2 o 3 m d'alçària, generalment densos i en molts casos de florida espectacular. Inclouen algunes plantes enfiladisses i són refugi de moltes espècies al·lòctones. L'hàbitat comprèn comunitats força diferents, cadascuna de les quals presenta una (o poques) espècies dominants (gairebé qualsevol de les espècies consignades a la llista adjunta).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa i estatge montà.

Ambients que ocupa
Vores de riu, fons de torrents.

Clima
Mediterrani marítim i medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrats diversos; sòls lleugers humits.

Flora principal

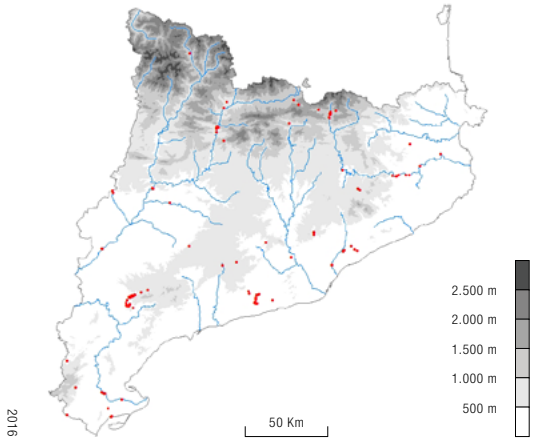
	dom.	ab.	sign.	sec.
Epilobium hirsutum (matajaia)		•		•
Solidago altissima		•		•
Aster pilosus		•		•
Helianthus tuberosus (nyàmera)		•		•
Oenothera biennis			•	•
Artemisia vulgaris (altimira)			•	•
Calystegia sepium (corretjola gran)			•	•
Saponaria officinalis (sabonera)			•	•
Humulus lupuls (llúpol)			•	•

Matajaia. I. Soriano

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris catalanídic, ausosegàrric i sicòric.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Oenothero biennis-Helianthetum tuberosi O. Bolòs, J.M. Montserrrat et Romo 1988

Cirsio monspessulani-Epilobietum hirsuti O. Bolòs 1996

Oenothero glaziavionae-Asteretum pilosi O. Bolòs et Masalles 1983

Artemisio-Epilobietum hirsuti Vigo 1979

Usos i problemes de conservació

Ús

Sense ús.

Conservació

Hàbitat molt sovint afavorit per l'activitat antròpica, però també ha estat molt fragmentat i degradat a causa dels canvis d'usos del sòl (agricultura, urbanització...) així com per les canalitzacions i actuacions de protecció de marges de cursos fluvials, per determinades pràctiques ("neteges" de cursos fluvials), per plantacions i per l'expansió d'espècies al·lòctones. Els efectes de molts d'aquests impactes, però, són temporals i aquests herbassars es recuperen en un temps relativament curt.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**10**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E5.41 Screens or veils of perennial tall herbs lining watercourses

[RMM]

37.72 Herbassars subnitròfils de marges i clarianes forestals, en indrets ombrejats i frescals de la muntanya mitjana

Poblament d'herba de l'all sobre Ribes de Freser (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Vegetació en general alta i densa, dominada per herbes de fulla ampla, amb el màxim de desenvolupament a l'estiu. Algunes de les plantes fan flors espectaculars. Inclou comunitats força diferents, cadascuna de les quals presenta una (o poques) espècies dominants (quasi qualsevol de les espècies consignades a la llista adjunta).

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana (i terra baixa, a les contrades marítimes subhumides).

Ambients que ocupa
Marges i clarianes de boscos humits, vores de camins.

Clima
Medioeuropeu (o mediterrani subhumit).

Substrat i sòl
Sòls frescals i eutròfics, de vegades remoguts.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Aegopodium podagraria	•		•	
Chaerophyllum aureum (cominassa)	•		•	
Eupatorium cannabinum (canabassa)	•		•	
Saponaria officinalis (sabonera)	•		•	
Lapsana communis		•	•	
Galium aparine (apegalós)		•	•	
Urtica dioica (ortiga gran)		•	•	
Sison amomum		•	•	
Dipsacus pilosus		•	•	
Lamium maculatum		•	•	
Alliaria petiolata (herba de l'all)		•	•	
Geum urbanum (herba de Sant Benet)		•	•	
Salvia glutinosa		•	•	
Brachypodium sylvaticum (fenàs de bosc)		•	•	
Geranium phaeum			•	
Lithospermum officinale (mill del sol)			•	
Geranium lucidum			•	

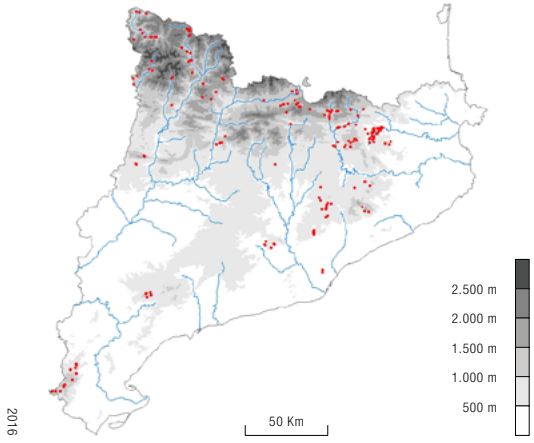
Clariana forestal amb *Euphorbia villosa* vora Sant Joan de les Abadesses (Ripollès). A. Ferré i J. Vigo

Sabonera. M. Guardiola

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris olositànic i catalanídic.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Melandrio-Eupatorietum O. Bolòs 1962
Lithospermo-Saponarietum officinalis O. Bolòs et Masalles 1983
Chaerophylletum aurei Oberd. 1957
Chaerophyllo-Geranietum phaei Gil, Perdigó et Vigo in Font et al. 1988
Urtico-Aegopodietum podagrarie (R. Tx.) Oberd. in Görs 1968
Alliario-Chaerophylletum temulenti (Kreh) Lohm. 1949
Dipsacetum pilosi R. Tx. in Oberd. 1957
Lapsano-Sisonetum amomi O. Bolòs et Masalles 1983
Moehringio Geranietum lucidi Romo 1989
Salvio-Euphorbietum villosae O. Bolòs 1956
Sileno dioicae-Geranietum phaei Romo 1986
Urtico-Lamietum maculati O. Bolòs et Masalles 1983

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment pasturat.

Conservació
Sense problemes de conservació.
Algunes de les manifestacions de l'hàbitat (marges de camins i de boscos, per exemple) tenen una certa dependència de la freqüentació humana i dels animals. En el cas de fons de vall i clarianes de bosc poc accessibles, són els processos naturals d'envelliment del bosc els que n'asseguren la conservació.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	3
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**13**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E5.43 Shady woodland edge fringes [RMM]

37

Herbassars, jonqueres i prats humits

37.8

Herbassars subalpins

37.82 Herbassars graminoides, sovint dominats per *Calamagrostis arundinacea*, de vessants solells de l'estatge subalpí

Herbassar de *Calamagrostis arundinacea* i *Allium victorialis* a les gorges de Núria (Ripollès). J. Vigo

Aspecte

Herbassars densos, de fins a 1,5 m d'alçària, dominats per la gramínia *Calamagrostis arundinacea* i amb força plantes ufanoses i de florida vistosa.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Canals poc arrecerades, pendents rocosos.

Clima
Subalpí.

Substrat i sòl
Substrats granítics no gaire àcids; sòls pedregosos, poc o molt frescals.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Calamagrostis arundinacea	•		•	
Allium victorialis		•	•	
Geranium sylvaticum (gerani de bosc)		•	•	
Phyteuma spicatum			•	
Lilium martagon (marcòlic)			•	
Thalictrum aquilegifolium			•	
Polygonum bistorta (bistorta)			•	
Veratrum album (veladre)			•	
Polygonatum verticillatum			•	

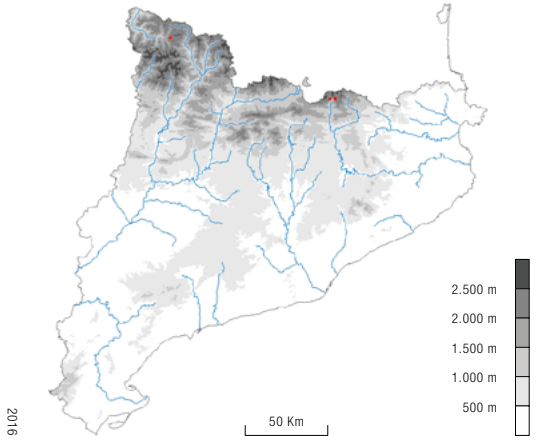
Allium victorialis. R.M. Masalles

Calamagrostis arundinacea. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Allio-Calamagrostietum arundinaceae Vigo 1984

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, eventualment s'hi pastura o s'hi recol·lecten flors.

Conservació
Hàbitat que presenta una àrea de distribució restringida i apareix en forma de taques de superfície molt reduïda, però en general no té problemes de conservació ja que està situat en llocs poc accessibles. Als punts més accessibles pot suportar certa pressió dels recol·lectors de flors silvestres.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

Cap.

Unitat EUNIS corresponent

E5.52 Alpic tall grass communities

[RMM]

37.83 Herbassars megafòrbics de l'estatge subalpí dels Pirineus i del Montseny

Herbassar d'*Adenostyles alliariae* i *Cicerbita alpina*. R. M. Masalles

Aspecte

Formacions de grans herbes vivaces de fulla plana, entre les quals no són rares les falgueres rosulades de grans frondes. Molt diverses pel que fa a la composició florística i a les espècies dominants.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Fons de barrancs, proximitats de cascades, clarianes de bosc, peus de cingle, canals d'allaus, caos de blocs ben innivats…, sempre en indrets amb una elevada humitat ambiental.

Clima
Subalpí, però en topoclimes particularment humits.

Substrat i sòl
Substrats diversos, però amb preferència pels terrenys àcids. Sòls sempre humits, però no necessàriament xops, i rics en matèria orgànica.

Flora principal

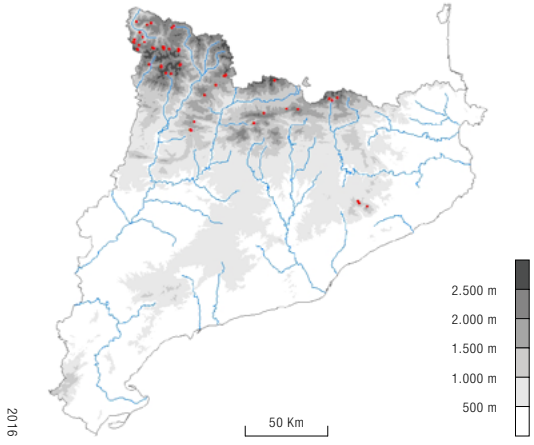
	dom.	ab.	sign.	sec.
Peucedanum ostruthium (salsufragi)		•	•	
Adenostyles alliariae		•	•	
Geranium sylvaticum (gerani de bosc)		•	•	
Luzula desvauxii			•	
Athyrium distentifolium			•	
Myrrhis odorata			•	
Cicerbita alpina (lletuga alpina)			•	
Cicerbita plumieri (lletuga de muntanya)			•	
Streptopus amplexifolius			•	
Aconitum vulparia (tora groga)			•	
Valeriana pyrenaica			•	
Salix bicolor			•	
Scrophularia alpestris				•
Veratrum album (veladre)				•
Trollius europaeus (rovell d'ou)				•
Athyrium filix-femina (falguera femella)				•
Chaerophyllum hirsutum (cominassa)				•

Myrrhis odorata. J. Girbal

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus) i territori catalanídic septentrional (Montseny).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Peucedano ostruthium-Luzuletum desvauxii Br.-Bl. 1948
Valeriano-Aconitetum pyrenaicae O. Bolòs et P. Monts. 1984
Dryopterido-Allietum victorialis O. Bolòs 1983
Myrrhido-Valerianetum pyrenaicae (Rivas Mart. et al. 1984) Carrillo et Ninot 1992 [= *Chaerophyllo hirsuti-Valerianetum pyrenaicae* Rivas Mart., T.E. Díaz, F. Prieto, Loidi et Penas 1984 em nom. Izco et Guitián 1986 = *Adenostylo-Valerianetum pyrenaicae* Rivas Mart. 1968 nom. nudum]
Gentiano montserrati-Aconitetum lamarckii Romo 1986
Streptopo amplexifolii-Athyrietum distentifolii Rivas-Martínez et Sáenz 1986

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, ocasionalment pasturat.

Conservació
En molts casos són formacions lligades a cursos d'aigua, motiu pel qual són sensibles a qualsevol alteració del sistema hidrològic. El pas freqüent de bestiar (ramats i herbívors salvatges), ja sigui per abeurar-se o per alimentar-se, pot provocar danys importants a algunes espècies de flora i canviar-ne la composició. Les grans revingudes i esllavissades poden delmar temporalment aquestes comunitats.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística S'hi fan de manera preferent alguns endemismes (*Rumex amplexicaulis*, *Delphinium montanum*) i posseeix en exclusiva força tàxons d'ecologia molt estricta, rars a Catalunya	(IC2)	4
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	4
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**21**

Grau d'amenaça	**(A)**	**2**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6430 Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37c Herbassars megafòrbics de l'estatge subalpí dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E5.531.ES [EC]

37.88 Sarronars (comunitats dominades per *Chenopodium bonus-henricus*) i altres herbassars nitròfils d'alta muntanya

Poblament de paradella a Colomèrs (Vall d'Aran). J. Vigo

Aspecte

Formacions d'herbes vivaces, generalment de fulla ampla, força altes (entre 20 i 70 cm), adaptades al trepig i als sòls molt nitrificats.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatges montà i subalpí.

Ambients que ocupa
Jaces i cledes, voltants de les cabanes de pastor, llocs on s'apleta el ramat, amorriadors…

Clima
Subalpí humit o medioeuropeu subatlàntic.

Substrat i sòl
Substrats diversos. Sòls molt rics en nutrients, amb una aportació important de nitrogen.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Rumex pseudoalpinus (paradella)		•	•	
Chenopodium bonus-henricus (sarró)		•	•	
Taraxacum dissectum (xicoira)		•	•	
Poa supina		•		
Urtica dioica (ortiga gran)		•		
Lamium album (ortiga morta)			•	
Rumex longifolius (paradella)			•	
Capsella bursa-pastoris (sarronet de pastor)				•
Aconitum napellus (tora blava)				•

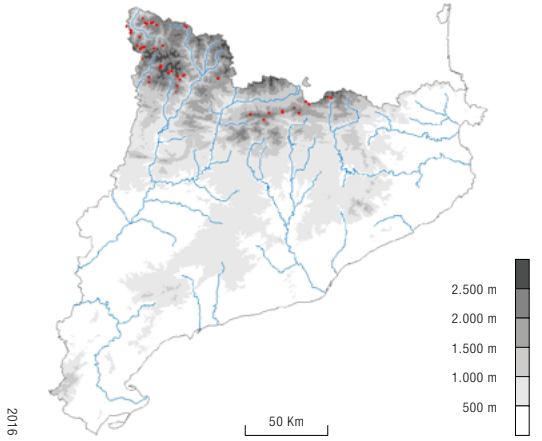
Sarronar a Monestero (Pallars Sobirà). M. Guardiola

Ortiga morta. J. Vigo

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Rumici-Chenopodietum bonihenrici Carrillo et Vigo 1984

Taraxaco-Poetum supinae Carrillo et Vigo 1984

Chenopodio bonihenrici-Taraxacetum pyrenaici Br.-Bl. 1948

Usos i problemes de conservació

Ús
Utilitzat com a jaça o cleda de ramats i d'herbívors salvatges; de fet, és la presència del bestiar el que fa aparèixer aquest hàbitat.

Conservació
Als indrets on cessi o disminueixi la ramaderia, és previsible que progressivament pugui evolucionar cap a altres herbassars o prats. D'altra banda, de forma més puntual, un excés de càrrega ramadera pot arribar a eliminar completament la vegetació i provocar problemes d'erosió del sòl.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	1
Raresa florística Acull algunes plantes força rares a Catalunya, com ara *Rumex longifolius* o el mateix *Rumex pseudoalpinus*	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	4
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**1**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

37d Sarronars (comunitats dominades per *Chenopodium bonus-henricus*) i altres herbassars nitròfils d'alta muntanya. ☐

Unitat EUNIS corresponent

E5.58 Alpine *Rumex* communities

[EC]

37.89+

Herbassars de rovell d'ou (*Trollius europaeus*), bistorta (*Polygonum bistorta*)..., no dallats, de l'estatge subalpí

Herbassar de rovell d'ou a la serra Cavallera (Ripollès). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Herbassars ufanosos, alts (0,7-1 m), formats en bona part per herbes de fulla ampla i tendra, i sovint de florida vistosa. Entremig hi ha algunes gramínies i també, en un estrat inferior, herbes de mida petita. Es desenvolupen des de final de primavera fins a final d'estiu de manera força continuada.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge subalpí.

Ambients que ocupa
Clotades nivoses, vessants frescals, clarianes forestals, proximitats de fonts i rierols.

Clima
Subalpí humit.

Substrat i sòl
Terrenys calcaris, preferentment. Sòl humit tot l'estiu, fèrtil.

Flora principal

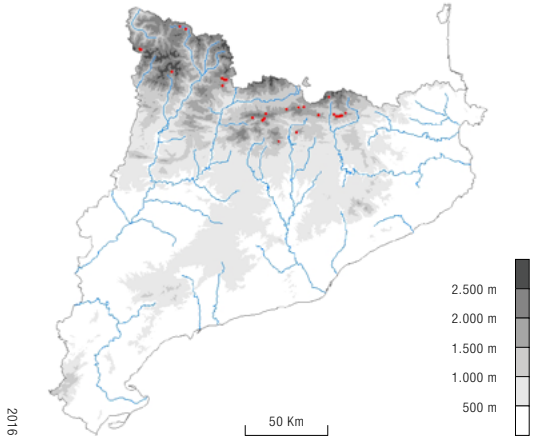
	dom.	ab.	sign.	sec.
Trollius europaeus (rovell d'ou)	•		•	
Polygonum bistorta (bistorta)		•	•	
Alchemilla xanthochlora			•	
Ranunculus acris (botó d'or)			•	
Avenula pubescens			•	
Dactylis glomerata (dàctil)				•
Festuca nigrescens				•
Carum carvi (comí de prat)				•
Rhinanthus mediterraneus (fonollada)				•
Poa trivialis				•

Rovell d'ou. J. Llistosella

Distribució dins el territori català

Pirineus (incloent-hi els Prepirineus).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Alchemillo-Trollietum Vigo 1979

Usos i problemes de conservació

Ús
Sense ús, rarament sotmès a pastura poc intensa.

Conservació
Hàbitat lligat a microambients particulars, motiu pel qual no té problemes de conservació coneguts. Vulnerable a causa de la seva raresa a Catalunya.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	2
Raresa florística	(IC2)	2
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

38d2 Herbassars de rovell d'ou (*Trollius europaeus*), bistorta (*Polygonum bistorta*)..., no dallats, de l'estatge subalpí. □

Unitat EUNIS corresponent

E5.5E.ES

[JMN]

38

Prats de dall i pastures grasses

38.1

Pastures grasses

38.112 Prats amb *Cynosurus cristatus*, mesòfils, intensament pasturats

Cynosurus cristatus. R.M. Masalles

Aspecte

Prats alts, ufanosos i força rics florísticament, tot i que si són molt pasturats s'empobreixen i tenen un port baix. Comprenen des de prats que poden ser dallats fins als que només són pasturats. Als de sòl més àcid i pobre, s'hi fan poblaments de bruguerola.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Fons de vall i indrets planers un xic humits, àrees marginals dels prats dalladors.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl - Sòls profunds, compactes i humits de pH més aviat baix.

Flora principal

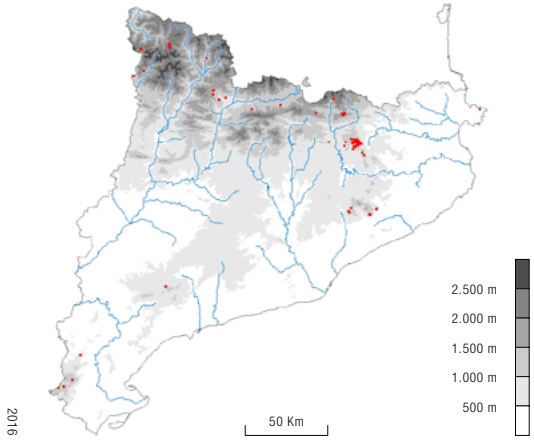
	dom.	ab.	sign.	sec.
Cynosurus cristatus		•	•	
Trisetum flavescens (fromental petit)		•	•	
Phleum nodosum (cua de rata)		•	•	
Trifolium pratense (trèvol de prat)		•	•	
Ranunculus acris (botó d'or)		•		
Trifolium repens (trèvol de prat)		•		
Lotus corniculatus		•		
Festuca nigrescens		•		
Galium verum (espunyidella groga)		•		
Achillea millefolium (milfulles)		•		
Poa pratensis			•	
Holcus lanatus			•	
Leontodon autumnalis			•	
Lolium perenne (margall)			•	
Bellis perennis (margaridoia)			•	
Festuca arundinacea (fenàs de bou)				•

Margaridoies. A. Ferré

Distribució dins el territori català

Pirineus i territoris olositànic i catalanídic (Montseny, Prades, Ports).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Cynosuro-Trifolietum repentis O. Bolòs 1967

Usos i problemes de conservació

Ús
Utilitzat com a pastura i eventualment per obtenir farratge.

Conservació
Aquests prats necessiten ser pasturats per mantenirse, motiu pel qual, si s'abandonen, en canvia la composició florística i són colonitzats per matollars i arbres.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	3
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	1
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	1
Interès de Conservació	**(IC)**	**9**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap.

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

38a Prats amb *Cynosurus cristatus*, mesòfils, intensament pasturats, de la muntanya mitjana (i de l'estatge subalpí). □

Unitat EUNIS corresponent

E2.112 Atlantic *Cynosurus-Centaurea* pastures

[LV]

38

Prats de dall i pastures grasses

38.2

Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana

38.23 Prats dalladors amb fromental (*Arrhenatherum elatius*), dels estatges submontà i montà

Prats de dall a la vall de Cardós (Pallars Sobirà). M. Guardiola

Aspecte

Prats de dall tendrals i esponerosos, en què abunden les herbes graminoides, que solen fer diversos estrats. Tenen un aspecte molt diferent segons l'època de l'any: rasos a l'hivern i alts i ufanosos a final de primavera, quan les plantes es troben en plena florida. A inici de primavera sol destacar-hi la florida dels pixallits i a final d'estiu, la de la pastanaga borda.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Muntanya mitjana.

Ambients que ocupa
Vessants poc inclinats, fons de vall i riberals.

Clima
Medioeuropeu.

Substrat i sòl
Substrats diversos, en sòls profunds, més o menys eutròfics.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Arrhenatherum elatius (fromental)		•	•	
Trisetum flavescens (fromental petit)		•	•	
Trifolium pratense (trèvol de prat)		•	•	
Dactylis glomerata (dàctil)		•	•	
Rhinanthus mediterraneus (fonollada)		•	•	
Gentiana lutea (genciana vera)		•	•	
Plantago lanceolata (plantatge de fulla estreta)		•		
Lotus corniculatus		•		
Leucanthemum vulgare (margarida de prat)			•	
Carum carvi (comí de prat)			•	
Knautia arvensis (vídues bordes)			•	
Trifolium repens (trèvol repent)			•	
Taraxacum officinale (pixallits)			•	
Avenula pubescens			•	
Daucus carota (pastanaga borda)			•	
Rumex acetosa (agrella)			•	
Tragopogon pratensis (barbeta)			•	
Narcissus poeticus (satalia)			•	
Scilla verna			•	
Malva moschata (malva de prat)			•	

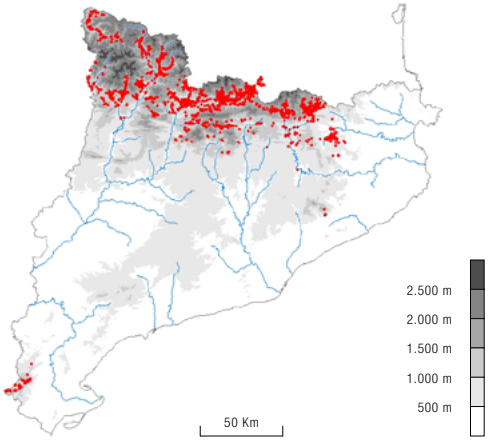
Fromental. A. Ferré i J. Vigo

Malva de prat. E. Ballesteros

Distribució dins el territori català

Pirineus i territori olositànic. Molt localment, al massís del Port i al Montseny.

2016

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Malvo moschatae-Arrhenatheretum (O. Bolòs) R. Tx. et Oberd. 1958
Tragopogono-Lolietum multiflori P. Monts. 1957
Ophioglosso-Arrhenatheretum P. Monts. 1957
Rhinantho-Trisetetum flavescentis Vigo 1984
Gentiano-Trisetetum Vigo 1984
Odontito-Trifolietum pratensis O. Bolòs et Masalles 1983
Galio-Arrhenatheretum Rivas-Goday et Borja 1961

Usos i problemes de conservació

Ús
S'usen per obtenir farratge i sovint també per a pastura a final d'estiu i a la tardor.

Conservació
Hàbitat en regressió, ja sigui per abandonament o intensificació de les activitats agrícoles i ramaderes, per transformació cap a conreus de cereal o blat de moro, o per la urbanització o implantació d'infraestructures i camps de golf. Molts dels prats de dall actius estan degradats per sembres amb espècies comercials, o per un excés de pastura i de fertilització. Quan s'abandonen es veuen envaïts per herbes diferents i per espècies llenyoses que els acaben fent desaparèixer. Les polítiques agràries sovint han incidit negativament en la conservació d'aquests prats.
Prats generalment molt productius, instaurats per l'home. Sovint són irrigats i adobats regularment. Aquestes accions i el dall continuat els mantenen indefinidament.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	1
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	1
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	2
Interès de Conservació	**(IC)**	**11**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6510 Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (*Arrhenatherion*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

38b Prats dalladors amb fromental (*Arrhenatherum elatius*), dels estatges submontà i montà, principalment dels Pirineus.

Unitat EUNIS corresponent

E2.23 Medio-European submontane hay meadows [LV]

38.24+ Prats dalladors, generalment amb *Gaudinia fragilis*, de la terra baixa plujosa

Prats dalladors vora Costoja (Vallespir). G. Mercadal

Aspecte

Prats de dall alts i ufanosos, de 50-100 cm d'alçària, molt rics florísticament, en què abunden les herbes graminoides i algunes plantes higròfiles, que solen fer diversos estrats. Presenten un aspecte molt diferent segons l'època de l'any: rasos a l'hivern i alts i ufanosos a final de primavera, quan les plantes són en plena floració.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Terra baixa, a les contrades marítimes subhumides.

Ambients que ocupa
Indrets planers i molt humits a l'hivern.

Clima
Mediterrani marítim subhumit.

Substrat i sòl
Sòl argilós profund i molt humit de la tardor a la primavera.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Gaudinia fragilis		•	•	
Arrhenatherum elatius (fromental)		•	•	
Anthoxanthum odoratum (gram d'olor)		•	•	
Poa trivialis		•	•	
Trifolium pratense (trèvol de prat)		•	•	
Festuca arundinacea (fenàs de bou)		•		
Lathyrus pratensis (gerdell bord)			•	
Lychnis flos-cuculi (flor de cucut)			•	
Linum bienne (lli de prat)			•	
Trifolium squamosum			•	
Orchis laxiflora			•	
Bellis perennis (margaridoia)			•	
Geranium dissectum			•	

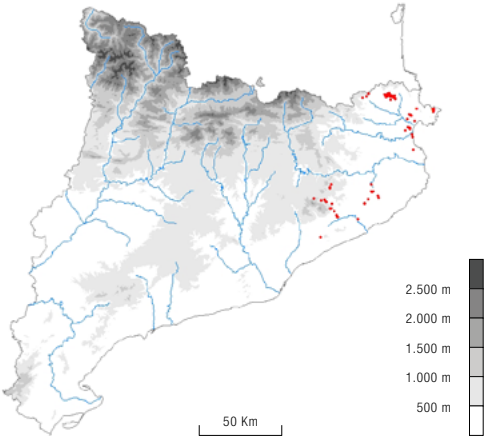
Orchis laxiflora. E. Illa

Gaudinia fragilis. X. Font

Distribució dins el territori català

Territoris ruscínic i catalanídic septentrional.

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Gaudinio-Arrhenatheretum Br.-Bl. 1931

Usos i problemes de conservació

Ús
S'usen per obtenir farratge, i excepcionalment també per a pastura a final d'estiu i a la tardor.

Conservació
Hàbitat en regressió, ja sigui per abandonament o intensificació de les activitats agrícoles i ramaderes, per transformació cap a conreus intensius, o per la urbanització o implantació d'infraestructures i camps de golf. Molts dels prats de dall actius estan degradats per sembres amb espècies comercials, o per un excés de pastura i de fertilització.
Prats que es poden mantenir indefinidament mentre es dallin de manera regular. Quan s'abandonen, es veuen envaïts per altres herbes i per espècies llenyoses que els acaben fent desaparèixer.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	3
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	3
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	4
Interès de Conservació	**(IC)**	**17**

Grau d'amenaça	**(A)**	**4**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6510 Prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana (*Arrhenatherion*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

38c Prats dalladors, generalment amb *Gaudinia fragilis*, de la terra baixa plujosa, als territoris ruscínic i catalanídic septentrional. □

Unitat EUNIS corresponent

E2.26.ES

[LV]

38

Prats de dall i pastures grasses

38.3

Prats de dall altimontans i subalpins

38.3 Prats dalladors, mesohigròfils, principalment altimontans (i subalpins)

Prat dallador amb bistorta vora la Farga de Queralbs (Ripollès). A. Ferré i J. Vigo

Aspecte

Prades denses i ufanoses formades per una barreja diversa d'herbes més aviat vigoroses, que sovint fan dos estrats; un de superior (d'1-1,3 m d'alçària) en què solen dominar gramínies de fulla plana i umbel·líferes, i un d'inferior on es barregen trèvols i altres herbes de mida mitjana. Fan una forta crescuda entre final de primavera i principi d'estiu, i són dallats a mig estiu. La rebrotada que es produeix després se sol aprofitar com a pastura de tardor.

Ecologia

Àrees biogeogràfiques
Estatge montà (i part baixa del subalpí).

Ambients que ocupa
Terrasses fluvials, fons de vall i part baixa de vessants suaus.

Clima
Medioeuropeu (o subalpí humit).

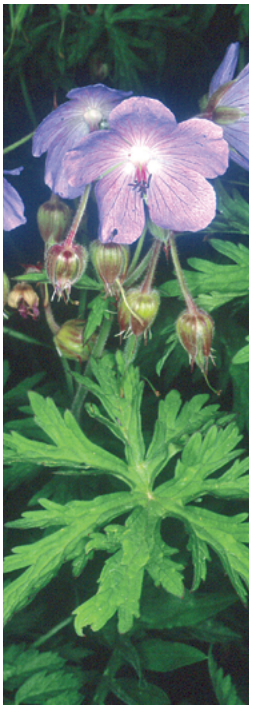
Substrat i sòl
Substrats col·luvials o al·luvials, quaternaris, que donen sòls fèrtils, humífers i frescals.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
Trisetum flavescens (fromental petit)		•	•	
Arrhenatherum elatius (fromental)		•	•	
Polygonum bistorta (bistorta)		•	•	
Trollius europaeus (rovell d'ou)		•	•	
Trifolium pratense (trèvol vermell)		•		
Dactylis glomerata (dàctil)		•		
Heracleum granatense (belleraca)		•		
Heracleum pyrenaicum (belleraca)			•	
Taraxacum officinale s.l. (pixallits)			•	
Rumex acetosa (agrella)			•	
Crepis pyrenaica			•	
Geranium pratense			•	
Chaerophyllum aureum (cominassa)			•	
Astrantia major			•	
Pimpinella major (julivert de boc)			•	
Alchemilla vulgaris s.l.			•	
Geranium sylvaticum				•
Knautia arvernensis				•

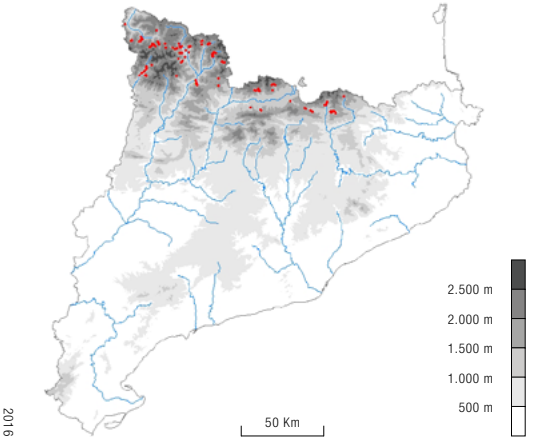
Bistorta. M. Guardiola

Geranium pratense. X. Font

Distribució dins el territori català

Pirineus (sobretot els axials).

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Triseto-Heracleetum pyrenaici Br.-Bl. ex O. Bolòs 1957

Usos i problemes de conservació

Ús
S'usen per obtenir farratge i sovint també per a pastura.

Conservació
Atesa la seva situació topogràfica, que generalment els fa poc mecanitzables, i la productivitat no gaire elevada, aquests prats de dall estan en regressió principalment per abandonament de les activitats agrícoles i ramaderes o bé perquè s'empren com a pastura extensiva. Quan s'abandonen es veuen envaïts per herbes diferents i per espècies llenyoses, mentre que quan s'usen com a pastura també se'n modifica la composició i acaben desapareixent. Les polítiques agràries sovint han incidit negativament en la conservació d'aquests prats.

Indicadors d'interès de conservació

Riquesa florística (biodiversitat)	(IC1)	4
Raresa florística	(IC2)	1
Forma d'implantació territorial	(IC3)	2
Estadi successional (grau de maduresa)	(IC4)	2
Valor biogeogràfic (endemicitat)	(IC5)	2
Extensió territorial (freqüència dins el territori català)	(IC6)	3
Interès de Conservació	**(IC)**	**14**

Grau d'amenaça	**(A)**	**3**

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

6520 Prats de dall altimontans i subalpins (*Triseto-Polygonion bistortae*).

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

38d1 Prats dalladors, mesohigròfils, principalment altimontans (i subalpins).

Unitat EUNIS corresponent

E2.31 Alpic mountain hay meadows

[JMN]

Manual dels hàbitats de Catalunya

Volum V
3 Vegetació arbustiva i herbàcia (Prats i pastures)

L'adaptació al nostre territori del catàleg dels biòtops de la Unió Europea (*CORINE biotopes manual*) va portar a dreçar una llista dels hàbitats existents a Catalunya. El present Manual vol servir per a interpretar-los teòricament i per a poder-los identificar fàcilment en la pràctica. Els volums descriptius, com aquest, comprenen una sèrie de fitxes, corresponents cadascuna a un hàbitat, ordenades i distribuïdes en apartats coincidents amb els subgrups de primer i segon nivell. Cada fitxa presenta, de manera molt sintètica, les característiques més rellevants de l'hàbitat (aspecte, ecologia general, component biòtic, paràmetres d'interès de conservació...) i porta algunes figures il·lustratives i, en la majoria de casos, un petit mapa de distribució.

En aquesta nova edició s'han revisat i actualitzat els continguts de la versió anterior (nous mapes, nous paràmetres indicadors de l'interès de conservació, incorporació de la correspondència amb la nova classificació europea EUNIS...) i s'hi han afegit uns pocs hàbitats observats o descrits aquests últims anys.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat

ISBN 978-84-393-9556-0